BIBL. NAZ.
PROV. DIOC.
162
E
41.
BIB. NAZ. NAPOLI

BIBL. NAZ.
VITT. EMANUELE III
162
E
41
NAPOLI

B
7

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ACTA
CAPITULI GENERALIS
Provincialium & Definitorum
ORDINIS PRÆDICATORUM
BONONIÆ
In Conventu S. P. DOMINICI celebrati
a die 19. Maii 1725.

SUB REVERENDISSIMO PATRE
FR. THOMA RIPOLL,
*Sacræ Theologiæ Profeſſore, Ejuſdemque Ordinis
Generali Magiſtro in prædicto
Capitulo Electo.*

ROMÆ MDCCXXV.
Typis Hieronymi Mainardi in platea Montis Citatorii.
SUPERIORUM FACULTATE.

Digitized by Google

Digitized by Google

DEFINIENTIBUS

Reverendiſſimo Patre

FR. ANGELO GULIELMO MOLO,

S. D. N. BENEDICTI XIII. *&* *Sedis Apoſtolicæ Nomine Capituli Præſide, nec non Ordinis Procuratore Generali,*

Ac RR. Adm. PP. Provincialibus, & Definitoribus,

F*R. Johanne de Valſera, Magiſtro, Provinciali Hiſpaniæ.*

Fr. Henrico Vincentio Chreſt, S. T. Profeſſore, Provinciali Toloſæ.

Fr. Paulo Hieronymo Gallarato, Magiſtro, Provinciali Utriuſque Lombardiæ.

Fr. Dominico Ponſi, Magiſtro, Provinciali Romano.

Fr. Michaele de Vivo, Magiſtro, Provinciali Regni.

Fr. Leopoldo Oberhueber, Magiſtro, Provinciali Hungariæ.

Fr. Nicolaö Keſſel, Magiſtro, ac Provinciali Teutoniæ.

Fr. Seraphino Caſtellani, Magiſtro, Provinciali Græciæ.

Fr. Bernardino Membrive, Magiſtro, Provinciali Terræ Sanctæ.

Fr. Laurentio Brikner, Magiſtro, Provinciali Bohemiæ.

Fr. Ludovico Mauche, Magiſtro, Provinciali Provinciæ.

Fr. Dominico Widman, Magiſtro, Provinciali Saxoniæ.

Fr. Angelo Maria Bucich, Baccalaureo, Provinciali Dalmatiæ.

Fr. Henrico Hercole, Magiſtro, Provinciali Trinacriæ.

Fr. Norberto Van Bilſen, Magiſtro, Provinciali Germaniæ Inferioris.

Fr. Johanne Baptiſta Bozzi, Magiſtro, Provinciali Apuliæ.

Fr. Ludovico Fagnani, Magiſtro, Provinciali Calabriæ.

Fr. Stephano Macægan, Magiſtro, Provinciali Hiberniæ.

Fr. Martiali Hyacintho Guygnet, Magiſtro, & Provinciali Occitaniæ.

Fr. Thoma Angelico Ferrari, Magiſtro, Provinciali S. Dominici Venetiarum.

Fr. Hip-

Fr. Hippolyto Hyacintho Piola, Provinciali Provinciæ S. Petri M.

Fr. Nicolaö Cannarſi, Magiſtro, Provinciali Provinciæ Aprutinæ.

Fr. Dominico Nuſczynski, Magiſtro, Provinciali Ruſſiæ.

Fr. Joſepho Ruault, Provinciali Provinciæ Pariſienſis.

Fr. Auguſtino Jecentowicz, Magiſtro, Provinciali Lituaniæ.

Fr. Vincentio Figus, Magiſtro; Provinciali Sardiniæ.

Fr. Cajetano Benitez de Lugo, Magiſtro, & Definitore Hiſpaniæ.

Fr. Nicolaö Bermond, S. T. Profeſſore, Definitore Toloſano.

Fr. Johanne Duclot, Magiſtro, Exprovinciali, Definitore Franciæ.

Fr. Thoma Laurentio Zacherini, Magiſtro, Definitore Utriuſque Lombardiæ.

Fr. Franciſco Maria Salmini, Magiſtro, & Definitore Romano.

Fr. Aloyſio Sagnieri de Arpino, Magiſtro, Definitore Regni.

Fr. Antonino Wingelbaver, Magiſtro; Definitore Hungariæ.

Fr. Johanne Deutſch, Prædicatore Generali; Definitore Teutoniæ.

Fr. Dominico Williatns, Magiſtro, Exprovinciali, Definitore Angliæ.

Fr. Severino Oczko, Magiſtro, Definitore Poloniæ.

Fr. Thoma Antimor, Magiſtro, Definitore Aragoniæ.

Fr. Thoma Elia Beran, Magiſtro, Definitore Bohemiæ.

Fr. An-

Digitized by Google

Fr. Antonino Arnaud, Magiſtro; Definitore Provinciæ Provinciæ.

Fr. Thoma Hærdlein, Magiſtro, Definitore Saxoniæ.

Fr. Cherubino Ucci, Magiſtro, Definitore Dalmatiæ.

Fr. Vincentio Raymundo Sartorio, Magiſtro, & Definitore Trinacriæ.

Fr. Chriſtophoro a S. Thoma, Præſentato, Definitore Portugalliæ.

Fr. Barnaba Cavallero, Magiſtro, pro Provinciali Bethicæ.

Fr. Thoma del Valle, Magiſtro, Definitore Bethicæ.

Fr. Guillelmo Poelman, S. T. Licentiato, Definitore Germaniæ Inferioris.

Fr. Antonino Villagomez, Magiſtro, Definitore Apuliæ.

Fr. Alberto Maria Mammoleto, Magiſtro, Definitore Calabriæ.

Fr. Patricio Plunket, Magiſtro, & Definitore Hiberniæ.

Fr. Joſepho Chançel, Magiſtro, ac Definitore Occitaniæ.

Fr. Johanne Benedicto Zuanelli, Magiſtro, ac Definitore S. Dominici Venetiarum.

Fr. Nicolao Maria de Franchis, Magiſtro, Definitore Armeniæ.

Fr. Johanne de Cazeres, Præſentato, Definitore Provinciæ de Quito.

Fr. Petro de la Peña, Lectore, & Definitore Philippinarum,

Fr. Antonio de Terres, Magiſtro, ac Definitore Oaxacæ.

Fr. Johanne Baptiſta Romanoni, Definitore Provintiæ S. Petri Martyris.

Fr. Raymundo Maffettoni, Magiſtro, & Definitore Aprutino.

Fr. Pe-

Fr. Petro Praſolowicz, Magiſtro, & Definitore Provinciæ Ruſſiæ.

Fr. Johanne Seroux, Magiſtro, Definitore Provinciæ Pariſienſis.

Fr. Reginaldo Ryncewicz, Magiſtro, Definitore Provinciæ Lituanæ.

Fr. Paulo Dominghez, Priore Lagunenſi, Definitore Canariarum.

Fr. Stephano Cardin, Magiſtro, Definitore Provinciæ S. Ludovici.

Fr. Alberico Bridoul, S. T. Licentiato, Definitore S. Roſæ in Belgio.

Fr. Dominico Areſu & Senes, Præſentato, Definitore Sardiniæ.

Fr. Johanne Dominico de Agnanis, Magiſtro, Socio & Electore Utriuſque Lombardiæ, ac Secretario Capituli Generalis.

IM-

IMPRIMATUR.

Si videbitur Reverendiſs. Patri Magiſtro Sacri Palatii Apoſtolicì.

N. Baccario Epiſcop. Bojanen. Viceſgerens.

IMPRIMATUR.

Fr. Gregorius Sellari, Ordinis Prædicatorum, Sacri Apoſtolici Palatii Magiſter.

UNI-

Digitized by Google

UNIVERSIS ORDINIS
PRÆDICATORUM
PATRIBUS ET FRATRIBUS
FRATER THOMAS RIPOLL,

Sacræ Theologiæ Profeſſor, ac ejuſdem Ordinis humilis Generalis Magiſter, & Servus, ſalutem, ac totius Legis ſanctam Obſervantiam.

HUmilitate noſtrâ jam pridem apud venerabiles Exuvias S. P. N. DOMINICI Bononiæ elevatâ ad ſupremam Sacri Ordinis Præfecturam, meritîs quidem longè imparibûs, ſed Deô (*a*) fortiter ac ſuaviter, occultôque, ſed certè nobis timendô, juſtô judiciô ſuô operante unanimem conſpirationem in cordibus Suffragantium, non dubitamus, (*b*) Fratres Cariſſimi & deſideratiſſimi, gaudium noſtrum & corona noſtra, quin ejuſdem Adſumptionis noſtræ notitia ſtatim ac expeditè ad vos quoque fuerit perducta. Ubi verò Confratres veſtros, impatientibûs votîs antea exſpecta-

[a] *Sapien. VIII. 1.*

[b] *Philipp. IV. 1.*

tos, a Comitiorum illorum Generalium celebratione redeuntes læti, atque exundante caritate feſtivi, primùm eſtis in Domino complexi, fuerint procul dubiô per eoſdem vobis ſignificata fervidiora illa verba, quæ pro nobis impoſiti formidandi oneris debito ex intimis præcordiis ducta, vos quoque in illis adloquentes, ad Religionis curæ noſtræ commiſſæ indeficiens bonum, ſemel, atque iterum pro virili noſtra deprecantes, hortantes, comminanteſque effudimus. Neque enim in exponendis palam ſenſibus, animo noſtro pro re tanti momenti altè infixis, pigriores nos eſſe ſinebat ſumma illa ac per Secula Dominicana æternùm celebranda Providentia, quâ SS. P. & D. N. BENEDICTUS XIII. (c) præter illa, quæ extrinſecùs ſunt, inter ſolicitudinem omnium Eccleſiarum, inſtantiam ſuam quotidianam, ita apoſtolicâ urgente dilectione cor & oculos in ubertim formandam Religionem ſuam & noſtram converterat, ut in eam unam ſolummodo intendiſſe videretur. (d) Manifeſtè magnum hoc paternæ Pietatis argumentum diſertè loquitur Pontificium Breve, datum ad Capitulares, quorum operæ ac ſtudio rém totam perficiendam mirâ dignatione commiſit. Eòdem quoque priùs reſpexerat abſolutiſſimum illud exemplum, quô Idem in ſe ſe uno, ſeden-

[c] *II. Corinth. XI. 28.*

[d] *I. Timoth. III. 16.*

dente licèt ſuper Cathedrâ Petri, univerſæ Legis noſtræ rigidiorem cuſtodiam, ſanctitatem, plenitudinem complectens, ſingulos quoſque noſtrum ad eaſdem jugiter non tam vocavit, quàm rapuit. Quidni igitur qui gementes videbamus immensô nos intervallô ſecretos a digniſſimo illo Capite, quod Ordini præficiendum exæſtuans S. P. in præfatis literis omnigenô ſanctarum hortationum apparatu Vocalibus ipſis mandaverat, in hac unica ſolicitudine tanti Capitis illuſtres characteres æmulari debebamus?

Audiſtis itaque & quàm fervidâ Oratione excitare conati ſimus Obedientiam debitam præſentibus hiſce Actis, (*e*) ne vos prætereat narratio Seniorum; ipſi enim dicerunt a Patribus ſuis, quæ vobis impoſuerunt: atque ut (*f*) ambuletis in via bona, & inveniatis refrigerium animabus veſtris; Et quâ efficaciâ Conſtitutionum Ordinis Obſervantia fuerit a nobis promota, (*g*) ut unuſquiſque veſtrum in qua vocatione vocatus eſt, in hac permaneat apud Deum. Audiſtis fortem illam dilectionem, quâ perciti erga veſtrum ſingulos, quos in viſceribus cordis noſtri gerimus, vos quoque omnes ſumus adhortati, ut poſthabitô quôvis mediô, domeſticô, ac nobis quoque acceptiſſimô, ad nosmetipſos verbô vel ſcriptô neceſſitudines veſtras,

[e] *Eccleſiaſtici VIII. 13.*

[f] *Jerem. VI. 16.*

[g] *I. Corinth. VII. 20.*

congrua veſtra deſideria, fidenter referatis,
[h] *Eſaiæ LXVI. 11.* rati, (*b*) replendos vos ab ubere conſolationis veſtræ. Audiſtis prætcrea, quâ æquiſſimâ execratione invecti fuerimus, & qualia paravc-
[i] *Apoc. I. 16.* rimus arma (*i*) utrâque parte acuta, contra quomodocumque invadentes Superiorum rectitudinem, Legum Sanctitatem, & univerſæ Religionis ſacratiſſimum ſtatum, per obſidentem externarum perſonarum protectio-
[l] *Daniel. IX. 24.* nem; ut ſaltem timore pœnæ (*l*) conſummetur prævaricatio, finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas. Sed & denunciatum cenſemus vobis magnum illum dicendi æſtum; quô nos tenaciſſimi cuſtodes Doctrinæ S. THOMÆ, & inde Magni P. AUGUSTINI, tum cæterorum PP., per os Angelici ubique loquentium, eandem maximopere commendatam vobis voluimus; unde nullâ ratione
[m] *Prover. IV. 6.* (*m*) declinetis a verbis oris illius: memores, & hoc auguſtum eſſe ac invidendum Religionis Patrimonium, referendum inter ea, quæ
[n] *II. Petri I. 4.* Altiſſimus (*n*) maxima & pretioſa nobis promiſſa donavit, utpote (*o*) datum optimum,
[o] *Jacobi I. 17.* donum perfectum, deſcendens a Patre Luminum.

[p] *II. Theſſal. II. 7.* Eâ igitur ducti conſideratione, ne (*p*) oneri eſſemus vobis, & quidem in vacuum, miſſas fecimus Encyclicas, Adſumptionem noſtram, ac veſtram eruditionem, denuo referen-

rentes. Verùm factâ nobis novâ ad vos ſcribendi occaſione, ut Acta prædicti Generalis Capituli canonicâ ratione ad manus uſque veſtras pertingant, temperare nobiſmetipſis jam nequimus; quin ſuperiora illa hortamenta recolentes urgeamus, qui (q) non ſcribimus vobis quaſi ignorantibus veritatem, ſed quaſi ſcientibus eam. Itaque

[q] I. Johan. II. 21.

Pergite in primis, pergite Cariſſimi in exequutionem perfectam eorum, quæ mandant Sacræ Ordinis Conſtitutiones, (r) permanentes in iis, quæ didiciſtis, & vobis ſunt credita, ſcientes a quo didiceritis. Hâc quippe ratione vitam veſtram ad Apoſtolicæ normam componere ſatagetis, (s) ut per bona opera certam veſtram Vocationem & Electionem facientes non deficiatis. Optima & præclara Inſtituta, quæ præcipuè per S. P. N. BENEDICTUM PP. XIII. in eadem Acta Capitularia, Dominô dante benedictionem, deſcenderunt, ultro ſuſcipite, opere complete, (t) ne perdatis quæ operati eſtis, ſed ut mercedem plenam accipiatis. Memineritis Sacramenti, quô Deo, quô Religioni, pro veſtra, pro ſalute Proximorum, obſtricti eſtis; Quapropter (u) curam omnem ſubinferentes miniſtrate in Fide veſtra virtutem, in virtute autem ſcientiam, in ſcientia autem abſtinentiam, in abſtinentia autem

[r] II. Timoth. III. 14.

[s] I. Petri I. 10.

[t] II. Johan. v. 8.

[u] II. Petri I. 5.

tem patientiam, in patientia autem pietatem, in pietate autem amorem fraternitatis, in amore autem fraternitatis caritatem. Si quid boni ab authoritate noſtra poſſe in vos redundare noveritis, accedite ipſi vos ad Patrem
[x] *Geneſ. XLV. 5.* veſtrum: (*x*) nolite pavere, pro ſalute enim veſtra miſit nos Deus ante vos. Væ tamen,
[y] *Apocal. XII. 12.* Væ magnum illi, (*y*) ad quem deſcendens Diabolus habens iram magnam, eundem in contemptum emiſſæ Profeſſionis, in certam ſanctæ Religionis perniciem movebit, ut per quamlibet Ordini extraneam perſonam extorquere conetur qualemcumque a nobis favorem. Ultra inſuperabilem, ac ſemper inſtantem divinam ultionem, illum inſequetur conſtanter, ac magis magiſque arreptâ ſtudioſè congruâ occaſione, brachium noſtrum. Nec enim perfunctoriè commiſſa eſt nobis ſancitarum Legum cuſtodia. Ne-
[z] *Roman XIII. 4.* que (*z*) nos ſine cauſſa ſpiritualis poteſtatis gladium portamus, vindices in iram ei, qui malè agit.

Poſtremô quidem ſed non infimô locô iterum iterumque commendatam vobis vo-
[aa] *Bened. XIII.* Demiſſas. lumus individuâ ratione cum (*aa*) Præconio Apoſtolicæ Vocis SS. D. N. BENEDICTI in ſuis ad Capitulares literis, & multo luculentiùs in Brevi DEMISSAS, tumque cum firmiſſimis Decretis præſentis Capituli Genera-

ralis (*bb*) veridicam & catholicam, (*cc*) certiſſimámque Chriſtianæ Doctrinæ Regulam, Doctrinam verè Angelicam S. THOMÆ; Ut eam (*dd*) ſtudeatis totîs viribûs ampliare: In primis (*ee*) idipſum dicentes omnes quod ille dixit; præcipuè verò (*ff*) in laudem gloriæ Gratiæ Dei, & (*gg*) Prædeſtinationis ſecundùm Propoſitum ejus, qui operatur omnia ſecundùm conſilium voluntatis ſuæ. Noſtis jam, verba noſtra potiſſimùm ferri ceu in Teſſeram Thomiſticæ Scholæ, in Gratiam ſuâpte vi intrinſecâ per ſe efficacem, & gratuitam Prædeſtinationem, quas laudabiliter hactenus docuiſſe vos, Author eſt Catholico Mundo BENEDICTUS XIII (*hh*). Depoſitum, & quidem ſanctum (*ii*) Depoſitum cuſtodite, perpetuâ efferentes voce quod accepiſtis, non quod probaſtis: quod traditum, non quod inventum: quod S. MAGISRTI, atque adeò quod AUGUSTINI, quod totius retroactæ venerabilis antiquitatis, non quod novitium, quod veſtrum eſt. Itaque (*ll*) Doctrinîs variîs & peregrinîs nolite abduci, (*mm*) devitantes quoque profanas vocum novitates, & oppoſitiones falſi nominis ſcientiæ, ut indivulsè ac perfectè uni adhæreatis ANGELICO. Quæ quidem omnia non tam conſulimus, quàm, ſi opus eſt, diſtrictè mandamus ſub intermina-

na-

[bb] *Urb. V. ad Toloſ.*
[cc] S. *Pius V. in Bulla* Mirabilis.
[dd] *Urb. V. ibidem.*
[ee] *I. Corinth. I. 10.*
[ff] *Epheſ. I. 6.*
[gg] *Ibidem v. 11.*
[hh] *Ubi ſupra.*
[ii] *I. Timoth. VI. 20.*
[ll] *Hebræo XIII. 9.*
[mm] *I. Timoth. VI. 20.*

natione ſeveriſſimæ indeclinabilis Juſtitiæ contra quemcumque vel leviter ad ſenſa S. THOMÆ contraria declinantem. Sic conſultum proviſumque & nos volumus Religionis certæ ſacræque eruditioni, decori, paci, ſanctitati; intelligentes, & Deum ipſum, (nn) qui non eſt Deus diſſenſionis, ſed pacis, velle, ut (oo) ſitis perfecti in eodem ſenſu, & in eadem ſententia.

[nn] *I. Corinth. XIV.* 33.
[oo] *I. Corinth. I.* 10.

(pp) Hæc facientes non peccabitis aliquando. Reliquum tamen eſt, ut præmiſſos conatus, quos nobis a Deo implantatos ſperamus, idem miſericordi benedictione ſuâ deſuper implere dignetur, quò (qq) bonum facientes non deficiamus. (rr) Obſecramus ergo vos Fratres per Dominum Noſtrum Jeſum Chriſtum, & per Caritatem Sancti Spiritûs, ut adjuvetis nos (& quidem cum Sociis nobiſcum adlaborantibus) in Orationibus veſtris pro nobis ad Deum. Valete.

[pp] *II. Petri I.* 10.
[qq] *Galat. VI.* 9.
[rr] *Roman. XV.* 30.

ACTA

ACTA
CAPITULI GENERALIS
PROVINCIALIUM ET DEFINITORUM,

Bononiæ celebrati in Conventu S. P. N. Dominici
Ad feſtum S.Pentecoſtes a die 19. Maii 1725.

SUB REVERENDISSIMO PATRE

FR. THOMA RIPOLL,

Sacræ Theologiæ Profeſſore, Ord. Prædicatorum Genera li
Magiſtro,eô die in prædicto Capitulo Electo.

In Nomine SS.& Individuæ Trinitatis Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti, nec non B. Mariæ ſemper Virginis, & B.Dominici P.N., atque omnium Sanctorum.

DENUNCIATIONES

I. DENUNCIAMUS, SS. D. N. Benedictum PP. XIII., Ordinis noſtri, cujus ſuavi nutu & acceptiſſimô imperiô pręſensCapitulum Generale Electivum Bononiæ ad venerabile SepulcrumBeatiſſimiPatriarchæ noſtri Dominici celebratum eſt, & quidem ante tempus aliàs per leges noſtras ſtatutum, per Pontificium Breve ſuum ſingulari certè ac perpetuò efferendâ dignatione conſtituiſſe, ut ſuô ac Apoſtolicæ Sedis Nomine huic noſtro Capitulo præſideret vir ille magnus, Reverendiſſimus Pater

Fr. Angelus Gulielmus Molo, Novocomenſis, Procurator Generalis Ordinis : factâ ipſi poteſtate a Conventu Capitulari removendi quoſcumque,qui ſecularium poteſtatum obtentu eſſent impedimento Electionis prædictæ libertati , quam ſummam rectiſſimè voluit ſupremus Fidelium Paſtor ac Pater , ſolô Spiritûs Sancti afflatu ad Apoſtolatûs culmen evocatus . Tenor autem *Brevis* eſt ejuſcemodi .

Dilecto Filio Angelo Guillielmo Molo, Ordinis Fratrum Prædicatorum Procuratori Generali, in Sacra Theologia Magiſtro .

BENEDICTUS PP. XIII.

Dilecte Fili Salutem , & Apoſtolicam Benedictionem . Cum , ſicut accepimus , Capitulum Generale tui Ordinis Fratrum Prædicatorum propediem benedicente Dominô in Conventu S. Dominici Civitatis noſtræ Bononienſis celebrandum ſit , Nos cupientes , ut Capitulum hujuſmodi rectè , & feliciter ad Dei laudem , & dicti Ordinis , quem nos , uti ejuſdem Alumni , & expreſsè profeſſi , paternô ſemper proſequemur affectu , utilitatem celebretur , Te , de cujus pietate , prudentia , integritate , & Religionis zelo plurimùm in Domino confidimus , in præfato Capitulo Generali Noſtrô , & Apoſtolicæ Sedis Nomine Præſidentem , ultra facultates Tibi in vim Conſtitutionum ipſius Ordinis Authoritate Apoſtolicâ confirmatarum competentes , cum facultate etiam votum,

tum, ſive ſuffragium in eodem Capitulo habendi, licentiam accedendi ad ſupradictum Capitulum iis Religioſis, qui magni momenti negotia ibidem proponenda, ſeu tractanda habebunt, concedendi, ac illos, qui abſque ejuſmodi licentia ad memoratum Capitulum ſe conferent, puniendi; delinquentes corrigendi, eiſque pœnas irrogandi; ac pariter eos omnes, qui inſoleſcere, & præſertim Vocalibus nomine ſecularis poteſtatis terrorem incutere auderent, ſeu præſumerent, a Conventu Capitulari removendi; necnon quando in Actibus Capitularibus propter infirmitatem intereſſe non poteris, aliquem Religioſum Ordinis prædicti, Tibi bene viſum, in tui locum ad ejuſmodi Præſidentis munus obeundum, cum authoritate, & facultatibus tibi per præſentes conceſſis, ſubſtituendi, authoritate Apoſtolicâ tenorē præſentium facimus, conſtituimus, & deputamus, Tequè in Domino hortamur, & monemus, ut Capitulum hujuſmodi feliciter regere, ac in illo omnia, quæ ad proſperum ejuſdem Ordinis regimen & gubernium pertinent, decerni, ſtatui, & ordinari cures, & facias. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ Vocalibus in prædicto Capitulo congregatis, aliiſque, ad quos pertinet, ut te in ejuſdem Capituli, Noſtrô, & dictæ Sedis Nomine, Præſidentem reverenter ſuſcipiant, Tibique, ac per Te ſubſtituendo Religioſo hujuſmodi in omnibus, ad Præſidentis præfati Officium pertinentibus pareant, obediant, & aſſiſtant, tuæque, & ejuſdem Religioſi a te ſubſtituendi, ſalubria Monita, & Juſſa humiliter ſuſcipiant, & efficaciter adimplere procurent. Non obſtan. Conſtitutionibūs, & Ordinationibūs Apoſtolicīs, ac Ordinis hujuſmodi, etiam juramentô, Con-

firmatione Apoſtolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratîs, ſtatutîs, & conſuetudinibûs, privilegiîs quoque, Indultîs, & Literîs Apoſtolicîs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſsîs, confirmatîs, & innovatîs. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de Verbo ad Verbum inſertis habentes, illîs aliàs in ſuo robore permanſurîs, ad præmiſſorum effectum hâc vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die VII. Aprilis MDCCXXV. Pontificatûs noſtrî Annô Primô.

F. Cardinalis Oliverius.

II. Denunciamus, laudatum J. C. in terris Vicarium, Benedictum XIII. Apoſtolicâ, eâque verè paternâ rebus ſuæ Religionis proſpiciente Providentiâ, datîs aliîs Literîs in forma *Brevis ad Capitulares* non modò hoſce omnes graviſſimè & conſtantiſſimè excitaſſe, ut ſemel apertô GeneraliDefinitoriô quâ opportunîs ſtatutîs, quâ ſeriîs præceptîs, quâ contentione zeli, quâ demum juſtæ animadverſionis propoſitione, avitæ regularis diſciplinæ, atque illuſtris doctrinæ perennitatem firmiter promoverent per nos ipſos; Verùm & in primis oculos convertentem ad optimi Capitis ſaluberrimam ſanctamque Electionem, unde in cætera membra caſtigatioris religioſæque vitæ, ac eruditionis ſe ſe vigor effunderet, hanc Electionem ſemel iterumque maximô æſtuantis Caritatis impetu percitum commendaſſe in hæc verba, non ſine teneriorum lacrymarum jucundâ effuſione legenda,

Di-

Dilectis Filiis Fratribus Ordinis Prædicatorum, ad Capitulum Generale Bononiam Convocatis.

BENEDICTUS PP. XIII.

Dilecti filii ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem. Noſtro quidem erga Prædicatorum Ordinem amori, quem obſervantia primùm filialis aluit, tum Paternæ Caritatis ſtudia confirmarunt, jucundiſſimum accidiſſet, ſi vos, Dilecti filii, pro Generali Ordinis Magiſtro eligendo in hanc Almam Urbem ad Capitulum convenientes complecti, comitiiſque veſtris præeſſe potuiſſemus; ſed libertatem Conſiliorum actorumque veſtrorum quibuſvis ſolatiis noſtris anteponentes, eâ nos voluptate fraudavimus; uberiorem conſolationem ex rebus canonicè & Ordine geſtis percepturi, quàm ſi optatis noſtris obſecundantes ejus lætitiæ compotes fuiſſemus. Itaque ſatìs intelligitis, Dilecti filii, quantâ ſolicitudine vos adhortemur, & Apoſtolici Miniſterii Auctoritate vobis præcipiamus, ut nullis officiis humaniſque ſtudiis adducti, ſed ſolius Divini Honoris & regularis Diſciplinæ habitâ ratione, eum totius Ordinis Magiſtrum eligatis, qui Sancti Patris Dominici laudatiſſimis inſtitutis ferventis accurata que obſervationis robur adaugeat; Majorum ſanctiſſima exempla re-

repræſentare, & ſi quis animorum remiſſione torpor obrepſerit, depravata convertere, & collapſa reparare nitatur. Nos autem, quibus Comitiorum utilitas corpore abeſſe ſuaſit, ne Paternæ quoque vigilantiæ officio abeſſe videamur, curas etiam noſtras ſollertiæ veſtræ adjungendas, & quæ opem veſtram poſtulare cenſemus, ad ea zelum veſtrum noſtrîs hortationibûs excitandum duximus. Primùm igitur providere vos decet, ut Matutinum Officium de Nocte recitetur, itaut nocturnô tempore cœptum de Nocte etiam abſolvatur: Idque in omnibus Conventibus, non ſolùm ubi Novitiatus purus, ſed ubi etiam Profeſſorium eſt, obſervetur. Quod autem de recitandi hora in quibuſdam Provinciis ſtatutum eſt, in cæteris ſervari oporteret, ut nimirum menſe Septembri horâ ſeptimâ, Octobri octavâ, Novembri nonâ, Decembri decimâ, omnes ſine diſpenſatione ad Divinam laudem evigilarent, depoſitionis pœnâ Prioribus intentatâ. Deinde ut quâcumque contrariâ conſuetudine ſublatâ, reſtituatur obſervatio ſalutaris Conſtitutionum per Generalia Capitula ſæpiùs confirmata; ne quis a Choro ſe exemptum omnino putet. Quamobrem vobis etiam atque etiam Commendamus quæ ſtatuta ſunt in Generali Capitulo tam Anni MDCXCIV. ſub titulo Pro obſervantia regulari, Ordinatione ſecundâ, quàm Anni MDCLVI. Declaratione undecimâ, ubi diſertè declaratur, omnes fratres Ordinis, cujuſcunque dignitatis, officii, aut gradûs fuerint, nemine prorſus exceptô, obligari ad aſſiduam Chori tam nocturni, quàm diurni ſequelam, demptîs ſolîs Lectoribûs actualibûs, & Magiſtrîs actu docentibûs. Declarationem quoque nonam Capituli Generalis Bononienſis habiti Annô

nõ MDCCVI. de Officio Hebdomadarii ab omnibus non legitimè impeditis ſeu diſpenſatis perſonaliter implendo, confirmandam ac muniendam zelo veſtro Committimus; deque animadverſione detrectantium ibidem conſtituta, ut Provincialium conſcientiam gravetis, vehementer Optamus. Ut verò diligenter ſervetur quod Capitulum Generale Valentinum Anni MDCXLVII. Ordinatione tertiâ decrevit, de compellendis etiam Graduatis & Magiſtris ad Confeſſiones Secularium excipiendas, valde opportunum fore cenſemus, ſi præſcripſeritis, neminem ex Patribus ſuffragii ferendi in Capitulo Provinciali jus habentibus ad ſuffragandum admitti debere, niſi tam patentes literas Ordinarii exhibuerit, quibûs ad Confeſſiones Secularium audiendas probatum eſſe conſtet, quàm in Definitorio teſtimonium jurejurandô firmatum, & ſubſcriptîs trium Patrum nominibûs, ubi ſit idoneus Religioſorum numerus, quibûs appareat, non infrequenter huic Miniſterio vacaſſe, aut Valetudinis, vel muneris alicujus impedimentô a pii operis exercitatione neceſſariò abfuiſſe. Conſentaneum quoque eſſet præcipere, ne cæteri fratres Sacerdotio initiati a Provincialibus ad Sanctimonialium Confeſſiones admittantur, atque ut Patres ſimplices a Paternitate Conſilii penitus arceantur, niſi antedictas Paternas literas ac teſtimonium produxerint. Nibil tamen magis cordi Nobis eſt, quàm quod de uniformitate in Cibis ac Cellis tam per Conſtitutiones, quàm per Comitia Generalia præſcriptum eſt; nimirum, ut nulli ex fratribus, ſive Priori, ſive Inquiſitoribus, ſive Magiſtris in Theologia quidquam in menſa miniſtretur, quàm quod cæteris fratribus miniſtrari ſolet, ut præcipit Capitulum Generale ha-*

*Patentes

habitum Anno MDCXCIV. ſub pœnis ibidem ſancitis. Ac præterea, ut nemini liceat, niſi ex cauſa Infirmitatis, in Cella comedere, ſed omnes, etiam Inquiſitores, tam manè quàm ſerò in communi Refectorio, Infirmaria, vel in Hoſpitio cum Superioris licentia comedant, ut in mandatis S. Pii V. Prædeceſſoris Noſtri Ordinatione Decimaquintâ continetur, ſub pœnis ab eodem Conſtitutis. Ut denique fratres in communi Dormitorio habitent, atque in eo etiam Inquiſitores dormiant, nec quiſquam Religioſam Cellæ formam excedat, ut mandata ejuſdem Sancti Prædeceſſoris noſtri præcipiunt, Ordinatione Nonâ; quæ rursùs Superioribus Localibus injungunt, ut ſublatâ Cellarum pluralitate eas ad Religioſam formam & fratrum uſum reducant, & quos renuentes repererint per propoſitas ibidem pœnas parere compellant. Quod autem tam graviter a Conſtitutionibus interdictum eſt, ne fratres Lineis utantur ad carnes, nec etiam infirmi; quodque indicatum ſæpe Capitulum Generale Anni MDCXCIV. declavit, ipſô factô juribûs & privilegiîs, nec non voce activâ & paſſivâ privatos eſſe, qui Tunicellas lineas deferant, nec licere Provincialibus licentiam concedere lineis utendi induſiis, præ oculis vos habere oportet. Sed & illud in primis, ne quiſquam ex fratribus aut frequenter Domô exeat, aut ſolus, aut ſine ſuperioris permiſſu, aut non ſatìs compoſitus incedat. Omnia denique ſalubriter Conſtituta, atque in eodem Capitulo Generali ſapientiſſimè renovata, ad firmandum propagandumque ſtudiorum cultum, prudentiæ curæque veſtræ majorem in modum commendata eſſe Volumus, fore ſperantes, ut per ſolicitudinem veſtram tam regularis Diſciplinæ,
quàm

quàm Sacræ Doctrinæ priſtinus ſplendor novìs incrementìs augeatur. Quoniam autem præcipuum momentum Officii veſtri, Votique Noſtri, in Optima Magiſtri Generalis Electione vertitur, eò Curas & preces intendite, ut inclyto Ordini per veſtra ſuffragia ille præficiatur, qui vigilantiæ incitamentìs, Vitæque exemplìs ita cæteros ad religioſiſſimi Inſtituti Sanctitatem provocet & inflammet, ut quos à Majoribus veſtris hæc Sancta Sedes, & Catholica Religio fructus proveniſſe lætatur, eoſdem, Dominô dante benignitatem, uberiùs in dies a Beati Patris Dominici familia provenire gratuletur. Ac vobis, Dilecti filii, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris Die VIII. Aprilis MDCCXXV. Pontificatûs Noſtri Annô Primô.

Carolus Archiepiſcopus Emiſſenus.

III. Denunciamus, conſequenter ad prædicta die 19. Maii labentis anni 1725. pervigiliô Pentecoſtes vacante Ordinis Magiſteriô propter adſumptionem ad ſacram Purpuram ſpectatiſſimi ac Reverendiſſimi *P.Fr. Auguſtini Pipia*, ſervatîs omnibûs ad canonicam ejuſcemodi Electionem pertinentibûs, ſummâ Bonorum omnium gratulatione, mirâ, eâque apertè ſatìs à Spiritu ſancto deſcendente Vocalium conſenſione, electum fuiſſe in Reverendiſſimum Ordinis Magiſtrum P. F. Thomam Ripoll, Hiſpanum, Magiſtrum, ac Provincialem Aragoniæ; illumque Barchinonenſis Cœnobii alumnum clariſſimum, qui bonæ memoriæ Reverendiſſimo *P. Fr. Antonino Clothe* Socius factus, atque ab eo Provincialis Terræ Sanctæ renunciatus, perque annos ferme viginti in negotioſo illo munere eidem adhærens, confirmatæ ſuæ eruditio-

nis in legibus Ordinis & in doctrina S. Thomæ, nec non ſingularis dexteritatis in agendis rebus ſacris ad Dei gloriam, ad illuſtriorum hominum ſacrum cultum, adque incrementum & honorem Religionis conducentibus, copiam fecerat, tanto Generali Magiſtro, Urbi, ac Ordini longè acceptiſſimus. Quali porro dignatione Summus Pontifex talem exceperit Electionem, & quo in pretio habuerit Electum ipſum, ad pedes ſuos ſtatim quô licebat modô per humillimam Epiſtolam provolutum, palam faciunt aliæ Apoſtolicæ literæ, in forma *Brevis* ad eundem Magiſtrum Generalem electum datæ, tenoris ſequentis;

Dilecto Filio Thomæ Ripoll Ordinis Fratrum Prædicatorum Magiſtro Generali.

BENEDICTUS PP. XIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem. Quod a Patre luminum fusîs precibûs demiſsè contendimus, ut Inclyto Prædicatorum Ordini eum præficeret Magiſtrum, cujus exemplîs, ſtudiîs, curîſque ad partas religioſiſſimi Inſtituti laudes nova incrementa Diſciplinæ regularis accederent, Dominô ſupplicibus votis annuente, jam feliciter eveniſſe rati ſumus, cum tibi concordibûs ſuffragantium animîs impoſitam dilectiſſimæ familiæ miniſterium accepimus.

Nec veremur, ut vigilantia tua perſpectiſſimæ prudentiæ conjuncta, tam optatis noſtris, quàm delati Tibi muneris officiis ſit cumulatiſſimè reſponſura. Nos certè non ſolùm pro veteri Tecum neceſſitudine, quam in minoribus conſtituti diligenter coluimus, ſed pro

Ca-

Catholicæ quoque Eccleſiæ rationibus enitemur, ut nulla Tibi deſint præcipuæ benevolentiæ teſtimonia, & Apoſtolicæ ſolicitudinis, ac benignitatis præſidia. Tibi igitur oblatam ampliſſimorum meritorum ſegetem, totique Ordini Comitiorum ſucceſſum, electionemque digniſſimam gratulamur: Deumque Omnipotentem obſecramus, ut lætitiam noſtram uberrimis tuæ ſapientiæ ſollertiæque fructibus magis in dies confirmet & augeat: ac Tibi, Dilecte Fili, Paternæ noſtræ Caritatis teſtem, Divinique ſubſidii & ſecundæ adminiſtrationis auſpicem, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris die 25. Maii 1725. Pontificatûs noſtri Annô Primô.

Carolus Archiepiſcopus Emiſſenus.

IV. Denunciamus ſingulariſſimum illud Privilegium à S. S. collatum Ordini noſtro per aliud Breve, quô Altare privilegiatum per San: me: *Gregorium XIII.* Fratribus noſtris Domûs S. Vincentii, aliàs Annunciationis B. Mariæ Virginis loci Racconiſii Taurien. diœceſis, Provinciæ utriuſque Lombardiæ, celebrantibus in Altare SS. Roſarii in eorum Eccleſia conſtructo vel conſtruendo, pro Confratrum Animabus Confraternitatis ibidem erectæ, conceſſum, ad quoſcumque Sacerdotes dicti Ordinis, ac ad omnia Altaria Eccleſiarum ejuſdem, nec non in ſuffragium Animarum omnium Chriſtifidelium defunctorum extenditur, & ampliatur in hæc verba:

BENEDICTUS PP. XIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

*E*Xponi Nobis nuper fecit dilectus filius Auguſtinus Pipia, Magiſter Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum, quòd dudum fel. rec. Gregorius PP. XIII. Prædeceſſor noſter, ut Eccleſia Domûs S. Vincentii, aliâs Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis loci Racconiſii, dicti Ordinis, Taurinen. Diœceſis, in qua Confraternitas Roſarii canonicè, ut acceperat, inſtituta erat, ſimilî eò uſque privilegiô minimè decorata, & in ea Altare ejuſdem Roſarii, quod majus non erat, hôc ſpeciali donô illuſtraretur, auctoritate ſibi a Domino traditâ conceſſit, ut quoties ab aliquo dictæ Domûs Sacerdote dumtaxat Miſſa Defunctorum ad prædictum, vel aliud ſub eadem invocatione, impenſîs quondam Jo: Baptiſtæ a Sabaudia pro bo: mem: Carolo Emanuele, dum vixit, Sabaudiæ Duce apud memoratum Gregorium Prædeceſſorem, & Sedem Apoſtolicam Oratoris ſumptuosè in eadem Eccleſia conſtruendum Altare, quod etiam majus non eſſet, celebraretur, pro Anima cujuſcumque Chriſtifidelis dictæ Confraternitatis, quæ Deo in caritate conjuncta ab hac luce migraſſet, ipſa de theſauro Eccleſiæ indulgentiam conſequeretur, quatenus Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & B. Virginis Mariæ, Beatorum Petri, & Pauli, aliorumque Sanctorum Omnium meritîs ſuffragantibûs a Purgatorii pœnis liberaretur, prout in dicti Gregorii Prædeceſſoris Literis ſub plumbo deſuper ad perpetuam rei memoriam Annô Incarnationis Domi-

nicæ

nicæ MDLXXXII. iij. Kalendas Septembris Pontificatûs Sui Annô XI. expeditis uberiùs continetur; Ac poſtmodum nonnulli Romani Pontifices pariter Prædeceſſores noſtri, ut omnes indulgentiæ conceſſæ ſpecialiter, vel generaliter, aut quôcumque modô, uni, vel pluribus Confraternitatibus Sanctiſſimi Roſarii hujuſmodi, vel etiam Confratribus, & ſororibus alicujus Confraternitatis in aliqua particulari Eccleſia erectæ, omnibus Confraternitatibus ejuſdem Roſarii impertitæ, & communes eſſe intelligerentur, dictâ auctoritate indulſerunt, prout in Literis fec: me: Innocentii PP. *XI. etiam Prædeceſſoris noſtri, Summarii Indulgentiarum, & gratiarum Spiritualium, prædictis Confraternitatibus ab iiſdem Romanis Pontificibus conceſſarum, confirmatoriis deſuper in ſimili forma Brevis die xxxj. Julii MDCLXXIX. expeditis, quarum tenores, præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Auguſtinus Magiſter Generalis Ordinis præfati, cujus inſtitutum, & regulam expreſsè profeſſi ſumus, privilegium prædictum, per Nos, ut infra extendi, ſummopere deſideret: Nos piis ipſius Auguſtini Magiſtri Generalis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine, quâvis occaſione vel causâ latis, ſi quibûs quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hôc humiliter porrectis inclinati, privilegium pro liberandis a Purgatorii pęnis fidelium Confratrum defun-*

functorum Animabus ab ipſo Gregorio Prædeceſſore conceſſum, ut præfertur, ad quoſcumque Sacerdotes dicti Ordinis, & ad omnia Altaria Eccleſiarum præfati Ordinis, in Suffragium Animarum omnium fidelium defunctorum in Purgatorio exiſtentium, etiamſi in Libro Confraternitatis ejuſmodi Sanctiſſimi Roſarii deſcriptæ minimè reperiantur, eâdem auctoritate perpetuò extendimus, & ampliamus: Non obſtantibûs noſtrâ, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulâ de non concedendis indulgentiis adinſtar, aliiſque Conſtitutionibûs, & Ordinationibûs Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibûſcumque; Volumus autem, ut præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillô Perſonæ in Eccleſiaſticâ dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xxij. Septembris MDCCXXIV. Pontificatûs Noſtri Annô Primô.

F. Card. Oliverius.

V. Denunciamus, eundem Sanctiſſimum demiſsè ac opportunè delatis ad ſe per tunc Reverendiſſimum P. Generalem, nunc Eminentiſ. Cardinalem Pipia, æquiſſimis Religioſorum noſtri Ordinis conqueſtionibus ſuper calumniis impudenter intentatis doctrinæ SS. PP. *Auguſtini* & *Thomæ*, & inde noſtræ, præcipuè quidem circa Gratiam per ſe & ab intrinſeco efficacem, ac æternam Prædeſtinationem a meritorum præviſione independentem, dediſſe alias Literas in forma *Brevis* ad Univerſos quidem ejuſdem noſtri Ordinis Profeſſores, ſed, ut ipſe teſtatur, *ex Apoſtolatûs ſpecula*, quibûs eandem doctri-

nam

nam non tantùm a quibuſcumque vindicat calumniis, ſed apoſtolicis effert encomiis, nobiſque enixè commendat; hancque gloriam Thomiſticæ Scholæ gratulatur, ut Sectatorum ſuorum ſplendidus character ſit Sanctæ Sedi addictiſſimâ hærere Obedientiâ, atque opiniones malè partas, ſive ab Illa proſcriptas, jugiter averſari, omnique argumentorum genere evertere & diſſipare. Verùm hæc luculentiùs loquetur *Breve* ipſum ſolatii plenum.

Dilectis Filiis Univerſis Fratribus Ordinis Prædicatorum Profeſſoribus.

BENEDICTUS PP. XIII.

Dilecti Filii ſalutem & Apoſtolicam Benedictionem.

DEmiſſas preces, & æquiſſimas conqueſtiones veſtras, quas Dilectus Filius Auguſtinus Pipia totius Ordinis Magiſter Generalis, Religioſæ vitæ exemplis, ac doctrinâ, prudentiâque commendatiſſimus, ſupplici libellô ad Nos detulit, eâ benignitate complexi ſumus, quam, & veſtra in Catholicam Religionem ampliſſima merita, & noſtra, quam dudum profeſſi ſumus erga Ordinem Prædicatorum obſervantia filialis, noſtræque demum humilitati impoſitum paternæ caritatis, & ſolicitudinis officium poſtulabant. Quod igitur ægrè admodum, ut par eſt, moleſtèque feratis, erroribus a fel. record. Clemente Papa XI. Prædeceſſore noſtro per Conſtitutionem, quæ incipit: Unigenitus Dei Filius, *ſaluberrimô, & ſapientiſſimô judiciô rejectis, dam-*

damnatiſque Auguſtinianæ, & Angelicæ Doctrinæ nomen obtendi; indeque audere nonnullos Apoſtolicæ auctoritati, ac veſtræ exiſtimationi detrahere, quòd ipſa veſtrarum ſententiarum capita ejus Conſtitutionis cenſuris, notiſque inuſta eſſe calumnientur; juſtam quidem animorum veſtrorum offenſionem laudi damus, quâ nimirum Vos germanos Sancti Thomæ diſcipulos maximè probaſtis; Magiſteriô enim tanti Doctoris imbutos nihil decet magis, quàm ut in addictiſſima huic Sanctæ Sedi Fide, obedientiaque præcipuum Studiorum ſuorum fructum, & laudem collocent; & abſonas, refraganteſque Apoſtolicis Decretis opiniones, non averſentur modò, ſed per arma etiam lucis, & veritatis diſſipent, & evertant. Tantùm tamen abeſt, ut vicem veſtram doleamus, ut vobis potiùs gratulemur, quòd hac etiam in parte cauſa veſtra ab hujus Sanctæ Sedis rationibus ſejuncta eſſe non potuerit; quòdque alienæ prorſus calumnioſæque interpretationes ad conflandam memoratæ Conſtitutioni invidiam temere excogitatæ ad injuriam quoque veſtri nominis redundarint. Cæterùm non adeò Vobis erat aut dolendum, aut mirandum, quòd cum ipſis Divinorum Librorum Oraculis, & Apoſtolicis definitionibus pro impotenti, obfirmatoque partium ſtudio paſſim vis afferatur, hæc eadem contentionis, pervicaciæque licentia Angelicam Doctrinam attentare non dubitaverit. Illud potiùs jure mirandum, quòd tam præpoſtero conſilio in hac cauſa locus eſſe potuerit, ubi Sancti Thomæ exploratiſſimis ſententiis damnati errores diſertiſſimè confutantur. Quandoquidem Omnipotentis Dei providentiâ factum eſt (a), *ut Angelici Doctoris vi, ac veritate Doctrinæ, non ſolum innumeræ, quæ vel ipſius ætate, vel*

(a) Pius V, in Bulla *Mirabilis Deus*, 1567:

vel antea graſſatæ ſunt, ſed multæ etiam quæ deinceps exortæ ſunt, hæreſes, confuſæ, & convictæ diſſiparentur. Magnô igitur animô contemnite, Dilecti Filii, calumnias intentatas ſententiis veſtris, de Gratia præſertim per ſe, & ab intrinſeco efficaci, ac de gratuita Prædeſtinatione ad gloriam ſinè ulla prævisione meritorum, quas laudabiliter hactenus docuiſtis, & quas ab ipſis SS. Doctoribus Auguſtino, & Thoma ſe hauſiſſe, & verbo Dei, Summorumque Pontificum, & Conciliorum decretis, & Patrum dictis conſonas eſſe Schola veſtra commendabilî ſtudiô gloriatur. Quum igitur bonis, & rectis corde ſatìs conſtet, ipſique calumniatores, niſi dolum loqui velint, ſatìs perſpiciant, SS. Auguſtini, & Thomæ (b) *inconcuſſa tutiſſimaque dogmata nullîs prorſus antedictæ Conſtitutionis cenſurîs eſſe perſtricta; ne quis in poſterum eô nomine calumnias ſtruere, & diſſenſiones ſerere audeat, ſub canonicis pœnis diſtrictè inhibemus. Pergite porro Doctoris veſtri Opera Sole clariora ſinè ullo prorſus errore* (c) *conſcripta, quibûs Eccleſiam Chriſti mirâ eruditione clarificavit* (d) *inoffensô pede decurrere, ac per certiſſimam illam* (e) *Chriſtianæ Doctrinæ Regulam Sacroſanctæ Religionis veritatem, incorruptæque diſciplinæ ſanctitatem tueri, ac vindicare. Hæc ſunt enim, Dilecti Filii, quæ Prædeceſſores noſtri de Sancti Thomæ Doctrina ſenſerunt, & prædicarunt; quæque nos, non modò ad curarum veſtrarum lenimentum, ſed ad animi quòque noſtri ſolatium libentiſſimè uſurpamus, & præconiô Apoſtolicæ vocis efferimus. Inclytus enim Ordo iſte, cui nomen dedimus, &*

 quem

(b) *Alexander VII. in Brevi incipiente* Literas. 1661.
(c) *Clemens VIII. in Brevi incipiente* Dilecti Filii. 1603.
(d) *In Collecta Feſt.*
(e) *Pius V. in Bulla ut ſupra.*

quem expreſsè, Dominó miſerante, profeſſi ſumus, eódem Angelicæ Doctrinæ lacte nos aluit, ac licèt impari inſtitutionis fructu, ad gerendam Eccleſiarum ſolicitudinem eduxit; ut privató etiam diuturnóque colendarum artium experimentó ediſcere potuerimus, quod ex Apoſtolatûs ſpecula per haſce literas annunciamus. Deum interea, qui pacem, & veritatem diligendam præcipit, ſupplices rogate, ut ſinceró Angelici Doctoris ſtudió omnes in ſimplicitate cordis nitantur, quæ ille docuit, intellectu conſpicere, atque in unitate ſpiritûs, & caritate fraternitatis, quæ ille egit, imitatione complere. Ac Vobis, Dilecti Filii, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die VI. *Novembris MDCCXXIV. Pontificatûs Noſtri Annó Primó.*

Carolus Archiepiſcopus Emiſſenus.

VI. Denunciamus *Breve*, quô Auctoritate Apoſtolicâ per D.N. Benedictum PP. XIII. confirmantur Decreta S. R. E. Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum, quibûs declaratum eſt, Jus conſtituendi, removendi, & viſitandi Minores Pœnitentiarios Baſilicæ Liberianæ, eſſe penes Provincialem Romanum. Tenor autem *Brevis* eſt hujuſmodi.

BENEDICTUS PP. XIII.

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

E*Manarunt aliàs a Congregatione Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum in Cauſa, ſeu Cauſis inter*

tunc

tunc exiſtentes ejuſdem S. R. E. Cardinalem Majorem Pœnitentiarium ex una, & Provincialem Provinciæ Romanæ, & Priorem Conventûs Sanctæ Mariæ ſuper Minervam de Urbe Ordinis Prædicatorum ex altera partibus, de, & ſuper facultate conſtituendi, ac removendi minores Pœnitentiarios Baſilicæ Liberianæ, ſeu Sanctæ Mariæ Majoris Urbis, ac Ordinis Prædicatorum, eorumque ſubjectione, vertentibus Decreta tenoris, qui ſequitur, videlicet--Romana Pœnitentiariorum minorum Liberianæ Baſilicæ. Præ cæteris curis, quibûs Apoſtolica ſolicitudo premitur, ea comperitur præcipua, quæ circa Pœnitentiale Forum verſatur, adeò meritò ut Romani Pontifices exoriente Eccleſiâ eidem muneri per ſeipſos ſedulò incumberent, ac deinde negotiorum mole oppreſſi nobiliora Eccleſiaſticæ hierarchiæ membra S. R. E. Cardinales addixerit, neque primùm ab hujuſmodi onere ipſi relevati fuerunt, niſi quum publicîs, magniſque occupationibûs eos diſtineri oportuit. Tum quidem probi Sacerdotes Pœnitentiario officio ſuffecti exſtiterunt, qui fidelibus undequaque ad ſacra limina confluentibus præſtò eſſent ſub curà, & juriſdictione unius ex S. R. E. Cardinalibus, Majoris Pœnitentiarii nomine nuncupati; Hic ſanè tamquam Summi Pontificis Vicarius in Foro Poli memoratis Sacerdotibus minoribus Pœnitentiariis præſidere cœpit, eoſque eligere, ac in nobilioribus Urbis Baſilicis promiſcuè deputare conſuevit, tum ex Seculari, tum ex Regulari cœtu, variiſque ex nationibus, & linguis. Perſeveravit ultimò recenſitus Pœnitentiariæ ſtatus quouſque Sanctus Pius V. in meliorem partem eum vertere cenſuit, ſimulque tribus Religionibus optimè meritis gratificari voluit, proindeque ſub an-

 no

nó MDLXVIII. conſtituit; quòd in Liberiana Baſilica PP. Prædicatores eligerentur Minores Pœnitentiarii, in Lateranenſi PP. Minores, ac in Vaticana ex Societate Jeſu aſſumerentur; Quin etiam præ aliis majori beneficentiâ proſequi volens Religionem S. Dominici, ſub cujus vexillo vitam ab adoleſcentia inſtituerat, non ſat habuit correligioſis ſuis jus electionis paſſivum decernere quemadmodum binis recenſitis Religionibus conſtituit, ſed ulteriùs diſpoſitionem eorum favore exaravit, quòd ſex tantùm Pœnitentiarii minores Ordinis Prædicatorum in dicta Baſilica Liberiana exiſterent, ex unica Lingua Italica, & ex Provincia Romana, tributâ facultate Provinciali dictæ Provinciæ, vel Priori Conventûs Sanctæ Mariæ ſuper Minervam eligendi, ac removendi eoſdem Minores Pœnitentiarios, ac certos exercendi actus Juriſdictionales in eos privativè quoad Cardinalem Majorem Pœnitentiarium, exceptîs reſpicientibûs curam Officii Pœnitentiarii, ut latiùs ex Apoſtolico Diplomate ſub die 1. Septembris Anno MDLXVIII. Sed ſtatim vix præterlapsîs diebûs octo aliam edidit Conſtitutionem, in qua ſicut jus eligendi Provinciali Romanæ Provinciæ, ſive Priori Conventûs Sanctæ Mariæ ſupra Minervam attribuit, ita onus ipſos manutenendi tanquam Religioſos ex ſua Mensa Monaſterio prædicto addixit, ac pro ſubſidio eidem Monaſterio univit Abbatiam Sanctæ Mariæ Macularum Loci Sancti Gineſii, cum eo tamen, ut ipſe Prior de fructibus, redditibus, & proventibus prædictis penſionem annuam CCC. ſcutorum auri in auro eiſdem ſex Pœnitentiariis, & duobus Converſis annîs ſingulîs duobûs terminîs æqualitèr in perpetuum perſolvere teneatur, &c. Si quid verò dictâ ſummâ CCC. ſcu-

ſcutorum perſolutâ reliquum erit; illud omne in communes dictæ Domûs uſus convertatur. At verò ſan. mem. Sixto V. placuit iterum ſtatum Pœnitentiariæ Liberianæ innovare; Quandoquidem ſedulò idem Pontifex animô volvens, quòd inter ipſos Baſilicæ Canonicatus neque Theologalis Præbenda, neque Pœnitentiaria erecta comperiebatur juxta Sacri Concilii Tridentini ſanctiones, ſed ex veteri Inſtituto ſex minores Pœnitentiarii fidelibus expiandis operam dabant, proindeque congruum omnino reputans, quod ex Menſæ Capitularis fructibus alimenta ipſis ſuppeditarentur, hinc memoratus Pontifex inquit — Motu propriô Canonicatum, & Præbendam tunc vacantem ſupprimimus, & extinguimus, eorumque ſic ſuppreſſorum fructus, & proventus, ac etiam diſtributiones quotidianas, emolumenta certa, & incerta, ordinaria, & extraordinaria, & quæ anniverſaria mortuorum, ac anni Sancti, ſeu Jubilæi, ac quôvis modô appellantur, & ſolis præſentibus, & Divinis Officiis, & horis Canonicis diurnis, & nocturnis perſonaliter intereſſentibus dari ſolita &c. eidem Collegio, & Pœnitentiariis hujuſmodi per eos, ac pro tempore exiſtentes Pœnitentiarios Baſilicæ Sanctæ Mariæ Majoris prædictæ integrè pariformiter, & æquè principaliter, ac ſinè ulla diminutione, & differentia, ac ſi Canonicus pro tempore exiſtens actu ſemper intereſſet, & quoad hoc, perinde acſi ſuppreſſio ipſa facta non fuiſſet; ita tamen quòd ipſi Pœnitentiarii Stallum in Choro, aut Vocem, Locumve in Capitulo non habeant, perpetuò applicamus, & aſſignamus &c. Ubi Collegium Pœnitentiariorum nuncupatur. Hâc quidem innovatione intactum PP. Prædicatoribus jus electionis paſſivum pro-

procul dubio remanſit, verùm Cardinalis Major Pœnitentiarius, ut prætendit, reaſſumere, ac uſque adhuc continuare cœpit jus activum eligendi ex tota dicta Religione minores Pœnitentiarios tum vigore nativæ ejus facultatis, cum evidentiùs ex ſpeciali Jure ipſi nuncupato in Brevi, quod expeditum fuit a ſan. mem. Urbano VIII. favore Cardinalis Sancti Honuphrii Majoris Pœnitentiarii ſub hac verborum periodo — Minores Pœnitentiarios, & alios quoſcumque Officiales ejuſdem Officii Pœnitentiariæ arbitriô tuô deputare, vel confirmare, ſeu a dicto Scipione Epiſcopo, & Cardinali Majori Pœnitentiario, dum vixit, vel etiam a fel. rec. Clemente VIII. Paulo V. & Gregorio XV. ad eorum beneplacitum, & aliô quôvis modô Deputatos removere, & alios ſibi beneviſos in illorum locum ſubſtituere, & alia quæcumque neceſſaria, & opportuna facere liberè, & licitè poſſis, & valeas; Non obſtantibûs quibuſvîs Conſtiſtutionibûs, & Ordinationibûs Apoſtolicîs — Quæ facultates Majoribus Pœnitentiariis ſucceſſoribus cum expreſsâ ſubrogatione ad hæc uſque tempora renovata fuerunt. Verùm enim verò PP. Prædicatores ſibi ipſis perſuadentes integram, intactamque remanſiſſe formam Brevis Sancti Pii V. inde a tempore quô Apſtolicum Clavum gerebat ſan. mem. Innocentius X. contendere cœperunt, ad Provincialem Romanæ Provinciæ, ſive Priorem Conventûs Sanctæ Mariæ ſupra Minervam jus eligendi minores Pœnitentiarios pertinere. At verò plurium teſtium uſque ab anno MDCXLVI. Depoſitionibûs formiter receptîs circa quaſi poſſeſſionem Cardinalis Majoris Pœnitentiarii, diſcuſſâque controverſiâ in Congregatione particulari trium S. R. E. Cardinalium, ad enixas pre-

preces jam dictorum Patrum deputata, nihil prorſus obtinuerunt, nec minùs voti compotes effici potuerunt temporibûs ſan. mem. Alexandri VII. Hîs tamen non obſtantibûs, iidem Patres iterum autumantes, jus eligendi minores Pœnitentiarios ad Regulares Superiores præmemoratós ſpectare, quòdque plures ipſi exercuerint Juriſdictionis actus in Collegium hujuſmodi Pœnitentiariorum, recurſum ſuppliciter habuerunt ad Sanctiſſimum Dominum Noſtrum, qui Partibûs minimè refragantibûs benigniter cauſam remiſit ad EE. PP. *conſeſſum, quorum juſſu ſubſcriptis infra exponendis dubiis, ſupereſt in præſenti, quòd ſolitâ ſapientiâ, & prudentiâ decernere ipſi dignentur* I. *An Pœnitentiarii Minores Ordinis Prædicatorum in Baſilica Sanctæ Mariæ Majoris conſtitui debeant per Provincialem Provinciæ Romanæ Ordinis prædicti Prædicatorum, ſeu Priorem Sanctæ Mariæ ſuper Minervam de Urbe ad formam Motûs proprii Sancti Pii V., ſive potiùs conſtitutio ſpectet ad Cardinalem Majorem Pœnitentiarium in caſu &c.* II. *An prædictorum Pœnitentiariorum minorum remotio ſpectet ad Patrem Provincialem, ſeu Priorem Sanctæ Mariæ ſuper Minervam Ordinis prædicti ad formam Motûs proprii prædicti Sancti Pii V., vel potiùs ad Cardinalem Majorem Pœnitentiarium in caſu &c.* III. *An prædicti Pœnitentiarii minores ſubjaceant curæ, juriſdictioni, poteſtati, viſitationi, & correctioni prædicti Provincialis, ſeu Prioris ad formam Motûs proprii prædicti Sancti Pii V. vel potiùs Cardinalis Majoris Pœnitentiarii in caſu &c. Die XV. Decembris MDCCXIV. Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad Primum reſpondit Affirma-*

mativè quoad primam partem , & Negativè quoad ſecundam , ſervatâ formâ Conſtitutionum Clementis VIII. & Innocentii XII. Ad ſecundum pariter Affirmativè quoad primam partem, & Negativè quoad ſecundam , ſervatâ formâ dictarum Conſtitutionum Clementis, & Innocentii. Ad tertium Affirmativè quoad primam partem , quoad ea quæ concernunt obſervantiam regularem tantùm . Ita reperitur in Regeſto Authographo Decretorum ejuſdem Sacræ Congregationis Concilii Lib. LXIV. Fol. CDLXXXV. In quorum fidem &c. Dat. hâc die VII. Julii MDCCXXIV. Proſper de Lambertinis Secretarius . Locô ✠ ſigilli -- Nunc autem nos controverſiis hujuſmodi finem imponere cupientes , Motu propriô , ac ex certa ſcientia , & matura deliberatione noſtris , deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine , Decreta præinſerta , ac omnia & ſingula in eis contenta tenore præſentium approbamus , & confirmamus , illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus . Præterea lites, & controverſias quaſcumque ſuper præmiſſis quôvis modô exortas , & adhuc forſan pendentes (illarum ſtatum , & merita , nominaque , & cognomina , ac qualitates Judicum , & collitigantium , & alia etiam ſpecificam, & individuam mentionem , & expreſſionem requirentia præſentibus pro plenè , & ſufficienter expreſſis habentes) in ſtatu , & terminis , in quibus de præſenti reperiuntur, a quibuſcumque Judicibus , & Tribunalibus ad nos Motu , ſcientiâ , & poteſtatis plenitudine paribûs , harum ſerie avocamus , illaſque perpetuò ſupprimimus , & extinguimus , ac perpetuum deſuper ſilentium utrique Patri imponimus. Decernentes præſentes literas de ſubreptionis , vel obreptionis , aut nullitatis vitio , ſeu intentionis noſtræ , aut intereſſe habentium

tium

tium conſenſûs, aliôve quôlibet etiam quantumvis magnô, & ſubſtantialí defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſùs illas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu intentari nullô modô unquam poſſe, ſed ipſas præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, cæteroſque quoslibet quâcumque auctoritate, & poteſtate fungentes & functuros, ſublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quâvis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibûs quâcumque litis pendentiâ, ac Conſtitutionibûs, & Ordinationibûs Apoſtolicîs, necnon Ordinis Provinciæ, & Conventûs prædictorum, ac etiam Officii Pœnitentiariæ, & Collegii Pœnitentiariorum minorum hujuſmodi, aliîſque quibûſvis etiam juramentô, Confirmatione Apoſtolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratîs Statutîs, & conſuetudinibûs, privilegiîs quoque indultîs, & Literîs Apoſtolicîs illis, eorumque perſonis, ac Majori Pœnitentiario prædicto ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus efficaciſſimis, & inſolitis Clauſulis, irritantibuſque & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium quomodolibet conceſ-

 ſis,

ſîs, approbatîs, & innovatîs. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſô, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illîs aliàs in ſuo robore permanſurîs, ad præmiſſorum effectum, hâc vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die XV. Julii MDCCXXIV. Pontificatûs noſtri Annô Primô.

Carolus Archiepiſcopus Emiſſenus.

VII. Denunciamus, præfatum SS. benignè & ultro acceptîs gratulabundîs officiîs ſuper Exaltatione ſuâ ad Summum Sacerdotium, ad pedes ſuos intrepidè at juxta humillimè demiſsîs per exultantes Epiſtolas tum a moderno P. Provinciali Utriuſque Lombardiæ, cum etiam a Priore ac PP. Conventûs ad S. Dominicum de Caſtello Venetiarum ejuſdem Provinciæ; Ab illo quidem ex quo Provinciam præfatam Matrem habuerit, donec ſummâ humilis animi mœſtitudine ab ejuſdem amato gremio avulſus ad Sacrum Cardinalium Senatum hìc Bononiæ, reluctans licèt, translatus fuit; Ab aliis verò quòd eorum Conventum Affiliatione ſuâ, ac exemplariſſimâ in Novitiorum Domo Probatione illuſtraverat, quando primûm veterem ſanguinis nobilitatem contemnens, ut meliorem ſibi in Cælis compararet, ad Dominicana Clauſtra con-

convolavit: ad eoſdem dediſſe ſequentia duo *Brevia*, quæ qualis fuerit, ac *quantus* etiamnum modò ſit Benedictus XIII. diſertiſſimè referunt.

Dilecto Filio Paulo Hieronymo Gallerate, Ordinis Fratrum Prædicatorum Profeſſori, Provinciali Lombardiæ.

BENEDICTUS PP. XIII.

Dilecte Fili ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem. Quàm libenter jucundèque officium tuæ gratulationis exceperimus, verbis explicare vix poſſumus; iſtius enim Provinciæ, quæ Nobis ſingulari Divinæ clementiæ beneficiò Mater data eſt, quum Sacro Prædicatorum Ordini nomen dedimus, & quam peculiari pietatis affectu ſemper hactenus obſervavimus, amantiſſimos ſenſus in tuis literis complexi ſumus. Quamquam enim inſcrutabilì Divinæ Sapientiæ conſiliò factum eſt, ut ex jucundiſſimo dilectiſſimæ Matris ſinu primùm per Cardinalatûs Dignitatem ad hujus Sanctæ Sedis miniſterium avocaremur, ac demum totius Chriſtianæ Reipublicæ regimen, inviti licèt trepidique ſuſciperemus, priſtinum tamen filialis animi amorem ſemper coluimus, ad quem ex Paterni nominis acceſſione ampliſſima adjecta ſunt dilectionis, & benignitatis incrementa. Cæterùm quæ de infirmitate noſtra tam Ordini, quàm Chriſtianæ Reipublicæ læta, & fauſta ominaris, ac polliceris, non niſi precibus tuis totiuſque Provinciæ obſecrationibus ſubnixi ab omnipotenti Deo ſeparare audemus. Ab

Eodem igitur pietatis vicem universæ Provinciæ adprecantes, Tibi, Dilecte Fili, Apoſtolicam Benedictionem amanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die ſeptimâ Auguſti MDCCXXIV. Pontificatûs noſtri Annô Primô.

Carolus Majellus.

Dilectis Filiis Priori & Fratribus Ordinis FF. Prædicatorum Profeſſoribus Conventûs S. Dominici Caſtelli.

BENEDICTUS PP. XIII.

Dilecti Filii Sal. - Quòd inter primos adoleſcentis ætatis annos ad Sacrum FF. Prædicatorum Ordinem, veluti ad tutam religioſæ tranquillitatis ſtationem Nos evocaverit divina benignitas, nunquam animo noſtro ſinè peculiari ſenſu ſpiritualis voluptatis obverſatur, eòque jucundior ſe ſe nobis ingerit cæleſtis beneficii recordatio, quòd in Cœnobio iſto ſecularibus curis nuncium remittere, & exempla inſignis diſciplinæ in ipſo ſacræ iſtius militiæ Tyrocinio haurire, & addiſcere contigerit. Hanc igitur ſuaviſſimam memoriam quum luculentiùs nobis repræſentaverint literæ veſtræ, eximio Nobis ſolatio fuerunt in hac maris altitudine, in quam divinô judiciô venimus, & in qua periculîs curîſque jactati identidem clamamus ad Dominum, ne pereamus. Veſtras propterea ferventes preces requirimus, ut apud quos patuit nobis a Seculi fluctibus portus ſecuritatis, apud eoſdem per pias obſe-

cra-

crationes, imploratô Sancti P. Dominici Patrociniô, ne tempeſtas demergat nos, opportunum ſubſidium inveniamus. Memorem igitur pro veſtris erga nos pietatis, & obſervantiæ ſenſibus gratum animum profitentes Paternæ noſtræ benevolentiæ teſtem, & peculiaris dilectionis pignus, vobis, dilecti Filii, Apoſtolicam Benedictionem impertimur. Datum Romæ die vii. Auguſti MDCCXXIV. Pontificatûs noſtri annô Primô.

Carolus Majellus.

VIII. Denunciamus, eôdem die, quô ſibi adjecta ampliſſima dilectionis & dignationis incrementa ex acceſſione ſummi Pontificatûs erga ſuam illam Provinciam utriuſqueLombardiæ ſuperiore ſcriptô teſtatus eſt S.P.N. Benedictus XIII., re ipsâ oſtendiſſe efficacem Apoſtolicam illam dilectionem; reſtituendo eidem Provinciæ inſignem illum Conventum, quem in patrio Solo ipſi Provinciæ amplificandæ primùm erexerant ſpledidiſſimum alterum utriuſque Lombardiæ lumen *S. Pius V.*, quod quidem palam facit hoc *Breve*.

BENEDICTUS PP. XIII.

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior, Fratres, ac filii Conventûs Sanctæ Crucis, & omnium Sanctorum Oppidi Boſchi Derthonen. Diœceſis, Ordinis Prædicatorum, quòd dudum ſan. me. Pius PP. V. Prædeceſſor Noſter volens dictum Oppidum Boſchi Patriam ſuam æde Sacrâ Religioſæ Familiæ, in qua ipſe adoleverat, exornare, ac Ædificium, quod adhuc

in

in Cardinalium Ordine conſtitutus aggreſſus fuerat, poſtmodum ad Summi Apoſtolatûs apicem evectus, ad Divini Nominis laudem, & Fidei Catholicæ incrementum proſequi, & abſolvere, prædictum inibi Conventum, qui Provinciæ Lombardiæ ejuſdem Ordinis ſubeſſet, ut in eo Regularis diſciplina omni tempore obſervaretur, Divinæ preces diurnæ, & nocturnæ in Choro, & extra horîs debitîs ipſius Ordinis ritu peragerentur, ac Studium Artium, & Theologiæ ſinè intermiſſione haberetur, inſtituit; illumque, & ejus Eccleſiam, Sacrarium, Clauſtrum, Dormitorium, Bibliothecam, & cæteras Officinas, Vasîs, Veſtimentîs, Campanîs, Librîs, & aliâ ſuppellectili inſtruxit pro uno Priore, & tredecim Presbyteris, qui omnes ad audiendas Laicorum confeſſiones idonei eſſent, & ex quibus ad minimum ſex Verbum Dei prædicare poſſent; Item quatuordecim aliis Fratribus Scholaribus, ac uno Lectore in Artibus, & altero in Theologia, & octo inſuper Tertiariis, ſive Converſis; ſtatuitque, ut omnibûs Dominicîs, & feſtîs diebûs prædicatio Verbi Dei in dicta Eccleſia haberetur, ac Prior, & Fratres primó quoque die menſis preces pro ſalute animarum Defunctorum ſuæ Domûs, & eorum, quibus ipſe Pius Prædeceſſor quomodocumque obſtrictus erat, agerent, ſeque viam univerſæ carnis ingreſſó, Anniverſarium ſolemne pro animæ ſuæ refrigerio perpetuîs futurîs temporibûs celebrarent, & alia, prout in ipſius Pii Prædeceſſoris deſuper expeditis literis uberiùs continetur: Ac ſubinde fel. rec. Innocentius PP. XII. etiam Prædeceſſor Noſter, Regularem Diſciplinam in dicta Provincia Lombardiæ promovendi, illiuſque Conventuum, ac in eis degentium ſtatui & gubernio ſalubriter conſulendi ſtudió ductus, ſupradictum,

alio-

alioſque plures dictæ Provinciæ Lombardiæ Conventus a cura, & regimine tunc, & pro tempore exiſtentis Prioris Provincialis dictæ Provinciæ Lombardiæ perpetuò exemit, & liberavit, dictoſque Conventus in Congregationem ſub titulo S. Sabinæ Provinciæ utriuſque Lombardiæ nuncupatam, quæ Magiſtro Generali Ordinis hujuſmodi pro tempore ſimiliter exiſtenti ſubjacere deberet, ita, ut in illam nulli alii Ordinis præfati Superiores, præterquam ejuſdem Congregationis Vicarius Generalis, cæterique illius Prælati juxta morem deputari ſoliti, poteſtatem aliquam exercere valerent, erexit; Voluitque, ut eidem Congregationi de idoneo Vicario Generali ex Fratribus alicujus ex dictis Conventibus, qui eamdem prorſus juriſdictionem, & auctoritatem haberet in Conventus, & Fratres ipſius Congregationis, quam juxta Apoſtolicas, & dicti Ordinis Conſtitutiones Priores Provinciales in ſuis Provinciis habebant, a Magiſtro Generali præfato de biennio in biennium provideretur, prout in ejuſdem Innocentii Prædeceſſoris literis die XIV. Junii MDCXCV. in ſimili forma Brevis deſuper editis pleniùs etiam continetur. Quum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, ex quo prædictus Conventus a cura, & regimine memorati Prioris Provincialis Povinciæ Lombardiæ exemptus, ac Juriſdictioni Vicarii Generalis ejuſmodi Congregationis ſubjectus fuit, Superiore, ac Rectore deſtitutus remanſerit, eò quòd præfatus quidem Prior Provincialis ipſius Innocentii Prædeceſſoris literarum diſpoſitioni, ut par erat, obſequens, illius gubernio ſeſe ampliùs non ingreſſerit, dictus verò Vicarius Generalis ob varias difficultates, ei per Secularem poteſtatem illarum partium motas, illud ſuſcipere, & gerere nuſquam hactenus potuerit, indèque factum ſit, ut ipſe Conventus,

utpote

utpote non habens qui illum quotannis viſitaret, ac Ordinationes, quas pro ſalubri illius directione rerum, & temporum ratio exigebat, ederet, plurima tum in ſpiritualibus, tum in temporalibus acceperit detrimenta, atque penuriâ Fratrum Confeſſariorum, Concionatorum, Lectorum, ac etiam Studioſorum, & Novitiorum laboraverit, ac etiamnum laboret, eaque de cauſa non minùs cultus Divinus, quàm literarum ſtudium inibi admodum deciderit, itaut ejuſdem Pii Prædeceſſoris voluntas exactè impleri nequeat, dictique Exponentes providè conſiderent, nullum aliud opportunius præmiſſis remedium adhiberi poſſe, quàm eundem Conventum iterum dictæ Provinciæ Lombardiæ uniendo; Licèt enim ab anno MDCXCV., quô Innocentii Prædeceſſoris literæ præfatæ emanarunt, ipſe Conventus ſub cura dicti Magiſtri Generalis fuerit, iſque Divini cultûs, & literarum Studii conſervationi ſedulò advigilaverit, quia tamen eumdem Conventum per ſeipſum inviſere non poterat, & in ordinationibus pro tempore faciendis ab aliorum relationibus pendere debebat, eum fructum minimè conſecutus ſit, qui ex reunione hujuſmodi meritò ſperari poteſt; ac tametſi Congregatio Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum ſuper Diſciplinâ Regulari auctoritate Apoſtolicâ deputata ad inſtantiam Prioris, & Fratrum dicti Conventûs Priori Provinciali pro tempore exiſtenti Provinciæ præfatæ aliquoties demandaverit, ut ipſum Conventum viſitaret, illiuſque ſtatum ad eandem Congregationem referret, nulli tamen attribuerit facultatem quidquam ſtatuendi, præterquam dilecto Filio moderno Priori Provinciali ejuſdem Provinciæ, cui injunxit, ut durante bienniô ſui Provin-

vin-

vincialatûs, illum viſitaret, ac eamdem in eum, quam in Conventus ſuæ Provinciæ exerceret juriſdictionem, ſed quia hæc proviſio ad biennium reſtricta eſt, minimè ſufficiens reputetur ad dictum Conventum priſtino ſtatui, & decori reſtituendum; Ex reunione verò hujuſmodi nullum ſupradictæ Congregationi Sanctæ Sabinæ propemodum damnum inferatur, quippe cui non tollitur Conventus, in cujus poſſeſſione reperiatur, quum illum nunquam obtinuerit, nullaque, vel ſaltem modica ſubſit ſpes, etiam in poſterum obtinendi, ac in locum ejuſdem Conventûs tribûs aliîs inſignibûs ejuſdem Provinciæ Lombardiæ, ac duobûs Inſulæ Corſicæ Conventibûs, illi aggregatîs, aucta fuerit. Nobis propterea Exponentes præfati humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportunè providere, & , ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quâvis occaſione, vel causâ latis, ſi quibûs quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, necnon præfatarum Pii, & Innocentii Prædeceſſorum literarum tenores, & alia quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibûs inclinati, exemptionem, & liberationem præfati Conventûs Sanctæ Crucis, & omnium Sanctorum a cura, & regimine Prioris Provincialis Provinciæ Lombar-

 bar

bardiæ, illiuſque erectionem in Congregationem Sanctæ Sabinæ, ſeu unionem, & incorporationem eidem Congregationi, ac ſubjectionem juriſdictioni, & auctoritati Vicarii Generalis ipſius Congregationis, ſicut præmittitur, factas, ac emanatas deſuper ab eodem Innocentio Prædeceſſore literas præfatas, quatenus eumdem Conventum concernunt, auctoritate Apoſtolicâ tenore præſentium revocamus, ac revocatas eſſe decernimus, & declaramus, ipſumque Conventum Prioris Provincialis Provinciæ Lombardiæ nunc, & pro tempore pariter exiſtentis, curæ & regimini, prout ante memoratas Innocentii Prædeceſſoris literas ſuberat, eâdem auctoritate reſtituimus, & denuo ſubiicimus. Decernentes etiam, eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit inviolabiliter obſervari, & illis reſpectivè in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quâvis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibûs quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, Innocentii Prædeceſſoris literîs præfatîs, ac Conſtitutionibûs, & Ordinationibûs Apoſtolicîs; nec non Ordinis, Congregationis, Provinciarum, & Conventûs præfatorum, aliîſve quibûsvis etiam juramentô, confirmatione Apoſtolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratîs, Statutîs, & conſuetudinibûs, privilegiîs quoque, indultîs, & literîs Apoſtolicîs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſîs, confirma-

matís, & innovatís. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illís aliás in ſuo robore permanſurís, ad præmiſſorum effectum hác vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die vii. Auguſti MDCCXXIV. Pontificatûs Noſtri Annó primó.

F. Card. Oliverius.

IX. Denunciamus quatenus, poſtquam San. mem. INNOCENTIUS PP. XIII. per Breve ſuum conceſſerat, ut traderetur, ſicuti de facto ex vi talis Pontificiæ Conceſſionis tradita fuit, Fratribus noſtris Congregationis S. Marci Florentiæ, Provinciæ Romanæ, Eccleſia ad *SS. Quiricum & Julittam* in Urbe, cum cura Parochiali, aliiſque ad eam ſpectantibus, ſub certis tamen conditionibus, in Inſtrumento deſuper confecto expreſſis, & per Breve illud Apoſtolicum enunciatis ac firmatis, inter quas una erat, ut remanerent ſex Canonicatus aut Præbendæ, non uti tales, ſed tanquam Beneficia ſimplicia Eccleſiaſtica, deinceps a Domino Cardinali Titulari ejuſdem Eccleſiæ conferenda; D.N. BENEDICTUS PP.XIII. per *Bullam* mandavit, quòd ſex illi Canonicatus, Præbendæ, aut Beneficia Simplicia ſupprimantur poſt mortem præſentium Poſſeſſorum, & adnectantur ac incorporentur perpetuò præfatæ Congregationi pro illius Eccleſiæ meliore ornamento & famulatu, ut videre eſt fuſiùs in ſeqq.

BENEDICTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI. *Dilecto Filio noſtro in Urbe,ejuſque diſtrictu Vicario, Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem. Dudum ad præclaram Sancti Patris noſtri Dominici familiam,ad quam ab ineunte ætate noſtra per calcatas nondum adultó ſed promptó Pede hujus ſeculi illecebras , ſic divinó lumine dirigente greſſus noſtros, perreximus, & nudum Jeſum Chriſtum ſequuturi , ei nomen dedimus , quò , ſic datô etiam dum lætamur , devotum noſtræ conſiderationis dirigimus intuitum ; attendenteſque quòd familia hujuſmodi uberes illos afferre non deſivit fructus , quos illius Pater filiis ſuis per opem Beatiſſimæ Virginis , quæ eſt ſedula bonorum operum adjutrix , ad Divini Nominis gloriam , & Animarum ſalutem propagandam , ſemper uberiores in dies procurare demandavit, æquum quidem debitum reputamus , ut familiam ipſam filiali , quô adhuc utimur , & paternó , quó nunc tenemur , amore proſequentes,ad ipſius pia opera noſtras quoque Apoſtolicæ liberalitatis manus admoveamus , ac ea ſibi etiam per Beneficiorum eccleſiaſticorum unionis miniſterium favorabiliter concedamus,quæ ſuis in promovendo divino cultu neceſſitatibus, æternæque animarum utilitati fore conſpicimus opportuna . Dudum ſiquidem felicis recordationis Innocentius PP. XIII. Prædeceſſor noſter omnia Beneficia eccleſiaſtica, quæ ſui familiares continui commenſales tunc obtinebant & inpoſterum obtinuiſſent eorum familiaritate durante , & etiamſi ab ipſa familiaritate receſſiſſent ,tunc vacantia,inpoſterum vacatura, collationi & diſpoſitioni ſuæ reſervaverat , decernens ex tunc irritum & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quâvis auctoritate ſcienter vel ignoranter contingeret attentari;Cum itaque poſtmodum perpetuum ſimplex be-*

nefi-

neficium eccleſiaſticum in infraſcripta eccleſia, quod quondam Cæſar Meniconi in eadem eccleſia perpetuus Beneficiatus, dum viveret obtinebat, per obitum dicti Cæſaris, qui etiam dum viveret & beneficium præfatum obtineret, dicti Prædeceſſoris familiaris & continuus Cõmenſalis exiſtens tempore Pontificatûs ejuſdem Prædeceſſoris apud Sedem Apoſtolicam diem clauſit extremum, vacaverit, & vacet ad præſens; Nulluſque de illo præter nos, pro eo quòd dictô Prædeceſſore, per eum de beneficio hujuſmodi aliter non diſpoſito, ſicut Domino placuit, de medio ſublatô, nos Divinâ favente clementiâ ad Summi Apoſtolatûs apicem aſſumpti declaravimus, omnia beneficia eccleſiaſtica, quæ tempore obitûs ejuſdem Prædeceſſoris ſic reſervata vacabant, per hujuſmodi reſervationem & decretum remanſiſſe & remanere affecta, nullumque de illis præter Romanum Pontificem eâ vice diſponere potuiſſe ſive poſſe quoquomodo, decernentes ex tunc irritum & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quâvis auctoritate ſcienter vel ignoranter attentatum forſan erat eatenus, vel inpoſterum contigeret attentari, hâc vice diſponere potuerit, ſive poſſit, reſervatione, & decretô, ac declaratione obſiſtentibûs ſupradictîs; & ſicut exhibita nobis nuper pro parte dilectorum filiorum modernorum Vicarii Generalis & Fratrum Congregationis Sancti Marci Florentiæ Ordinis Prædicatorum, in quo nos expreſsè profeſſi extitimus, petitio continebat, quòd aliâs tunc exſiſtentes Capitulum, & Canonici ſeculares, & Collegiatæ, quæ etiam Parochialis exiſtit, eccclefiæ Sanctorum Quirici & Julittæ de Urbe, conſiderantes præfatam eorum eccleſiam, utpote tunc ad malum ſtatum redactam, quamplurimîs reparationibûs indigere, ipſius verò eccleſiæ redditus, qui ad centum quinquaginta ſcuta monetæ romanæ, computatâ tamen in-

in eis congruâ quinquaginta ſcutorum monetæ hujuſmodi, Vicario perpetuo dictæ Eccleſiæ, qui curam animarum illius Parochianorum exercet, aſſignatâ, & non deductis expenſis pro manutentione Sacriſtiæ ipſius eccleſiæ, & eccleſiaſticis functionibus in ea peragendis neceſſariò ſubeundis annuatim, aſcendebant, adeò tenues exiſtere, ut ex illis, ejuſdem Eccleſiæ urgentibus neceſſitatibus minimè occurrere, minùſque ex fructibus redditibus & proventibus ſuoram Canonicatuum & præbendarum, quorum ſinguli viginti ſcutorum monetæ præfatæ valorem annuum non excedebant, attentâ illorum tenuitate, providere valebant, proindeque neceſſitatibus hujuſmodi aliquò modò conſulere cupientes præfatam Eccleſiam illiuſque uſum & adminiſtrationem, unâ cum cura animarum illiuſque Parochianorum, ac Fonte Baptiſmali in ea exiſtente, nec non omnibus & ſingulis dictæ Eccleſiæ bonis, rebus, propietatibus, fructibus, redditibus, Juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis, certis & incertis, etiam ab exercitio curæ animarum hujuſmodi provenientibus, ac univerſa illius ſupellectili ſacra & profana, in ea quomodolibet ad opus Divini cultûs exiſtente, & ad eam ſpectantibus, ac cum omnibus illius Campanis, Crucibus, Calicibus, Patenis, Vaſis, Thuribulis, etiam aureis & argenteis, ac etiam cum omnibus & ſingulis bonis, & fructibus, redditibus, & proventibus, ad ſex Canonicatus & Præbendas ejuſdem Eccleſiæ, illoſque pro tempore obtinentes, ſpectantibus, & pertinentibus, modernis Vicario Generali & Fratribus præfatis, reſervatò tamen Sedis Apoſtolicæ beneplacitò, at de conſenſu dilecti etiam filii noſtri Henrici Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbyteri Cardinalis de Biſſi nuncupati, tunc, ac etiam nunc dictæ Eccleſiæ titularis, in perpetum conceſſerunt, & aſſignarunt ſub infraſcriptis ta-

tamen pactis & conditionibus in Inſtrumento publico tunc deſuper confecto latiùs expreſſis; videlicet quòd ſalva & illæſa remanerent omnia & ſingula jura, actiones & juriſdictiones, quæ ſpectabant & pertinebant, & quoquomodo ſpectare & pertinere poterant tàm dicto Henrico Cardinali, quàm futuris dictæ Eccleſiæ Cardinalibus Titularibus pro tempore exiſtentibus, ſupra Eccleſiam præfatam, quibus per conceſſionem & aſſignationem hujuſmodi nullô modô in aliquo præjudicatum cenſeretur, ac etiam ſalva & illæſa remaneret dicto Henrico Cardinali aliiſque futuris dictæ Eccleſiæ Cardinalibus titularibus pro tempore exiſtentibus, in Urbe præfata tamen præſentibus, & prout de jure, facultas conferendi Canonicatus & Præbendas dictæ Eccleſiæ, qui inpoſterum non uti Canonicatus & Præbendæ, ſed uti perpetua ſimplicia beneficia Eccleſiaſtica conferri deberent; quòdque attentâ conceſſione & aſſignatione hujuſmodi, etiam quoad bona, & fructus, redditus, & proventus præfatæ Eccleſiæ & illius Canonicatuum & Præbendarum, ac etiam ceſſione & translatione cujuſcumque juris & juriſdictionis, præfatis Canonicis ſupra Eccleſiam præfatam competentibus, ab eiſdem Canonicis ad favorem dictorum Fratrum factis, Fratres præfati tenerentur & obligati exiſterent ſolvere & exburſare præfatis Canonicis, eorumque in præfatis Canonicatibus & Præbendis hujuſmodi ſucceſſoribus pro tempore exiſtentibus in perpetuum, qui de Canonicatibus & Præbendis hujuſmodi, in poſterum perpetuis ſimplicibus beneficiis Eccleſiaſticis denominandis, a dicto Henrico Cardinale, & futuris dictæ Eccleſiæ Cardinalibus titularibus pro tempore exiſtentibus, proviſi fuiſſent, videlicet, cuilibet eorum pro fructibus, redditibus, & proventibus ſuorum Canonicatuum & Præben-

da-

Digitized by Google

darum hujuſmodi, inpoſterum perpetuorum ſimplicium beneficiorum Eccleſiaſticorum, ut præfertur denominandorum, ſcuta viginti monetæ præfatæ de Juliis decem pro quolibet ſcuto hujuſmodi libera immunia & exempta ab omni onere & expenſa quôlibet annô duabûs ſolutionibûs æqualibûs, videlicet de ſemeſtri in ſemeſtre poſticipatè, ratam partem dictorum viginti ſcutorum monetæ hujuſmodi incipiendo a die poſſeſſionis, eis ſuper bonis dictæ Eccleſiæ conceſſis & aſſignatis tradendorum, & ad hunc effectum Fratres præfati obligare tenerentur omnia & ſingula bona ſtabilia, Cenſus, Canones, redditus, & proventus certos & incertos, ad dictam Eccleſiam ac Canonicatus & Præbendas prædictos ſpectantes & pertinentes, vigore præfatarum conceſſionis & aſſignationis, per eos acquiſitos & in futurum acquirendos; quòdque iidem Fratres præfatam Eccleſiam reſtaurare, illamque ejuſque Sacriſtiam utenſilibûs & paramentîs ſacrîs providere, & manutenere, ac omnia & ſingula onera & obligationes, ad quæ & quas præfatæ Eccleſiæ Canonici illiuſque Vicarius perpetuus curatus tenebantur, ſubire & adimplere deberent, & obligati exiſterent, ſalvô tamen remanente exercitiô curæ animarum parochianorum ejuſdem Eccleſiæ penes tunc exiſtentem ejuſdem Eccleſiæ Vicarium perpetuum, in quo idem Vicarius perpetuus, donec viveret, cum omnibus & ſingulis juriſdictionibus annexis, connexis, rationibus, & pertinentiis, ac cum perceptione omnium & quorumcumque fructuum, reddituum, & proventuum, & emolumentorum certorum & incertorum modô & formâ, quibûs illos & illa tunc percipiebat, continuare deberet, ac etiam ſalvâ remanente Penſione annuâ viginti quinque ducatorum auri de Camera, aliàs ſuper perpetuæ Vicariæ dictæ Eccleſiæ fructibus, redditibus,

&

& proventibus dilecto ſimiliter filio Thomæ Mancini ejuſdem Eccleſiæ Canonico Apoſtolicâ auctoritate reſervatâ, quam idem Thomas annuatim percipiebat, quamquem dictus Vicarius perpetuus, donec ipſe vixiſſet, & Vicariam præfatam obtinuiſſet, præfato Thomæ ut antea ſolvere teneretur; poſtquam verò dictus Vicarius perpetuus ab humanis deceſſiſſet Fratres præfati dictam Penſionem ſolvere & pro hujuſmodi Penſionis ſolutione omnia & ſingula bona, ac fructus, redditus, & proventus tam certos quàm incertos Eccleſiæ & Vicariæ prædictarum obligare tenerentur, quòdque ipſi Fratres in aliqua Domo prædictæ Eccleſiæ contigua, mediante tamen beneplacitô Apoſtolicô, inhabitare, & ſi commodè fieri poſſet, Januam, per quam in Eccleſiam ſe commodè conferre poſſent ad effectum inibi eorum proprii inſtituti functiones exercendi, aperire, nec non unam Clavem Eccleſiæ & Ciborii retinere valerent, ad hoc ut ſacramenta Eccleſiaſtica aliis in dicta Eccleſia adminiſtrare poſſent, ac aliàs prout latiùs & diffuſiùs in dicto Inſtrumento continetur; Subinde verò Innocentius Prædeceſſor præfatus conceſſionem & aſſignationem hujuſmodi Vicario Generali & Fratribus prædictis, ut præfertur, factam, utpote ad Divini cultûs augumentum & curæ animarum ſalutem, nec non præfatæ Eccleſiæ utilitatem & decorem tendentes, ac præfatum Inſtrumentum, deſuper, ut præfertur, confectum, cum omnibus & ſingulis ſupradictis pactis, & conditionibus, aliiſque in eo contentis quibuſcumque, licitis tamen & honeſtis, Apoſtolicâ auctoritate perpetuò approbavit & confirmavit; nec non dictis Vicario Generali & Fratribus, ut ipſi in aliqua Domo præfatæ Eccleſiæ contigua habitare, &, ſi commodè fieri potuiſſet, Januam, per quam ad Eccleſiam præfatam ſe commodè conferre poſſent,

 ape-

aperire; poſtquam verò dictus Vicarius perpetuus e vivis deceſſiſſet curam Animarum Parochianorum ejuſdem Eccleſiæ per unum ex præfatæ Congregationis Presbyteris regularibus idoneum, a pro tempore exiſtente Superiore dictæ Congregationis deputandum, & ad ejus nutum amovibilem, & a pro tempore exiſtente in Urbe prædicta ejuſque diſtrictu Vicario examinandum & approbandum, exerceri facere reſpectivè poſſent & valerent, licentiam & facultatem conceſſit, & impartitus fuit; & attentó quòd Canonicatus & Præbendæ dictæ Eccleſiæ nullam neque feſtîs neque aliîs anni diebûs reſidentiam requirebant, Chori ſervitium non habebant, quòdque de cætero Canonicatus & Præbendæ hujuſmodi perpetua ſimplicia beneficia Eccleſiaſtica denominari & uti talia reputari, & a pro tempore exiſtente Cardinali titulari Eccleſiæ prædictæ, occurrente illorum vacatione, ut ſupra, conferri deberent, dictâ Apoſtolicâ auctoritate conceſſit & indulſit, prout in literis Apoſtolicis ejuſdem Innocentii Prædeceſſoris, in forma Brevis ſub Annulo Piſcatoris deſuper ſub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die ſextâ Maii anni Domini Milleſimi ſeptingenteſimi vigeſimi ſecundi Pontificatûs ſui Annô Primô expeditis & debitæ exequutioni demandatis, pleniùs continetur; Cum autem, ſicut eadem petitio ſubjungebat, dicti Vicarius Generalis & Fratres ſtatim ac dictæ Eccleſiæ poſſeſſionem adepti fuerunt, Eccleſiam ipſam reſtaurare ac functiones eorum inſtituti, præcipuè Verbum Dei prædicando, & Roſarium Beatæ Mariæ Virginis promovendo, cum magna Populi frequentia & conſolatione, ac Animarum ſalute, in ea exercere incæperint, & exerceant de præſenti, & licèt ipſi quamplures in reſtauratione hujuſmodi expenſas jam fecerint, nihilominus pro reſtauratione

tione

tione hujuſmodi perficienda, & ad occurrendum quamplurimis aliis urgentiſſimis ejuſdem Eccleſiæ neceſſitatibus, longè majores expenſæ requirantur, pro quibus faciendis eorum vires, tum propter eorum paupertatem & exiguos redditus, quos habent, tum etiam quia nihil ex fructibus & proventibus Parochialibus adhuc percipere poſſunt, eò quia illi Vicario perpetuo ejuſdem Eccleſiæ, qui adhuc ſuperſtes exiſtit, aſſignati, ut præfertur, fuerunt, & inſuper ſcuta quinquaginta eidem Vicario perpetuo, nec non alia ſcuta quadraginta quinque monetæ pro penſione Domûs, præfatæ Eccleſiæ contiguæ, ab eiſdem Vicario Generali & Fratribus ad inhabitandum conductæ, quólibet annó ſolvere tenentur, impares exiſtunt, & ſi ſex Canonicatus & Præbendæ dictæ Eccleſiæ ad ſex perpetua ſimplicia beneficia Eccleſiaſtica, ut præfertur, redacti, primò dictum ad præſens, ut præfertur, vacans videlicet, ex nunc, reliqua verò quinque beneficia hujuſmodi etiam ex nunc pro tunc, poſtquam tamen illa per ceſſum vel deceſſum, aut aliàs quóvis modó, ex perſonis illa nunc obtinentium, vacaverint, præviâ tamen illorum & cujuslibet eorum tituli collativi ſuppreſſione & extinctione, eidem Congregationi, ad effectum infraſcriptum perpetuò unirentur, annecterentur, & incorporarentur, & ex hoc profectò nedum Eccleſiæ hujuſmodi neceſſitatibus præfatis conſuleretur, verùm etiam in ea Divinus cultus cum ſpirituali populi, ad eum in majori numero confluentis conſolatione, & animarum ſalute, majora in dies ſuſciperet incrementa. Quare pro parte Vicarii Generalis & Fratrum præfatorum Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenus eis in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui dudum inter alia voluimus, quòd petentes

 be-

beneficia Eccleſiaſtica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem ſecundùm communem æſtimationem etiam Beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, quique dictorum Vicarii Generalis & Fratrum ſtatum felicem, & manutentionem conſulere ſinceris deſideramus affectibus, Vicarium Generalem, & Fratres præfatos ſpecialis gratiæ favore proſequi volentes, & eorum ſingulos a quibuſvis excōmunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure vel ab homine quâvis occaſione vel cauſâ latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium tantùm conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, circumſpectioni tuæ per apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus vocatis omnibus, qui fuerint ad id evocandi, beneficia præfata, quæ perſonalem reſidentiam, ut præfertur, non requirunt, ac quorum cujuslibet & illis forſan reſpectivè annexorum fructus, redditus, & proventus viginti ſcutorum monetæ præfatæ ſecundùm æſtimationem præfatam, valorem annuum, ut etiam præfertur, non excedunt, primò dictum videlicet ſive permiſsô, ſive aliô quóvis modô aut ex alterius cujuſcumque perſona, ſeu per liberam reſignationem dicti Cæſaris, vel cujuſvis alterius de illo in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico & Teſtibus ſponte factam, aut aſſequutionem alterius beneficii eccleſiaſtici, quâvis auctoritate collati, vacet, ex nunc; reliqua verò quinque Beneficia hujuſmodi ex nunc prout ex tunc, & è contra, cum primùm illa & illorum quodlibet per ceſſum etiam ex cauſa permutationis, vel deceſſum, ſeu privationem, aut quamvis aliam dimiſſionem, vel amiſ-
ſio-

ſionem, ſeu Religionis ingreſſum & profeſſionis emiſſionem, illa, & illorum quodlibet nunc obtinentium, & obtinentis, vel quorumvis aliorum reſignationes de illis in dicta Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico & teſtibus ſponte factas, aut aſſequutionem alterius Beneficii eccleſiaſtici quâvis auctoritate collati, vacent, & vacet; etiam ſi tantô tempore vacaverint, quòd eorum collatio juxta Lateranenſis Statuta Concilii ad Sedem Apoſtolicam legitimè devoluta, & Beneficia præfata diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel aliàs generaliter reſervata exiſtant, & ſuper eis inter aliquos lis, cujus ſtatum eisdem præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa, dummodo primò dicti Beneficii diſpoſitio ad Nos hâc vice pertineat, illorumque & cujuſlibet eorum reſpectivè titulum collativum, nomen, denominationem, naturam, & eſſentiam ita, quòd ex nunc deinceps perpetuîs futurîs temporibûs illa collativa eſſe deſinent, & uti talia in titulum collativum quâvis auctoritate conferri, ſeu de illis quôvis modô diſponi ampliùs nequeat, & ſi illa ullô umquam tempore conferri vel impetrari, aut aliàs de eis diſponi contigerit, collationes, impetrationes, ac aliæ diſpoſitiones de illis quomodolibet faciendæ, nullæ & invalidæ, nulliuſque roboris vel momenti exiſtant, neminique ſuffragentur, nec cuiquam titulum coloratum poſſidendi tribuant, perpetuò ſupprimas & extinguas, ac Beneficia prædicta cum annexis hujuſmodi, ac omnibus juribus, & pertinentiis ſuis univerſis eidem Congregationi, itaquòd liceat Vicario Generali & Fratribus Congregationis præfatæ nunc & pro tempore exiſtentibus, veram, realem, actualem, & corporalem poſſeſſionem, ex nunc videlicet primò dicti Beneficii hujuſmodi, & ex nunc pro tunc, poſtquam tamen

illa

illa, & illorum quodlibet, vacaverint, & vacaverit, ut præfertur, reliquorum quinque beneficiorum præfatorum, illorumque rerum, bonorum, proprietatum, jurium, & pertinentiarum, quorumcumque, per ſe, vel alium ſeu alios, eorum & ejuſdem Congregationis nominibus propriâ auctoritate liberè apprehendere, & apprehenſam perpetuò retinere, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta ex eis provenientia quæcumque percipere, colligere, erigere, levare, recipere, recuperare, locare, dislocare, arrendare, ac in dictæ Eccleſiæ reſtaurationem illiuſque neceſſitates prædictas primùm, & deinde in ipſius Eccleſiæ & illius Sacriſtiæ manutentionem, ac Fratrum dictæ Congregationis in Eccleſia præfata pro tempore degentium ſuſtentationem, eorumque communes & religioſos uſus, neceſſitates tantùm, & non in alios uſus, convertere, cujuſvis licentiâ deſuper minimè requiſitâ, ſupportatîs tamen per nunc, & pro tempore exiſtentes, Vicarium Generalem & Fratres Congregationis hujuſmodi omnibûs & ſingulîs, ſi quæ ſint, dictorum beneficiorum oneribûs, ac ſolutîs per eoſdem & Vicarium Generalem quinque dictæ Eccleſiæ Beneficiatis ſuperſtitibus, donec ipſi quinque Beneficiati vixerint, & quilibet eorum reſpectivè vixerit, eorum cuilibet videlicet ſupradictîs annuîs ſcutîs viginti monetæ prædictæ, Apoſtolicâ auctoritate de conſenſu dicti Henrici Cardinalis dictæ Eccleſiæ Titularis etiam perpetui, & quoad dictum vacans beneficium ex nunc, quò verò ad reliqua quinque Beneficia præfata ex nunc pro tunc, poſtquam, illa, & illorum quodlibet, vacaverint, & vacaverit, ut præfertur, auctoritate noſtrâ ſinè alicujus præjudicio anias, annectas, & incorpores, unione, annexione, & incorporatione præfatîs; tamen donec ipſi Fratres Eccle-

ſiam

ſiam præfatam retineant, & ea, quæ in vim conceſſionis & aſſignationis dictæ Eccleſiæ eis, ut præfertur, factarum adimplere tenentur, adimpleant, duraturis, & non aliàs; Nos enim ſi ſuppreſſionem, extinctionem, unionem, annexionem, & incorporationem præfatas per te vigore præſentium fieri contigerit, ut præfertur, eaſdem præſentes quoquè nullò umquam tempore ex quibuſvis etiam hìc neceſſariò exprimendis cauſis de ſubreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu Intentionis noſtræ vel quópiam aliò defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controverſum vocari, vel ad viam & terminos juris reduci, aut adverſùs illos quodcumque juris vel facti aut gratiæ remedium impetrari; ſed illas ſemper & perpetuò validas & efficaces exiſtere, nec ſub quibuſvis ſimilium vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos & Succeſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes quomodolibet factis & conceſſis comprehendi, ſed ſemper ab illis excipi & quoties illæ emanabunt toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per nunc & pro tempore exiſtentes Congregationis hujuſmodi Vicarium Generalem & Fratres præfatos quandocumque eligenda, conceſſas, validas, & efficaces fore, & eſſe, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, eiſdemque nunc & pro tempore exiſtentibus Vicario Generali & Fratribus præfatis perpetuò ſuffragari, ſicque & non aliàs per quaſcumque Judices ordinarios vel delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis

Apo-

Apoſtolicæ Nuncios, judicari & definiri debere, & prout eſt, ſi quoad primò dictum attentatum forſan eſt hactenus, vel inpoſterum, quoad reliqua verò beneficia hujuſmodi quidquid ſecus ſuper his a quoquam quávis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus. Non obſtantibûs voluntate noſtrâ præfatâ ac Lateranenſis Concilii noviſſimè celebrati, Uniones perpetuas, niſi in caſibus a jure permiſſis, fieri prohibentis, ac piæ memoriæ Bonifacii PP. VIII. ſimiliter Prædeceſſoris Noſtri, aliîſque quibûſvis Apoſtolicîs, nec non in Synodalibus, provincialibus; & univerſalibus Conciliis editîs, vel edendîs ſpecialibûs vel generalibûs conſtitutionibûs & ordinationibûs, nec non Ordinis prædicti ac Congregationis hujuſmodi, etiam juramentô, confirmatione Apoſtolicâ, vel quávis firmitate aliâ roboratîs ſtatutîs & conſuetudinibûs, privilegiîs, quoque, indultîs, & literîs Apoſtolicîs, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis irritantibus ac aliîs decretîs etiam in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſîs, pluries innovatîs; quibus omnibus & ſingulis, etiam ſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſô & formâ in illis traditâ obſervatâ, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illîs aliàs in ſuo robore permanſurîs, ad præmiſſorum effectum hâc vice dumtaxat latiſſimè & pleniſſimè ac ſpecialiter & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque; Aut ſi aliqui ſuper proviſionibus ſibi facien-

faciendis de hujuſmodi vel aliis Beneficiis Eccleſiaſticis in dicta Urbe ſpeciales vel generales dictæ Sedis literas impetrarînt, etiamſi per eas ad inhibitionem, reſervationem, & decretum, vel aliàs quomodolibet ſit proceſſum, quas quidem literas & Proceſſus habitos, & inde ſequuta quæcumque, ad dicta Beneficia volumus non extendi, ſed nullum per hoc eis quoad aſſequutionem Beneficiorum aliorum præjudicium generari, & quibûslibet aliîs privilegiîs, Indulgentiîs, & Literîs Apoſtolicîs generalibûs, vel ſpecialibûs, quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibûs non expreſſa, vel totaliter non inſerta, effectus earum impediri valeat quomodolibet vel differri, & de quibus quorumcumque tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis. Volumus autem, quòd in eventum, in quem Fratres prædicti dictam Eccleſiam deſerant, ſeu ab ea recedant, & ea omnia, per eos, ut ſupra, adimplenda non adimpleant, ſuppreſſio & extinctio prædictæ habeantur pro non factis, ac Unio, annexio, & incorporatio ſupradictæ diſſolvantur, ac diſſolutæ ſint, & eſſe cenſeantur eò ipſò, aliaque omnia & ſingula præmiſſa ad priſtinum ſtatum revertantur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Annò Incarnationis Dominicæ Milleſimò Septingenteſimò Vigeſimò quartò Pridie Kalendas Octobris, Pontificatûs Noſtri Annò Primò. &c.

A: Marianus

X. Denunciamus aureas illas cedrôque dignas literas, in forma *Brevis* a prælaudato D.N.Benedicto XIII. datas ad Priorem & FF. Conventûs noſtri ad SS. Johannem & Paulum Provinciæ Venetiarum, ſuper Statuâ marmoreâ ab iiſdem *Sanctitati ſuæ* in eo Conventu erectâ; in quibus S. P. vel nolens graphicè deſcriptîs egregiîs

giîs animi ſui dotibûs, ſed Humilitate inprimis, Nomen ſuum Immortalitati magis, quàm Conventus ille poſitô tam firmô Simulacrô, conſecravit.

Dilectis Filiis Priori & Fratribus Conventûs SS. Joannis & Pauli Venetiarum.

BENEDICTUS PP. XIII.

Dilecti Filii ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem. Quam nobis olim in celebri iſto, inſignique Cænobio diverſantibus fraternam caritatem exhibuiſtis, Paternæ Benevolentiæ officiîs rependere cupiebamus, poſtquam Humilitatem Noſtram, tantâ licèt infirmitate circumdatam, ad hujus Apoſtolicæ Sedis formidandam altitudinem inſcrutabile judicium Dei Omnipotentis evexit. Sed pro veteri gratia vicem reddere cogitantes, nova obſervantiæ veſtræ ac pietatis argumenta Nos occuparunt. Quæ tamen mœrorem nobis potiùs, quàm lætitiam attulerunt. Jamdudum enim expoſtulavimus apud vos, graviterque indoluimus, cum in Sacrum Cardinalium Ordinem adſciti, parietes veſtros noſtrô nomine illitos eſſe, & immeritos laudis titulos referre, reſcivimus. Ex quo ſatìs intelligitis, quàm ægrius Nobis fuerit, cum ex literis veſtris accepimus, eò vos demum proceſſiſſe, ut Simulacrum etiam e marmore Nobis collocandum decerneretis. Alia prorſus, dilecti Filii, & Nos juvant, & vos decent officia. Extat enim noſtræ, quam utinam obliterare liceret, remiſſè ac ſegniter actæ vitæ apud vos memoria.

ria. Ea vobis ſit non ementitæ laudis teſtimonium, ſed piarum pro Nobis obſecrationum incitamentum. Gratum tamen pro ſenſibus præclaræ in Nos voluntatis animum teſtatum vobis eſſe vehementer optamus; ejuſque luculentiùs declarandi dum opportunitatem præſtolamur, vobis, dilecti Filii, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XIV. Decembris MDCCXXIV. Pontificatûs noſtri Annô Primô.

C. Archiepiſcopus Emiſſenus.

XI. Denunciamus, enixè ſupplicante Eminentiſſimô ac Reverendiſſimô Cardinalî Pipiâ, eô tempore Generalî Adminiſtrô Ordinis noſtri, præfatum D. N. Benedictum PP. XIII. conceſſiſſe Fratribus noſtris, ut de cætero Proceſſionem SS. Roſarii quâlibet primâ Dominicâ Menſis Octobris cum omni pompa liberè & licitè peragere poſſint, ingrediendo limites cujuſcumque Parochiæ, minimè requiſitâ Ordinarii Licentiâ, & abſque adſiſtentia Parochi; prout refert hoc *Breve*:

BENEDICTUS PP. XIII.

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ ſolio, meritis licèt imparibûs, per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam conſtituti, exortas inter Catholicos Antiſtites, aliaſque Perſonas Eccleſiaſticas, & Religioſos Viros, controverſias opportunis rationibûs dirimere ſtudemus, ſicut in Domino conſpicimus ſalubriter expedire. Expoſuit ſiquidem Nobis nuper Dilectus filius noſter Au-

Auguſtinus S. R. E. Cardinalis Pipia, nunc temporis Ordinis Fratrum Prædicatorum Adminiſtrator Generalis, quòd cum in variis dicti Ordinis Provinciis nonnullæ lites, cum modico Secularium exemplo, circa Proceſſionem Sanctiſſimi Roſarii quâlibet primâ Dominicâ menſis Octobris fieri conſuetam, exortæ fuerint, Prætendentibûs Ordinariîs Locorum, & Parochîs perturbare antiquam (in qua Fratres earumdem Provinciarum reperiuntur) poſſeſſionem, faciendi dictam Proceſſionem ſinè Parochi aſſiſtentia, ac Ordinarii licentia, etiam ingrediendo limites Parochiæ, & allegantibûs Jus commune id prohibens, nec non quamdam reſolutionem Congregationis exiſtentium S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum annó 1628. emanatam, ac a fel. rec. Urbano PP. VIII. Prædeceſſore noſtro confirmatam, per quam immemorabilis ſublata fuit conſuetudo, ipſe Auguſtinus Cardinalis, & Adminiſtrator Generalis, attentó quòd id diverſimode, & omnino inſubſiſtens declaratum fuit, ut impoſterum ejuſmodi inordinationibus, & perturbationibus, quæ ex pia Proceſſione hujuſmodi generantur, finis imponatur, opportunè in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri, ſummopere deſiderat. Nos ipſius Auguſtini Cardinalis, & Adminiſtratoris Generalis votis hac in re, quantùm cum Domino poſſumus, fàvorabiliter annuere volentes, ejus ſupplicationibûs Nobis ſuper hoc humiliter porrectîs benignè inclinati, Fratribus Provinciarum, & Ordinis prædictorum, ut ipſi de cætero memoratam Proceſſionem Sanctiſſimi Roſarii quâlibet primâ Dominicâ menſis Octobris ingrediendo limites cujuſcumque Parochiæ, Ordinarii licentiâ minimè requiſitâ, & abſque aſſiſtentia Parochi, ac cum omni

pom-

pompa peragere liberè, et licitè poſſint, et valeant, Apoſtolicâ authoritate, tenore præſentium facultatem concedimus, et impartimur. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, et efficaces exiſtere, et fore, ſuoſque plenarios, et integros effectus ſortiri, et obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, et pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, et Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, et definiri debere, ac irritum, et inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quâvis authoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibûs Conſtitutionibûs, et Ordinationibûs Apoſtolicîs, cæteríſque contrariîs quibuſcûmque. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, et ſigillô Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die x. Aprilis MDCCXXV. Pontificatûs noſtri Annô primô.

F. Card. Oliverius.

XII. Denunciamus ulteriùs *Breve Pontificium*, quô *SS. motu propriô* Provinciam utriuſque Lombardiæ in perpetuum abſolvit ab onere recipiendi Religioſos dimiſſos a Congregatione *S. Sabinæ*, niſi aliàs fuerint Filii alicujus Conventûs ejuſdem Provinciæ ante ingreſſum in Congregationem ipſam; In quo tamen caſu excipiendos vult, quos crimen aliquod, ad externum forum deductum, vel gravem habitualem ſive mentis ſive corporis Infirmitatem in eadem Congregatione contrahere, fortè contingat:

gat: vel niſi priùs certa dederint documenta de obtenta Affiliatione in aliquo benevolo Conventu, quoties in eadem Congregatione Habitum ſuſceperint.

BENEDICTUS PP. XIII.

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

ALiàs, ſicut accepimus, fel. rec. Innocentius PP. XII. prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis die xiv. Junii MDCXCV. expeditas literas, diverſos in eiſdem literis expreſſos Conventus Provinciæ Lombardiæ Ordinis FF. Prædicatorum, eorumque Fratres, & perſonas quaſcumque cum omnibus, & ſingulis illorum membris, Juribus, & pertinentiis univerſis, ab omni, & quacunque juriſdictione, ſuperioritate, correctione, viſitatione, regimine, cura, & gubernio pro tempore exiſtentis Prioris Provincialis ejuſdem Provinciæ tam in temporalibus, quàm in ſpiritualibus perpetuò exemit, ipſoſque Conventus in novam Congregationem ſub titulo Sanctæ Sabinæ Provinciæ utriuſque Lombardiæ ejuſdem Ordinis nuncupandam, quæ pro tempore pariter exiſtenti Magiſtro Generali, ſive ejus locó in Romana curia reſidenti Vicario Generali Ordinis hujuſmodi immediatè ſubjacere deberet ita, ut in illam nulli alii ipſius Ordinis Superiores, præterquam dictæ Congregationis Vicarius, cæterique illius Prælati juxta morem depatari ſoliti, poteſtatem aliquam valerent exercere, pariter perpetuò erexit; In quibus quidem Conventibus ad præfatam Congregationem ſic erectam, & inſtitutam ſpectantibus, Fratres omnes ad Regulæ, quam profeſſi fuerant,

rant, præſcriptum exactè vitam inſtituere, & componere, atque illa, quæ communem vitam, victum, & veſtitum concernebant, juxta Concilii Tridentini, & fel. rec. Clementis PP. VIII. prædeceſſoris itidem noſtri, Decretorum tenorem fideliter, & inviolabiliter obſervare deberent; Voluitque idem Innocentius Prædeceſſor, ut ipſi Congregationi de idoneo Vicario Generali ex Fratribus alicujus ex Conventibus ipſius Congregationis a Magiſtro Generali prædicto de biennio in biennium provideretur, qui eandem prorſus juriſdictionem, et auctoritatem haberet in Conventus, & Fratres prædictæ Congregationis, quam juxta Apoſtolicas, et dicti Ordinis Conſtitutiones Priores Provinciales habent in ſuis Provinciis; poſſet quoque idem Vicarius quoſcunque Fratres Ordinis prædicti undecunque venientes ſuſcipere, et eis de Conventibus Congregationis prædictæ per deputationem, vel aſſignationem providere, quod tamen criminoſis juxta dicti Clementis Prædeceſſoris Decreta nullatenus prodeſſe valeret, non autem intelligerentur iidem Fratres Congregationi hujuſmodi incorporati, niſi poſt quadriennium, eóque durante, ſi ad ſuos Conventus, vel Provincias redire voluiſſent, licentia eis abeundi liberè concederetur. Præterea nulli ex Fratribus dictæ Congregationis ſive intra eam habitum ſuſcepiſſet, ſive aliunde, ſi per Quadriennium, ut præmittitur, incorporatus fuiſſet, permitteretur tranſire ad Conventus extra ſuam Congregationem, niſi de licentia Vicarii, unâ cum conſilio ſex graviorum Patrum ejuſdem Congregationis, quæ tamen licentia non facilè daretur, ſed omnimoda diligentia et charitatis officia adhiberentur, ut abire volentes in ſuſcepto vitæ inſtituto, confirmarentur; quòd ſi adhuc in diſcedendi voluntate

tate permanſiſſent, tandem dimitterentur, ne aliis impedimento forent, et aliàs, prout in ipſius Innocentii Prædeceſſoris literis prædictis, quarum tenorem præſentibus pro plenè, et ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto, haberi volumus, uberiùs continetur. Subinde verò, ſicut Nobis etiam innotuit, delatís pro parte Vicarii Generalis Congregationis prædictæ ad Congregationem tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium, et Prælatorum ejuſdem Romanæ curiæ ſuper Diſciplina Regulari, ſpecialiter auctoritate Apoſtolicâ deputatam, querelís, quòd Prior Provincialis dictæ Provinciæ Lombardiæ Fratres e dicta Congregatione a ſe dimiſſos recipere renueret, Die xii. Martii MDCCIX. emanavit ab ipſa Congregatione Cardinalium, et Prælatorum Decretum, ut liceret Vicario Generali prædicto dimittere Fratres e dicta Congregatione, præviâ tamen notificatione Dimiſſionis faciendâ dicto Priori Provinciali, qui dimiſſos in alio Conventu ſtatim collocare, et locum deſtinationis factæ eidem Vicario notificare teneretur; Quamobrem prædictus Prior Provincialis omnes Fratres e dicta Congregatione dimiſſos, nedum qui in Conventibus ipſius Provinciæ Lombardiæ antea profeſſi, ad Congregationem ſupradictam translati, & illi incorporati fuerant, ſed etiam qui in eadem Congregatione habitum ſuſceperant, & ulteriùs aliquos, qui durante incorporatione hujuſmodi, vel habituales corporis, ac etiam mentis paſſi erant infirmitates, vel criminibus obnoxii carceribus mancipati fuerant, exinde recipere coactus fuit, non ſinè ingenti dictæ Provinciæ diſpendio, gravique illius Fratrum perturbatione, de quibus incommodis Nos, utpote qui olim in minoribus conſtituti, inclyto Sancti Dominici inſtituto in eadem Provincia Lombardiæ

Digitized by Google

diæ nomen dedimus, apprimè inſtructi fuimus. Quum autem in memoratis Innocentii Prædeceſſoris Literis Vicario Generali dictæ Congregationis Fratres quidem, qui in Congregatione præfata habitum ſuſcepiſſent, ſive illi incorporati fuiſſent, aliquando, tametſi non facilè, dimittendi tribuatur facultas; verùm quò iſti, qui habitum in eadem Congregatione ſuſceperunt, abire debeant, minimè diſponatur; Prout quoque in enarrato Decreto Congregationis Cardinalium, & Prælatorum ſuper Diſciplina Regulari decernatur, licere eidem Vicario Generali Fratres e dicta Congregatione dimittere, ſed nulla fiat diſtinctio inter Fratres, qui e Provincia præfata ejuſque Conventibus in dictam Congregationem advenerint, illique incorporati fuerint, ab eis, qui in eadem Congregatione habitum hujuſmodi ſuſceperint; & nihilominus Priori Provinciali præfato dimiſſos indiſcriminatim recipiendi onus imponatur; Nos attendentes, quòd quemadmodum æquum, & juſtitiæ conſonum eſt, ut Fratres ex Conventibus dictæ Provinciæ Lombardiæ ad Congregationem præfatam accedentes, ſi ab iſta dimittantur, ad illos revertantur, ita rationi minimè conſentaneum ſit, Provinciam prædictam ad eos Fratres, qui in eadem Congregatione habitum ſuſceperunt, & dimiſſi fuerunt, recipiendos, & alendos adſtringi; ac propterea quamcunque dubitandi occaſionem hac in re ſubmovere, ac dictæ Provinciæ Lombardiæ, quam in Paternæ Caritatis viſceribus gerimus, levamini, & indemnitati conſulere, illiuſque, nec non præfatæ Congregationis Sanctæ Sabinæ religioſæ tranquillitati opportunè proſpicere volentes; motu propriò, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum

rum ſerie ſtatuimus, & ordinamus, quòd ſi deinceps per Vicarium Generalem Congregationis Sanctæ Sabinæ dimittatur aliquis Frater, qui e Provincia Lombardiæ ejuſve Conventibus in eandem Congregationẽ venerit, ac ſuſceptus in illa fuerit, tunc Prior Provincialis ipſius Provinciæ Lombardiæ illum recipere, et in primævo ſuæ adfiliationis, aliove dictæ Provinciæ Conventu collocare, nec non de tali collocatione Vicarium Generalem præfatum certiorare teneatur; niſi tamen agatur de dimiſſione Fratris in prædicta Congregatione recepti, qui ob crimina, durante ſuâ permanentiâ in ejuſmodi Congregatione commiſſa, carceribus mancipatus, vel de eis inquiſitus, aut habituali graviſque mentis, aut corporis infirmitate in eadem Congregatione contractâ correptus reperiatur, quô caſu iſtiuſmodi Fratrem, niſi poſt finitam cauſam adverſùs eum inſtructam per ejus abſolutionem ex capite innocentiæ, vel pœnæ illi injunctæ implementum, aut ſanitatem receptam reſpectivè, dimitti non poſſe decernimus; Quò verò ad Fratres, qui habitum in dicta Congregatione ſuſceperint Vicarius Generalis eis ab ipſa Congregatione abeundi licentiam concedere, illoſve dimittere nequeat, niſi priùs de invento Benevolo Receptore in aliquo Conventu cujuſvis Provinciæ præfati Ordinis Prædicatorum legitimè docuerit, ac hôc modô, et cum ejuſmodi diſcrimine de cætero in præmiſſis procedendum eſſe, nec non tam Innocentii Prædeceſſoris literas, quàm Decretum prædictæ Congregationis Cardinalium, et Prælatorum, ſuper Diſciplinâ Regulari, intelligenda fore motu, ſcientiâ, et poteſtatis plenitudine paribùs, tenore præſentium declaramus, ac præcipimus, et mandamus. Decernentes, eaſdem præſentes literas, et in eis contenta, etiam ex eo quòd Vicarius Generalis prædictæ

tæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, aliive quicunque intereſſe habentes in præmiſſis, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecificâ, et individuâ mentione, et expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, et auditi, neque cauſæ, propter quas ipſæ præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, et juſtificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis legitima, juridica, et privilegiata cauſa, colore, prætextu, et capite, etiam in corpore juris clauſo, nullô unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conceſſas, aliôve quôlibet etiam quantumvis magnô, et ſubſtantialî, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, ad viam, ſeu terminos Juris, vel Conſtitutionum dicti Ordinis reduci, aut adverſùs illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, Facti, vel Gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetratô, ſeu etiam motu ſcientiâ, & poteſtatis plenitudine ſimilibûs conceſſô, vel emanatô, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullô modô poſſe, ſed eaſdem præſentes literas ſemper, & perpetuò firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè, & inviolabiliter, & inconcuſsè obſervari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoſcumque præeminentiâ quâcunque, & poteſtate fungentes, aut functuros, ſublatâ

 eis,

eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quâvis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibûs ejuſdem Innocentii Prædeceſſoris Literîs, ac Decretô Congregationis Cardinalium, & Prælatorum ſuper Diſciplinâ Regularî ſupradictîs, aliîſque Conſtitutionibûs, & Ordinationibûs Apoſtolicîs, nec non Ordinis, Congregationis Sanctæ Sabinæ, & Provinciæ, ac Conventuum hujuſmodi, aliîſve quibûſvis, etiam juramentô, Confirmatione Apoſtolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratîs ſtatutîs, & conſuetudinibûs, Privilegiîs quoquè Indultîs, & Literîs Apoſtolicîs eiſdem Ordini, Congregationi Sanctæ Sabinæ, & Provinciæ, ac Conventibus, illorumque reſpectivè Magiſtro, & Vicario Generalibus, & Provincialibus, aliiſque Superioribus, Fratribus, & perſonis quibuslibet, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliîs Decretîs in genere, vel in ſpecie in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſîs, confirmatîs, & innovatîs. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut quælibet alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſô, et formâ in illis traditâ obſervatâ exprimerentur, et inſererentur, præſentibus pro plenè, et ſufficientèr expreſſis, et inſertis habentes,

illîs

illîs aliàs in ſuo robore permanſurîs, ad præmiſſorum effectum, hâc vice dumtaxat ſpecialiter, et expreſsè derogamus, cæterîſque contrariîs quibuſcunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris Die v. Maii MDCCXXV. Pontificatûs Noſtri Annô Primô.

F. Cardinalis Oliverius.

XIII. Denunciamus, petente R. Provinciali Romanô modernô, P. M. F. Dominicô Ponſi, SANCTITATEM SUAM alio *Brevî* declaraſſe, Monaſterium Monialium S. Mariæ Magdalenæ ad Montem Quirinalem de Urbe ſpectare, atque antea quoque ſpectaviſſe, ad curam & gubernium Provincialis pro tempore Provinciæ Romanæ, nequaquam verò ad Vicarium Congregationis S. Marci Florentiæ; Porro *Breve* illud tale eſt:

BENEDICTUS PP. XIII.

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Prior Provincialis Provinciæ Romanæ Ordinis Fratrum Prædicatorum, quòd dilectus pariter filius noſter Laurentius tituli S. Petri in Vinculis S. R. E. Cardinalis Corſinus nuncupatus, aliàs Monaſterii Monialium Sanctæ Mariæ Magdalenæ de Urbe Viſitator Apoſtolicus a Nobis ſpecialiter deputatus, attentîs novîs Juribûs pro parte dicti Prioris Provincialis coram ſe exhibitîs, præſentatîs, viſîſque omnibûs de Jure videndîs, plurieſque tam in voce, quàm in ſcriptis partibûs auditîs, prævio receſſu ab aliis per eum deciſis, per ſuam definitivam ſententiam die XVIII. Februarii proximè præteriti

riti latam, dixit, decrevit, & declaravit, curam, & gubernium dicti Monaſterii ſpectare, & ſpectaviſſe pro tempore exiſtenti Priori Provinciali dictæ Provinciæ, ad formam teſtamenti quondam Magdalenæ Urſinæ, & quarumdam literarum Apoſtolicarum fel. rec. Gregorii PP. XIII. Prædeceſſoris noſtri, nullumque Jus, nullamque actionem quoad dictam curam & gubernium habere Vicarium Generalem Congregationis Sancti Marci Florentin. dicti Ordinis; proindeque præcepit, & mandavit, quòd iidem Priores Provinciales pro tempore exiſtentes Provinciæ hujuſmodi continuare habeant & debeant in exercitio gubernii ſupradicti Monaſterii, quò verò ad legatum ſcutorum mille trecentorum, & aliorum Juliorum vigintiquinque quolibet annó a prædicta Magdalena Urſina relictum, ſervandam eſſe concordiam anno MDCCXII. initam, & a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negotiis & Conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſita confirmatam; pari ſuâ ſententiâ decrevit, & declaravit, prout ex ſententia hujuſmodi conſtare dicitur. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Prior Provincialis, eamdem ſententiam quò firmiùs ſubſiſtat, & ſervetur exactiùs, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrociniò communiri, ſummopere deſideret, Nos ipſum Priorem Provincialem ſpecialibùs favoribùs, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quâvis occaſione, vel cauſâ latis, ſi quibùs quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendũ harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præfatam ſententiam

ab

ab eodem Laurentio Cardinale, & Viſitatore Apoſtolico latam; per quam dictum, decretum, & declaratum fuit, curam & gubernium ſpectare, & ſpectaviſſe ad Priorem pro tempore exiſtentem memoratæ Provinciæ Romanæ, nullumque jus, nullamqu e actionem quoad dictam curam, & gubernium habere ſupradictum Vicarium Generalem Congregationis Sancti Marci; & ulteriùs mandatum fuit, quòd pro tempore pariter exiſtentes Provinciales Provinciæ hujuſmodi continuare habeant, & debeant in exercitio gubernii præfati Monaſterii, & quoad legatum ſupradictum ſervandam eſſe memoratam concordiam, pari ſuâ ſententiâ decretum pariter, & declaratum fuit; auctoritate Apoſtolicâ, tenore præſentium, confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac dicto Priori Provinciali, & aliis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, etiam cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quâvis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari; Non obſtantibûs præmiſſîs, ac Conſtitutionibûs, & ordinationibûs Apoſtolicîs, nec non quatenus opus ſit Provinciæ, Ordinis, & Congregationis Sancti Marci, ac Monaſterii prædictorum, etiam juramentô, confirmatione Apoſtolicâ, vel quâvis firmitate alia roboratîs, ſtatutîs, & conſuetudinibûs, Privilegiîs quoquè, Indultîs, & literîs Apoſtolicîs in con-

contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hâc vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibùſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xvii. Maii MDCCXXV. Pontificatûs Noſtri Annô Primô.

F. Card. Oliverius.

XIV. Denunciamus, ex ſacra Rituum Congregatione emanaſſe ſequentia duo Decreta; Primum quidem, poſtulante tunc temporis Provinciali Terræ Sanctæ, nunc verò Reverendiſſimô Ordinis Magiſtrô, P. F. Thomâ Ripoll, circa cultum immemorabilem B. Dalmatii Monerii: Alterum verò, inſtante P. M. F. Ferdinandô Auguſtinô Bernabei, referens Conceſſionem Officii & Miſſæ in honorem *B. Columbæ V.O.N.* factam toti eidem Ordini Noſtro, ac Civitatibus Peruſinæ & Reatinæ.

DECRETUM

GERUNDEN. CANONIZATIONIS

BEATI DALMATII

Ordinis Sancti Dominici.

ADmiſſâ a Sac. Rituum Congregatione, habita die 15. *Menſis Julij* 1719., *annuente etiam ſanmem. Clemente PP. XI., ac ſucceſſivè per eumdem Sanctiſſimum ſignatâ Commiſſione introductionis Cauſæ Beatificationis, & Canonizationis Dalmatii Monerii præ-*

prædicti Beati nuncupati: Et modò juxta tenorem præfatæ Commiſſionis ad Inſtantiam P. Magiſtri Thomæ Ripoll, Sacerdotis Profeſſi Ordinis S. Dominici, Provincialis Terræ Sanctæ, hujuſmodique Cauſæ Poſtulatoris, ab Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo D. Card. Scotto, Ponente, in Sacra Rituum Congregatione propoſitò, ac diſcuſſò infraſcriptò dubiò — An Sententia lata per Judices Delegatos a Reverendiſſimo Epiſcopo Gerunden. ſuper Cultu immemorabili, & caſu excepto a Decretis fel. rec. Urbani VIII. ſit confirmanda in caſu &c. *Sac. eadem Rituum Congregatio, R. P. D. Proſperò de Lambertinis Fidei Promotore tam in ſcriptis, quàm in voce priùs auditò, reſcribendum cenſuit, Affirmativè, ſi Sanctiſſimo Domino Noſtro viſum fuerit. Die 9. Auguſti* 1721.

Factâque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctiſſimo Domino Noſtro INNOCENTIO Papæ XIII. relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 13. ejuſdem Menſis, & Anni 1721.

F. Card. Paulutius Præfectus.

Loco ✠ ſigilli.

N. M. Tedeſchi Epiſcopus Liparitanus Sac. Rit. Cong. Secr.

DECRETUM.

Peruſina, ſeu Reatina

Conceſſionis Officii, & Miſſæ in honorem

BEATÆ COLUMBÆ VIRGINIS

Tertii Ordinis S. Dominici.

I*Terum in Sac. Rituum Congregatione ad inſtantiam P. Magiſtri Fratris Ferdinandi Auguſtini Bernabei, Ordinis S. Dominici, Poſtulatoris Cauſarum Beatifica-*

tionum, & Canonizationum totius dicti Ordinis, propoſitâ Cauſâ ſuper conceſſione Officii, & Miſſæ de Com. in honorem B. Columbæ Virginis Tertii Ordinis S. Dominici de Pœnitentia pro univerſo præfato Ordine, nec non pro Civitatibus Reatina, in qua ortum habuit, & Peruſina, ubi Monaſterium fundavit, in eoque obiit, cujus Cultus per ſan. mem. Urbanum PP. VIII. in Congregatione Generali Sanctiſſimæ Inquiſitionis coram eodem habita ſub die 25. Februarii 1627. approbatus fuit, Sac. eadem Rituum Congregatio ad relationem Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi D. Cardinalis Pipiæ pro Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo D. Cardinale Ottbobono Ponente, accedentibûs etiàm enixîs Epiſcoporum prædictarum Civitatum, nec non humillimîs Capitulorum illarum Eccleſiarum Cathedralium, ac reſpectivè ipſarum Civitatum precibûs, & tam in ſcriptis, quàm in voce Reverendiſſimô Proſperô de Lambertinis, Archiepiſcopô Theodoſiæ, Fidei Promotore, priùs auditô, cenſuit, Officium B. Columbæ de Com. unius Virg. ſub ritu duplici tam in dicto Univerſo Ordine utrius Sexûs, quàm in Civitatibus Peruſina, & Reatina a toto illarum Clero Seculari utriuſque Sexûs, ſervatîs tamen Rubricîs Breviarii, & Miſſalis Romani, ſingulîs Annîs die 20. Maii ipſius Beatæ Natalitiô recitari, & Miſſam reſpectivè celebrari poſſe, ſi Sanctiſſimo D. N. viſum fuerit. Die x. Martii 1725.

Et factâ deindè de prædictis per me Secretarium Sanctiſſimo Domino Noſtro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit, Die 26. ejuſdem menſis, & anni 1725.

F. Card. Paulutius Præf.

Loco ✝ ſigilli.

Nicolaus Maria Tedeſchi, Archiepiſcopus Apamenus, S. Rit. Congreg. Secr.

XV. De

XV. Denunciamus, per ſpecialia decreta *Sacræ Congregationis Rituum* poſt abſolutum ultimum *Generale Capitulum* 1721. *primò* fuiſſe Ordini Noſtro conceſſum Officium S. Mariæ de Mercede *ſub Toto Duplici*, pro die XXIV. Septembris: & Officium Converſionis P.S. Auguſtini *ſub Ritu Duplici* pro die XV. Maii; Nec non conceſſum fuiſſe, ut Feſtum aliàs celebrari ſolitum XV. Septembris ſub titulo Commemorationis S. P. N. Dominici in Suriano, celebretur inpoſterum ſub titulo *Commemorationis Imaginis Miraculoſæ S.P.N. Dominici in Suriano*, additâ ad Calcem VI. Lectionis per verba determinata eâdem præfatæ S. Imaginis Commemoratione; *Secundò* approbatas fuiſſe Lectiones pro B. Oſanna V. O. N., Orationes verò & Lectiones pro BB. Auguſtino, Epiſcopo Lucerino, & Ceslao, Confeſſore O. N., in favorem totius Ordinis.

Hactenus quæ denuncianda fuerant ex Ordinatione Definitorii Capituli Generalis.

Verùm quia eô Capitulô jam abſolutô non nulla, & quidem magni momenti & pretii, pro decore Ordinis Noſtri, præcipuè ſummâ curâ, & ſollerti ſolicitudine Reverendiſſimi Ordinis Magiſtri a S. Sede obtenta ſunt, digna, quæ univerſæ Religioni innoteſcant, ut ea opportunè vulgentur & memoriæ tradantur, ex Mandato ejuſdem Reverendiſſimi P. Generalis hìc inter Denunciationes ſuô ordine & locô inſeruntur, prout aliàs quoque factum eſt in Editione Actorum Capituli Generalis Romani an. 1670. ſub Reverendiſſimo Roccaberti; Itaque

XVI. Denunciamus Diploma illud, quô *motu propriô* SS. revocatâ ad ſe, & penitus extinctâ Lite ſuper Hoſpitiô, quod ex Hoſpitali aliàs vulgò de la Paſſion in celeberrimo Oppido Matritenſi Fratres Provinciæ Hiſpaniæ in perpetuum commodum Religioſorum Ordinis accedentium ad Aulam Catholici Regis appoſitè erexerant, Hoſpitium ipſum cum Eccleſia, cæteriſque ædificiis adnexis, Auctoritate Apoſtolicâ, cum ſuppreſſione cujuſcumque ſecularitatis, erigit in formalem Conventum, cum omnibus juribus, privilegiis, exemptionibus, indulgentiis, facultatibus Eccleſiam aperiendi, Campanas pulſandi, Officia divina perſolvendi, Sacramenta ſecularibus miniſtrandi &c., cumque ſuo Priore, cæteriſque, quibûs alii Conventus Ordinis frui, ac potiri conſueverunt, & ſolent.

BENEDICTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

PAſtoralis Officii, quod meritis licèt imparibûs Divina Providentia humilitati noſtræ committere dignata eſt, ratio poſtulat, ut omnium Regularium Ordinum, Vineam Domini Excolentium, præcipuam ſolicitudinem geramus, quæque ad divini Cultûs amplificationem, Regularis diſciplinæ cuſtodiam, & augumentum conferre dignoſcimus, ea jugî Studiô, & conatu provehere, ſtatuere, & vehementer urgere non deſinamus. Peculiarî tamen Curâ, & Vigilantiâ, oculos noſtræ mentis ad Ordinem Fratrum Prædicatorum, in quo ſolemnem profeſſionem Regularem emiſimus,

mus, & diu verſati ſumus, Nos decet convertere; ut ubi uberiores fructus in Vineam ipſam profluere, & bonorum operum meſſem exurgere aſpicimus, illuc, quantùm in Domino poſſumus, providâ cogitatione, & maximâ ſedulitate incumbamus.

Itaque, cum aliàs & uſque de Anno Domini MDCXXXVII. tunc exiſtentes Fratres dicti Ordinis Provinciæ Hiſpaniæ Hoſpitale vulgò de la Paſſion nuncupatum in Oppido (ſeu Civitate) nuncupato Matriti Toletan. Diœceſis, intra limites Parochialis Eccleſiæ Sanctorum Juſti & Paſtoris dicti Oppidi ſitum, cum ejuſdem Hoſpitalis ſinè cura exiſtente, minùſque collativa Eccleſia, ac omnibus, & ſingulis manſionibus, aliiſque membrïs, & ædificiis ad uſum habitationis ab eodem Hoſpitali quomodolibet dependentibus, eique annexis, in eorundem Fratrum, Oppidum prædictum, pro eorum dictæque Provinciæ Negotiis pertractandis, pro tempore adeuntium, Hoſpitium jam convertendum a tunc exiſtentibus dicti Hoſpitalis, illiuſque Eccleſiæ Manſionum, Membrorum, & Ædificiorum prædictorum poſſeſſione, per tunc exiſtentes Fratres prædictos adeptâ, eôdemque Hoſpitalî in eorum Hoſpitium converſô, dictæ Eccleſiæ, in Divinis juxta laudabile dicti Ordinis Inſtitutum deſervire, ac in ea Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum aſſervare, illudque Chriſtifidelibus, exceptô Paſchalî tempore, miniſtrare, Defunctorum Corpora tumulare, Miſſas præviâ Campanarum pulſatione, aliaque Divina Officia celebrare, & Chriſtianæ Pietatis opera exercere conſueviſſent: Lite poſtea, & Cauſâ in Partibus inter tunc exiſtentes Rectorem dictæ Parochialis Eccleſiæ, ac in eo Clericos ſeu Presbyteros perpetuos Beneficiatos ex una, & tunc exiſtentes Fratres prædictos ex altera Partibus, coram

ram Ordinario loci, & deinde coram aliis earumdem Partium Judicibus competentibus, ac demum in Romana Curia, & in Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditorio, ſuper præmiſſis, & præſertim ſuper eó, quòd dictum Hoſpitale in Hoſpitium ejuſmodi, nullâ deſuper dicti Ordinarii loci ad id interveniente licentiâ, minùſque ſervatâ felic. record. CLEMENTIS OCTAVI, GREGORII XV., & URBANI etiam OCTAVI, Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutionum deſuper reſpectivè editarum, & Concilii Tridentini Decretorum reſpectivè, formâ, converſum, ſeu erectum, & inſtitutum fuerat, rebúſque aliís in actis Cauſæ, & Cauſarum ejuſmodi latiùs deductís introductâ, proſequutâ, ac demum per tres ſententias conformes, ad tunc exiſtentis dictæ Parochialis Eccleſiæ Rectoris, & in ea Beneficiatorum prædictorum favorem deſuper emanatas, & in rem judicatam tranſactas terminatâ, Fratres tunc exiſtentes prædicti in earumdem ſententiarum exequutionem a præmiſſis omnibus, & ſingulis in dicta Eccleſia ulteriùs exequendis, & exercendis ſe ſe abſtinere, dictæ Eccleſiæ Januas claudere, & ab eadem Eccleſia illius Campanas amovere coacti fuerunt: proptereaque dictum Hoſpitium velut in privatam Domum redactum extitit, & exiſtit de præſenti. Cum autem, ſicut accepimus, ad Oppidum prædictum, in quo pro tempore exiſtentis Hiſpaniarum Regis reſidet Aula, frequentes Ordinis, & Provinciæ prædictorum Fratrum pro eorum ibi diſcutiendis Negotiis accedat conſuetudo, & abſonum ſit, quòd in tam inſigni Oppido, ubi regularis Aulæ hujuſmodi per commendabilem Secularium morum honeſtatem refulget decor, & Religionis cultus, Fratres illuc pro tempore accedentes prædicti in Hoſpitio hujuſmodi, nullâ ſepto Clauſurâ,

ſurâ, & veluti in privata Domo, cum libero ſecularium utriuſque ſexûs Perſonarum acceſſu, non ſinè eorum Regularis Diſciplinæ diſcrimine, animique dolore commorari cogantur; Hoſpitium verò prædictum nunc, ut præfertur, veluti in Domum privatam redactum manſionibûs, aliiſque Ædificiîs pro futuro dicti Ordinis, per Nos, ut infra, erigendo Conventu neceſſariîs opportuniſque refertum exiſtat, & in Eccleſia prædicta, quæ eidem Hoſpitio contingua eique proxima, nec anguſta, minùſque rudis ſtructuræ exiſtit, Majus, & ſex alia Altaria ſacrîs utenſilibûs ad Miſſas etiam Conventuales celebrandas ſatìs decenter ditata, & ornata, Chorus pro Divinis laudibus Altiſſimo depromendis accomodè inſtructus, & Sacriſtia cum ejus Sacra ſupellectili locupletata reperiantur. Nos igitur ad majori ejuſdem Ordinis ſtabilitati in prædicto Oppido conſulendum, & ne illa ulterioribûs litium prematur incommodîs, ſed ut Ordo ipſe, cujus in dicto Oppido tres Conventus perpetuò erecti, & inſtituti reperiuntur, pluribûs in Oppido hujuſmodi abundans Stationibûs, ſemper gratior validiorque in pacis amœnitate effloreſcat coram Domino, prout ſincerô exoptamus affectu, litis, & Cauſæ prædictarum, & aliarum, ſi quæ ſint, & deſuper quomodolibet exoriri poterunt in futurum, ſtatum, & merita univerſa, nominaque, & cognomina Judicum, Collitigantium præſentibus pro plenè expreſſis habentes, ac Cauſam prædictam, quatenus opus ſit, ad Nos avocantes, litemque hujuſmodi ad infraſcriptorum effectum omnino penituſque extinguentes, nec non dationem, & conceſſionem Hoſpitalis, illiuſque Eccleſiæ ædificiorum, aliorumque annexorum membrorum, & dependentiarum prædictorum per tunc exiſtentes dicti Hoſpitalis Rectores tunc exiſtentibus Fratribus prædictis quôcumque

cujuſvis alienationis titulô, ac quôcumque deſuper forſan tunc ſolutô pretiô quomodolibet factas, Apoſtolicâ Auctoritate perpetuô approbantes, & confirmantes, eiſque inviolabile Apoſtolicæ firmitatis Robur adiicientes, nec non omnes, & ſingulos tam Juris, quàm facti, aut aliarum quarumcumque circumſtantiarum, & ſolemnitatum defectus, ſi qui, & ſi quæ tam ſuper Datione, & Conceſſione, quàm dicti Hoſpitalis erectione, ſeu fundatione prædictis, quomodolibet reſpectivè intervenerint, ſeu interveniſſe prætendantur, plenariè perinde ac ſi datio, & conceſſio, ac erectio, ſeu fundatio prædictæ reſpectivè factæ fuiſſent, ſupplentes motu propriô, non ad alicujus ſuper hoc Nobis oblatæ petitionis Inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque voluntate, & deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Hoſpitium prædictum cum omnibus, & ſingulis illius ædificiis, Ædibus, Manſionibus, Officinis, & Hortis in eo exiſtentibus quibuſcumque, præviâ ab eis cujuſcumque ſecularitatis, ſi qua ineſſe dignoſcatur ſeu prætendatur, ſtatûs, & eſſentiæ abdicatione, ſuppreſſione, & extinctione in reliquum Regularem dicti Ordinis in dicto Oppido Conventum cum omnibus, & ſingulis, Indultis, facultatibus gratiarum, Indulgentiarum, Largitionibus, Immunitatibus, ac exemptionibus, quibùs cæteri dicti Ordinis Conventus de Jure, ſtylo, & conſuetudine, ac participatione, aut aliàs quomodolibet nunc utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum, pro duodecim ſaltem nunc, & pro tempore exiſtentibus Ordinis, & Provinciæ prædictorum Fratribus Ordinem ipſum expreſsè profeſſis: qui in Conventu per præſentes ut infra erigendo hujuſmodi, ac intra illius Clauſtra, ſervatâ Regularî eorum diſciplinâ,

nâ, unâ cum uno ex eis futuro eorum Priore, ab ejuſdem Ordinis Fratribus canonicè pro tempore eligendo, qui eos, nec non Conventum per præſentes, ut infra, erigendum, juxta dicti Ordinis Leges, & Conſtitutiones, per debitas eorum regularis diſciplinæ ſemitas, regere, dirigere, corrigere, & gubernare, eiſque præeſſe debeat, vivere, & qui ex Conventûs per præſentes, ut infra, erigendi hujuſmodi annuis redditibus ſeu Eleemoſynis, ſi quos, aut ſi quas habeat, eorum alimoniæ, & manutentioni ſufficientes, ſin minùs, ac donec Conventus per præſentes erigendus hujuſmodi ex redditibus, & eleemoſynis prædictis habuerit, unde congruæ alimoniæ, & manutentioni prædictis conſulere valeat, ex aliorum Provinciæ prædictæ Conventuum juxta providam ab ejuſdem Provinciæ Provincialibus Superioribus deſuper pro rata reddituum, ſeu eleemoſynarum deficientiam, hujuſmodi faciendam, ſervandamque diſtributionem, ac aliàs quoad illorum numerum, alimoniam, & manutentionem hujuſmodi, juxta Conſtitutionum, & Decretorum Apoſtolicorum aliàs deſuper editorum formam, & tenorem, ali, & manuteneri debeant; nec non ſinè cura, minùſque collativam exiſtentem Eccleſiam prædictam, abdicatâ pariter ab ea quacumque ejus ſecularitate, in regularem dicti Ordinis Eccleſiam cum omnibus quoque, & ſingulis libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, indultis, Indulgentiis, gratiis, præeminentiis, & antelationibus, quibûs reliquæ dicti Ordinis regulares Eccleſiæ nunc quomodolibet fruuntur, utuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt in futurum, ita quòd liceat Fratribus dicti Ordinis pro tempore exiſtentibus prædictis illam, illaſque Januas publicè aperire, Campanas denuo apponere,

 ac

ac pulſare, & in ea Miſſas etiam Conventuales, aliaque Divina Officia celebrare, Sacramentales Chriſtifidelium confeſſiones audire, Venerabile Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum decenter aſſervare, illudque eiſdem Chriſtifidelibus ſingulis Anni, non tamen Paſchalitiis, temporibus, & diebus miniſtrare, Conciones habere, Defunctorum Cadavera ſepelire, B. Mariæ Virginis Roſarium recitare, Divinas Laudes nocte, & die aſſiduè choraliter decantare, aliaque Chriſtianæ Pietatis opera, & Functiones Eccleſiaſticas juxta eorum Ordinis laudabile Inſtitutum, & quæ Religioſa eorum Charitas ad promovendam æternam proximorum ſalutem ſibi ſuaſerit exercenda, exercere, cujuſvis licentiá deſuper minimè requiſitâ, ſinè tamen præjudicio Jurium Parochialium dictæ Parochialis Eccleſiæ, illiuſque nunc, & pro tempore exiſtentis Rectoris, Apoſtolicâ Auctoritate perpetuò erigimus, & inſtituimus; decernentes eaſdem præſentes etiam ex eo quòd dilecti Filii moderni dictæ Parochialis Eccleſiæ, illiuſque nunc, & pro tempore exiſtentes, Rector, ac Beneficiati in ea exiſtentes prædicti, Ordinarius loci, Regulares cujuſcumque Ordinis, Societatis, vel Inſtituti, vel quicumque alii in præmiſſis quomodolibet intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, vel alii, ad quos forſan ſpectat, & pertinet, ſeu pro tempore ſpectabit, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, neque præmiſſis conſenſerint, imò forſan illis contradicturi ſint, ſeu quibuſvis aliis quantumvis juſtis, juſtiſſimis, & rationabilibus Cauſis, de nullitatis Vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu cogitato, vel inexcogitato notari; impugnari, retractari, annullari, in Jus vel Controverſiam revocari, aut adversùs eas, quodcumque Juris vel facti, aut gratiæ remedium im-

impetrari, vel ſub quibuſcumque Conſtitutionibus, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum, etiam motu pari, & conciſtorialiter emanatis, vel emanandis, aut quibusvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, nullatenus unquam comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum, in quo ante permiſſa quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data, per pro tempore exiſtentes dicti Conventus per Nos, ut præfertur, erecti, Priorem & Fratres eligenda, conceſſas, ſemper, & perpetuò validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere; ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, firmiter, & inviolabiliter obſervari, ſicque, & non aliàs per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Cauſarum Palatii prædicti Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, ac Sedis Apoſtolicæ Nuncios, ſublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in qualibet inſtantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quâvis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilectis Filiis noſtro & dictæ Sedis Nuncio, in Regnis Hiſpaniarum pro tempore commoranti, ac Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, per Apoſtolica ſcripta motu propriò ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe vel alium, ſeu alios, quando & quoties pro parte pro tempore exiſtentium Fratrum Conventûs

per Nos, ut præfertur, erecti hujuſmodi, ſeu pro eis agentium requiſiti fuerint, eaſdem præſentes, & in ea contenta quæcumque, ubi, quando, & quoties opus fuerit, faciant integraliter ac inviolabiliter obſervari, non permittentes Priorem, & Fratres dicti Conventûs per Nos, ut præfertur, erecti, vel pro eis agentes pro tempore exiſtentes prædictos, deſuper quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, aut inquietari, Contradictores, & rebelles quoslibet per Cenſuras Eccleſiaſticas, aliaque Juris, & Facti remedia compeſcendo, invocatô etiam, ſi opus fuerit, Brachii ſecularis auxiliô, non obſtan. noſtrâ, & Cancellariæ Apoſtolicæ clauſulâ de Jure quæſito non tollendo, ac ejuſdem recordationis BONIFACII *ſimiliter Papæ* OCTAVI, *etiam Prædeceſſoris noſtri, quatenus opus ſit de una, & Cancellarii Generalis de duabus dictis, dummodo aliquis extra ſuam Civitatem, & Diœceſim ultra tres dietas ad Judicium non trahatur, nec non prædictîs* CLEMENTIS, GREGORII, *&* URBANI *Prædeceſſorum noſtrorum prædictorum, nec non piæ memo:* INNOCENTII PP. X. *ſimiliter Prædeceſſoris noſtri deſuper editâ, aliîſque Conſtitutionibûs, & Ordinationibûs Apoſtolicîs, nec non Ordinis prædicti, etiam Juramentô, Confirmatione Apoſtolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roborat. Statutîs, & Conſuetudinibûs etiam immemorabilibûs, privilegiîs quoque, Indultîs, & Literîs Apoſtolicîs, illi, illiuſque Superioribus, aliiſque Perſonis etiam derogatoriarum derogatoriîs, efficacioribûs, efficaciſſimîs, & inſolitîs Clauſulîs in contrarium præmiſſorum forſan quomodolibet conceſſîs, approbatîs, & confirmatîs ac innovatîs, quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi de illis eorumque totis tenoribus ſpecifica, & expreſſa ac de Verbo ad Verbum, non autem per clauſulas genera-*

les

les idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda foret, latiſſimè, & pleniſſimè, ac ſpecialiter; & expreſsè hâc vice dumtaxat, harum ſerie, motu pari derogamus, cæteriſque Contrariis quibuſcumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ Approbationis, Confirmationis, Roboris, Adiectionis, defectuum Suppletionis, Erectionis, Inſtitutionis, Decreti, Mandati, & Derogationis infringere, vel ei auſu temerariô contraire; Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, Indignationem Omnipotentis DEI, ac Beatorum PETRI, & PAULI Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. MARIAM Majorem Annô Incarnationis Dominicæ Milleſimô Septingenteſimô Vigeſimô Quintô, Nonis Septembris, Pontificatûs Noſtri Annô Secundô.

Viſa de Curia. I. Archiepiſcopus Ancyranus.

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

XVII. Denunciamus Indultum utique inſigne canendi Matutinum & Miſſam ſolemnem Nativitatis *Jeſu Chriſti* Salvatoris Noſtri ante Mediam Noctem, benignè factum FF. noſtri celebris Conventûs apud SS. Johannem & Paulum Venetiarum a noſtro quoque *Summo Pontifice* per ſequens Diploma; In quo quidem S. P., ſe in minoribus conſtitutum fuiſſe in Conventu illo Aſſignatum, iterum teſtatum relinquit: Tum verò exhibitas in *Brevi* ſuperiùs deſcripto eidem Conventui paternæ gratæque Pietatis ſignificationes pergit Apoſtolicâ liberalitate in effectum perducere.

BE-

BENEDICTUS PP. XIII.

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

CUm, ſicut dilecti Filii Fratres Ordinis Prædicatorum Conventûs SS. Jo. & Pauli Civitatis Venetiarum nobis nuper exponi fecerunt, Eccleſia dicti Conventûs ſtructurâ ſitûs, nobilitate, familiarum Patritiarum numeroſó concurſu, aliiſque prærogativîs præfulgeat, & a Populo frequentetur, ipſi exponentes facultatem canendi Matutinum, & Miſſam ſolemnem Nativitatis D. N. I. C. ante mediam noctem, ad inſtar Indulti, quô Fratres Minores Conventuales, Eremitæ S. Auguſtini, & B. Mariæ de Monte Carmelo, reſpectivè Ordinum ejuſdem Civitatis gaudent, ſibi a Nobis concedi plurimùm deſiderant; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportunè providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur animô recolentes, quòd in minoribus conſtituti, dum in Ordine proverſabamur, Conventualitate in dicto Conventu potiti fuimus, ipſos exponentes ſpecialibûs favoribûs, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quâvis occaſione, vel causâ latis, ſi quibûs quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati: de venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum Conſilio, & attentâ relatione venerabilis Fratris Patriar-

triarchæ Venetiarum ſuper præmiſſis ad eoſdem Cardinales tranſmiſſâ, petitum Indultum Authoritate Apoſtolicâ tenore præſentium concedimus; *Salvâ tamen ſemper in præmiſſis Autheritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Non obſtantibûs Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus conſtitutionibûs, & ordinationibûs, ceterîſque contrariîs quibuſcûmque. Datum Romæ apud ſanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris Die* 13. *Septembris* 1725. *Pontificatûs Noſtri Annô Secundô.*

F. Cardinalis Oliverius.

XVIII. Denunciamus ſuppreſſionem Confraternitatis Sanctiſſimi Roſarii Civitatis Cæſenaten., & applicationem Mobilium, ac Ornamentorum ſacrorum ejus, unâ cum Oratorio, Eccleſiæ Conventûs Ordinis Prædicatorum, ex Congregatione *S. Sabinæ*, Provinciæ utriuſque Lombardiæ, ejûſdem Civitatis, factam *Motu propriô* a SS. D. N. hîſce conceptîs verbîs.

BENEDICTUS PP. XIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Cum Nos nuper inter alia Confraternitatis Sanctiſſimi Roſarii Civitatis noſtræ Cæſenaten. omnes annuos fructus, redditus, & proventus cujuſcumque quantitatis, ſpeciei, & valoris exiſterent, Seminario Eccleſiaſtico ejuſdem Civitatis ſub certis modo, & forma tunc expreſſis applicaverimus, & aſſignaverimus, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Brevis die xxx. *menſis Maii proximè præteriti expeditis Literis, quarum teno-*

norem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, uberiùs continetur. Nunc autem Nos rationabilibus cauſis Nobis notis adducti, Motu propriò, & ex certa ſcientia, & maturâ deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, dictam Confraternitatem Sanctiſſimi Roſarii in Eccleſia Conventûs Ordinis Fratrum Prædicatorum dictæ Civitatis canonicè, ut aſſeritur, erectam, necnon quamcumque præeminentiam, & jus, quæ Confratribus memoratæ Confraternitatis in ejuſmodi Eccleſia quomodolibet competere potuerint, unâ cum titulo, eſſentia, & denominatione, tenore præſentium perpetuò extinguimus, ſupprimimus, & abolemus. Ac univerſa præfatæ Confraternitatis mobilia, & ornamenta ſacra Eccleſiæ, & Capellæ Sanctiſſimi Roſarii huiuſmodi, unâ cum Oratorio, quod eſt de directo dominio prædicti Conventûs, & cui annuus canon in conceſſione fundi jamdudum a Fratribus prædicti Conventûs factâ cum pactis expreſſis in illa appoſitis reſervatus fuit, harum ſerie perpetuò applicamus, & incorporamus. Decernentes, eaſdem præſentes Literas, etiam ex eo, quòd præfatæ Confraternitatis Officiales, & Confratres, & cæteri quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, neque cauſæ, propter quas præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut juſtificatæ ullatenus fuerint, ullô umquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut aliô quôvis defectu, etiam quantumvis magnô, inexcogitatô, & ſubſtantialî, ſive etiam ex eo quòd in eiſdem præmiſſis ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, vel ex quoqunque alio capite a jure, vel facto, aut

ſta-

ſtatutô, vel conſuetudine aliquâ reſultante, etiam in corpore juris clausô, ſive etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, & quôvis aliô prætextu, occaſione, vel causâ, etiam quantumvis juſtâ, rationabilî, & privilegiatâ, etiam talî, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſariò exprimenda foret, notari, & impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, vel ad terminos juris reduci, vel adverſùs illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, vel aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet conceſſô, aut impetrâtô, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare poſſe; ſed ipſas præſentes Literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum, pleniſſimè ſuffragari, & ab eis reſpectivè inviolabiliter obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolicì Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſque quoslibet quâcumque præeminentiâ, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublatâ eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quâvis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Venerabili Fratri Moderno, & pro tempore exiſtenti, Epiſcopo Cæſenatenſi per præſentes Motu parî committimus, & mandamus, quatenus ipſe per ſe, vel alium, ſeu alios, præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ſolemniter publicans, dictiſque Fratribus in

 eiſ-

eiſdem præmiſſis efficacis defenſionis præſidió aſſiſtens, faciat auctoritate noſtrâ, Fratres Conventûs præfati præſentium Literarum, & in eis contentorum hujuſmodi, commodó, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittens illos deſuper a quoquam quâvis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, vel inquietari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſitâ, compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibûs, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibûs aggravando, invocatô etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilió brachii ſecularis. Non obſtantibûs præmiſſis, & quatenus opus ſit, de jure quæſito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in ſuppreſſionibus, unionibus, ſeu applicationibus, illiſque committendis ad partes, vocatis, quorum intereſt, & aliis noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, necnon Lateranenſis Concilii noviſſimè celebrati, uniones perpetuas, niſi in caſibus a jure permiſſis prohiben., aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis, editis generalibûs, vel ſpecialibûs Conſtitutionibûs, & Ordinationibûs, ac omnibûs, & ſingulis illis, quæ in prædictis Literis voluimus non obſtare, nec non prædictæ Confraternitatis, etiam juramentó, confirmatione Apoſtolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis ſtatutis, & conſuetudinibûs, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliâs in ſuo robore permanan-

manſuris, ad præmiſſorum effectum hâc vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus; cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xv. Septembris MDCCXXV. Pontificatûs noſtri Annô ſecundo.

F. Card. Oliverius.

XIX. Denunciamus, ad demiſſas piaſque ſupplicationes Reverendiſſimi P.M. Generalis Sanctiſſimum de benignitate Apoſtolica & ſua conceſſiſſe Officia cum Miſſis in univerſo Ordine noſtro (atque etiam in quibuslibet Conventibus) recitanda, ac celebranda, quorum Elenchum dat ſequens

DECRETUM

Ordinis Prædicatorum.

Sanctiſſimus D. N. Benedictus XIII. *ad enixas, humillimaſque preces P. Thomæ Ripoll, Magiſtri Generalis Ordinis Prædicatorum, Sanctitati Suæ porrectas, benignè indulſit, ut in univerſo præfato Ordine inpoſterum poſſint celebrari, & in Breviario, ac Miſſali ejuſdem Ordinis addi, & apponi Officia, & Miſſæ Feſtivitatum B.M.V. ſub ritu Toto Duplici ſequentium, videlicet —Die* 11. *Februarii, Deſponſationis B. M. V. cum Sancto Joſepho — Feriâ* 6. *poſt Dominicam Paſſionis, Compaſſionis, ſeu Septem Dolorum — Die* 18. *Julii, Commemorationis de Monte Carmelo — Dominicâ ſecundâ Novembris, Patrocinii, — Et die* 18. *Decembris, Expectationis Partûs; Et pro dictis Feſtis aſſumantur Officia, & Miſſæ, quæ in Breviario Ordinis approbata ſunt pro Regnis Hiſpaniarum, cum Orationibus pro Feſto Patrocinii jam a Sac. Rituum Congregatione approbatis pro Monachis Ciſtercienſibus. Item quòd poſſint cele-*

brari, Feſtum S. Thomæ a Villanova Epiſcopi, & Conf., deſumptîs Officiô, & Miſsâ a Breviario & Miſſali Romano, ſub ritu duplici die 25. Septembris: Et Commemoratio SS. Martyrum, & aliorum Sanctorum, quorum Corpora, vel Reliquiæ in Eccleſiis dictiOrdinis aſſervantur, ſub ritu toto duplici die 30. Octobris, cum Officio, & Miſſa iam a Sac. Rituum Congrgatione approbatis pro aliis Religionibus--Item quòd Feſtum S. Franciſci Conf., Ordinis Minorum Fundatoris, celebretur cũ Octava ſimplici, deſumptîs Lectionibũs pro ea ex Breviario dicti Ordinis Minorum; Et Feſtum S. Catharinæ V. & M. celebretur etiam cum Octava ſimplici, deſumptîs Lectionibũs de Sermone S. Petri Damiani, quæ appoſitæ erant in Breviario Ordinis Prædicatorum, quando dictum Feſtum celebrabatur cum Octava ſolemni – Item quòd pro Feſto S. Philippi Nerii dicantur Miſſa propria, quæ in Miſſali Romano – Et in feſto S. Ludovici Bertrandi dicatur Evangelium ſecundùm Marcum: Euntes in Mundum Univerſum &c: ſicut in feſto S. Franciſci Xaverii – Item quòd poſſint celebrari Officia, & Miſſæ illorum Sanctorum, de quibus in aliquo Regno, Provincia, vel Civitate, ex conceſſione Apoſtolica ſpeciali, vel ex approbata conſuetudine, univerſim ab omnibus tam Secularibus, quàmRegularibus Officium cum Miſſa celebratur; ſub eo tamenRitu, & forma juxta Rubricas Breviarii dicti Ordinis. Die 27. Septembris 1725.

Sequuntur Denunciationes faciendæ de mandato Definitorii Cap. Generalis.

XX. Denunciamus, Reverendiſſimum Ordinis Magiſtrum Generalatûs ſui primitias conſecraſſe Paſtoralî illâ ac graviſſimâ Oratione, quâ cadente Definitoriô noſtrô Ge-

Generalî cunctos ad cuſtodiam, ac obſervantiam ſancitarum legum allexit & excitavit, ut in tuto ſuam & Proximorum ſalutem ponerent: ſe ſeque dedit paratiſſimum, ad ſingulis ſubditis ſuis ubertim exhibenda paternæ Dilectionis, Juſtitiæ, & Vigilantiæ argumenta. Monuit tamen, ne congruas petitiones ſuas per aliquas mediantes, minùs verò per extraneas perſonas, ſed ad ſe immediatè veluti amantes Filii ad amantem Patrem deferrent; extrema illi minando, qui pro extorquendis favoribus quibuslibet ad perſonas illas extra Ordinem conſtitutas ſe ſe recipere auderet.

XXI. Denunciamus, eundem Rm̃um ultroneum declaraſſe, Aſſignationes quaslibet a ſe amodo dandas non obſtituras, quò minùs Fratres per illas in certo quocumque Conventu Aſſignati, aſſignentur poſtmodum a ſuo P. Provinciali reſpectivè in alio quoque Conventu, prout ipſe in Domino judicaverit expedire. Quod & voluit extendi ad Aſſignationes datas vel confirmatas a ſuis Prædeceſſoribus. Et hanc quidem digniſſimam Declarationem totum Definitorium noſtrum lubens ſuſcepit, meritîſque firmavit encomiîs, ceu maximè conducentem ad perfectam exequutionem illius Obedientiæ, quam peculiarî ac commendabilî ratione expréſsè profeſſi ſumus.

XXII. Denunciamus denique, celebrandum eſſe Capitulum Generale, (quod erit Primum Definitorum) annô 1728. ultra Montes, in loco bene viſo Rm̃o noſtri Ordinis Generali Magiſtro; Hunc vero pro habendis talibus Comitiis ſelegiſſe Originalem Conventum ſuum Barchinonenſem ad S. Catherinam V. & M.

Con-

Confirmationes.

I. QUoniam ſancta ac undique neceſſaria Religionis tum Hierarchia cum OEconomia ęgrè admodum florere poſſunt ac ſtare, donec obtineat graviſſima peſtis illa ſpiritualis, quâ infecti ambitioſi quidam, ſuæque profeſſionis certò immemores, utramque corrumpere ac perdere miſerrimè pergunt, vocatô in ſubſidium ſibi deficientium meritorum veneficô ac tot vicibûs damnatô recurſu ad extraneas quaſcumque perſonas, etiam Cardinalitiâ aut Imperialî dignitate fulgentes, ut gratias Ordinis, Officia, dignitates, gradus, Lecturas, vel a pœnis impunitatem a ſuis Superioribus extorqueant; Indè majorum noſtrorum veſtigiis inſiſtentes, ut, ſi fieri poteſt, experrecti geminatîs ictibûs illi animæ ſuæ certam perniciem non tam norint, quàm declinent; Primò revocamus in memoriam eorum Pœnas omnes & Cenſuras in eos latas per Summos Pontifices, *Gregorium XIII.* 5. Junii 1580. in Bulla: *Nihil Magis*: *Clementem VIII.* in Conſtitut. quæ incipit: *Religioſos viros*, data 25. Maii 1592. & *Paulum V.* in Bulla: *Admonemur*, 7. Januarii 1608.; Quibus inſuper in Conſtitutionibus Summi illi Pontifices, ut adamantinos in re tanti momenti reddant Superiores quoſcumque Ordinis noſtri, mandant iiſdem in meritum S. Obedientiæ, *ne ad inſtantiam quarumcumque perſonarum tam Laicarum, quàm Eccleſiaſticarum extra eundem Ordinem conſtitutarum, etiam Cardinalatûs honore, ac quâcumque ſecularî dignitate & excellentiâ, etiam Ducalî, Regalî, & Imperialî fulgentium, cuivis dicti Ordinis Religioſo ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere audeant, ſeu præſumant.* Ex quibus viderint moleſti illi ac violenti ſub-

ſubditi,quali in diſcrimine,Deum inter & homines authoritate præſtantes, ſuos conſtituant Superiores.

Confirmamus deinde ac innovamus pœnas quaslibet & Cenſuras, per tot Capitula Generalia, & per tot Encyclicas a præteritis Reverendiſſimis Magiſtris Ordinis hucuſque latas contra illorum gratiarum aucupes; Immo & contra illos, qui hujuſmodi favores etiam ſponte oblatos acceptant; Eaſque omnes iterum poſt Capitulum Generale *Bononienſe* 1706. *Conf. I. Extendimus contra diffamatores Fratrum apud Seculares, uti & maximè contra recurrentes ad Tribunalia ſecularia, ut Electiones turbent, vel mandata Superiorum declinent, aut eorum impediant exequutionem, ſub prætextu etiam quòd id faciant procuratoriô nomine alicujus Provinciæ, vel Conventûs*; Declarantes, quemadmodum fecit *Capitulum Generale Romanum* 1721. *Conf. II., non idcirco exemptos eſſe eos Fratres, quibus conceduntur* prædictæ *gratiæ a pœnis, Cenſuris, Excommunicatione, & aliis, quæ a* dictis *Summis Pontificibus, vel Capitulis Generalibus imponuntur, ſed eas omnino incurrere, indèque ipſos habendos eſſe uti Ordinis deſtructores, totiuſque Religionis publicos hoſtes*.

Pœnæ autem & Cenſuræ indicatæ veniunt ad has claſſes, per Capitulum illud *Bononienſe* eò loci recitatas hîs conceptîs verbîs.

1. *Vocis activæ & paſſivæ Privatio, Magiſtro Ordinis reſervata*; *Item privatio omnium gratiarum & beneficiorum officiorumque Ordinis, Graduum, & bonorum ad uſum conceſſorum*.

2. *Perpetua Inhabilitas, ad hujuſmodi ſeu recuperanda ſeu poſtmodum obtinenda*.

3. *Inhibitio exequendi quamcumque functionem Eccleſiaſticam ſive Altaris, ſive Pulpiti, aut Confeſſionalis*.

4. *Publica Nota, ſeu titulus deſtructoris Ordinis*.

5. *Pri-*

5. *Privatio Suffragiorum Ordinis tam in vita, quàm in morte*.

6. *Excommunicatio latæ ſententiæ, pluries a diverſis tum priſcis tum recentibus Capitulis fulminata, iterata, & ſpecialiter ſupremo Ordinis Tribunali reſervata*.

7. *Denique Maledictio Omnipotentis Dei, B. V. M., & SS. Dominici P. N. in eos, qui animó pertinaci & induratô tales ſententias & pęnas non horruerint, deſtructoribus Ordinis taxatas*.

Ad hæc tonitrua qui non expergiſcitur jam non dormit, ſed mortuus eſt. Epiphonema eſt laudati *Cap. Gen. Bononienſis*.

Ne verò trangreſſores a prædictis pęnis & Cenſuris ſive per facti negationem, ſive per alias proceſſuum vel exceptionum quaslibet ambages, ac diverticula, ſe ſe facilè eximere aut ſubducere poſſe temere ſperent, revocamus in memoriam omnium, ſanctæ recordationis *Clementem VIII*. in Bulla ſuperiùs indicata hæc formalia habere: *Statuentes, quòd omnes & ſinguli in præmiſſis delinquentes nullâ aliâ monitione præcedente, & abſque Proceſſu deſuper habendô, ſententias & pœnas præmiſſas irremiſſibiliter ipsô factô incurrant; quòdque ad illos ſententias & pœnas hujuſmodi damnaliter incurriſſe legitimè probandum, & omnino convincendum, ſolæ præmiſſarum perſonarum inſtantiæ, favores, & preces, etiam ore tenus porrectæ, plenam, indubiam, & ſufficientem in judicio & extra fidem faciant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur*.

II. In memoriam revocantes *Ordinationem XXII. Capituli Valliſoletani an.* 1605. circa Conventus ſolventes *Quindennium*, eamdemque innovantes ac confirmantes, *Præcipimus in virtute Spiritûs S., & S. Obedientiæ ſub formali Præcepto, & ſub pœna Excommunicationis latæ*

ſen-

tentiæ, unâ hâc pro trina canonica admonitione præmiſſâ, Patribus Prioribus, ſeu principalibus Præſidentibus, & Depoſitariis Conventuum vel Locorum, qui Penſiones, cenſus, redditus, vel alia bona ſolutioni Quindennii obnoxia poſſident, ut ſingulis annis trigeſimam partem cenſûs vel redditûs vel penſionis in Depoſito communi in quadam Capſula ad hoc deſtinata deponant, & conſervent, donec Quindenniô completô abſque Conventûs gravamine ſolvant cui ſolvere tenebuntur. Mandamus verò ſub eadem Præcepto & Cenſura omnibus ſupradictis, ne prædictam coacervatam pecuniam quovis titulô vel quæſitô colore, etiam ratione Mutui, poſſint tollere, vel expendere in alios uſus præterquam ad ſolutionem Quindennii.

Ordinationem prædictam inſuper extendimus quoad omnia reſpectivè ad Priores aut Præſidentes, & Depoſitarios illorum Conventuum & Locorum, qui acceptâ venia a Sacra Congregatione, vel ab alio poteſtatem habente, cenſus paſſivos habent, vel ſunt habituri deinceps; Mandates iiſdem ſub eodem Præcepto, & ſub eadem Excommunicatione latæ ſententiæ, ut ſupra, quatenus quôvis annô reponant in Capſula particulari, neque ullâ ratione diſtrahant, tollant, vel expendant, ſummam illam annuam proportionalem, quæ tandem tempore a Superioribus illis præfixo pro extinctione Cenſûs totum Capitale reſtituendum conficiat.

Mandamus verò, ad certam prædictorum exequutionem, PP. Provincialibus, quatenus in actuali Viſitatione Conventuum teneantur ſuper hoc diligenter inquirere; Et ſi repererint quempiam Conventûs Præſidentem & Depoſitarios in hoc deficientes, qui nimirum non repoſuerint modô ſupra ſtatutô, vel diſtraxerint, ſummam annuatim reſpondentem Quindennio ſolvendo, aut Capitali Cenſûs, incunctanter delinquentes declarent ſubjectos

M poenis

pœnis & Cenſuris, atque a gubernio & adminiſtratione reſpectivè deturbent, & amoveant.

III. Quum Ordo noſter ſit ad Animarum ſalutem inſtitutus, ne contingat Operarios aptiores ad ſerendam ſementem Evangelii, a tanto impediri apoſtolico munere, propter Officia actualia Prioris aut Lectoris, confirmamus RR. PP. Provincialibus extra Italiam facultatem, ipſis a *Capitulo Generali Romano* 1694. aſſertam, eamque extendimus & concedimus etiam Provincialibus Provinciarum Italiæ, quâ pro ſui prudentia, rebûſque omnibûs rite perpensîs licentiam dare poſſint, ad habendas Conciones Quadrageſimales iiſdem Prioribus extra confinia ſuorum Conventuum, & Lectoribus Theologiæ, ſervatâ inter hos alternativâ, juxta *Gloſſam Conſtitutionum Diſt. II. Cap. XIV. Textu* 4. *ad literam G. in fine*, ex Capitulis Generalibus *Romano* 1601. & *Valliſoletano* 1605.

Declarationes.

I. UT certa & clara fiuat intelligentia Legis latæ in *Capitulo Gen. Romana* 1721. *Ordinat. II. pro Regimine*, & *Ordinat. I. Pro Provincia Germaniæ Inferioris*, cum Expoſitione ejuſdem, emanata a modò Eminentiſſimo ac Reverendiſſimo P. F. Auguſtino Cardinali Pipia, tunc Generali Ordinis Magiſtro, circa Privationem Vocis activæ poſitam contra non expoſitos ad excipiendas Sacramentales Confeſſiones (etiam Secularium juxta *Admonitionem VI. Capituli Romani* 1694.) qui aliàs non eſſent in conſtanti poſſeſſione ſuffragii ferendi; *Declaramus*, eam minimè afficere PP. Studentes; qui propterea habebunt vocem activam in Electionibus, ſi ſex annos compleverint ab emiſſa ſollemni profeſſione, quoties Provinciæ, aut Conventûs, in quo degunt ſtudiis addicti, id

id ferat conſuetudo, per Acta præſentia non ſublata. Cæterùm eâdem voce omnino privatos eſſe illos, qui abſolutô Studentatu juxta Provinciarum conſuetudines, intra ſpatium ſex menſium non fuerint prævió rigoroſô examine approbati ad audiendas etiam prædictorum Secularium Confeſſiones, niſi aliàs priùs talem approbationem fuiſſent conſequuti; Semel verò examinatos & approbatos gaudere voce prædicta quoaduſque evolutô trienniô, vel poſt abſolutum Studium (ſi ſtudiorum tempore prima approbatio præceſſit,) vel poſt primum Examen, novo ſe ſe ſiſtant examini: in quo ſi iterum eorum peritia probata fuerit, ut ſupra, voce gaudere pergant, aliter inpoſterum ſint illâ privati. Demum ſi alió trienniô evolutô in tertio examine iidem fuerint *ſimpliciter* intra Ordinem approbati ad eaſdem Confeſſiones juxta, Ordinationes aliorum Capitulorum Generalium, a Nobis in §. *Pro Obſervantia Regulari* infra non tam revocatas in memoriam, quàm ex propoſito innovatas, *Declaramus*, eoſdem perpetuò, quantum erit ex hoc capite, frui debere jure ſuffragii: Si verò rejecti fuerint, eôdem jure privatos hôc ipsô quoad vixerint omnino eſſe, decernimus. Hâc ratione Moralis Diſciplinæ ſtudium, adeò ad Animarum ſalutem operans, in dies magis magiſque inter noſtros florere, ac deſides circa ipſum nullos ex illis futuros eſſe, ſperamus.

II. *Declaramus*, ducti quidem meditatîs momentîs, quòd quilibet Provincialis pro tempore in ſua Provincia reſpectivè, juſtâ urgente cauſâ, diſpenſare valeat ſuper Interſtitiis quoties opus eſſe crediderit, ut quis denuo inſtituatur Supprior, Syndicus, Depoſitarius, Sacriſta major, vel in aliquo alio conſimili inferiore Officio confirmetur; Moderantes proinde *Declarationem XIII. Capit. Bonon.* 1706. circa Suppriores; Et præterea extenden-

tes ad idem Officium Supprioris, & ad Provinciales omnes, quod pro alio biennio dumtaxat conceſſum fuerat ſolis Provincialibus ultramontanis quoad alia Officia inferioris notæ.

III. Inſuper *Declaramus* propter praviſſimas rationes, quòd Examen Recipiendorum ad Habitum Clericalem in quacumque Provincia Ordinis reduci debeat ad terminos Conſtitutionum noſtrarum: non obſtante quôcumque decretô in contrarium ab aliquo Reverendiſſimo Ordinis Generali Magiſtro emanatô. Nolumus tamen, per generalem hanc Declarationem infirmari illa, quæ pro particulari aliqua Provincia a Nobis ſancita propter ſpecifica motiva in ſequentibus recitabuntur.

IV. *Declaramus*, ſententias a Judicibus Cauſſarum latas, tum verò in præſenti noſtro Definitorio a Nobis approbatas manu Secretarii ſubſcriptas, ac Sigillô Ordinis munitas, valere, plenumque conſequi debere robur ac fidem.

Ordinationes

Pro Bono Regimine.

I. TAmetſi ſufficienter & ultra per ſanctas Ordinis Conſtitutiones, & Capitula Generalia præcedentia, præcipuè verò per *Romanum* 1694. *Declaratione* XVI. *& ſeqq.* proviſum ſit circa Electionem legitimam Definitoris, & Socii, vel Electoris, pro quibuſcumque Comitiis Generalibus celebrandis; ad tollendas tamen difficultates omnes, quæ ob occurrentes circumſtantias emergere poſſunt, utque in omni eventu jugiter adſint ſinguli Magiſtri Ordinis Electores; *Ordinamus*, quòd in quolibet Capitulo Provinciali eligantur Definitor, & Elector, ſive Socius ad Capitulum Generale; hîſce ſubadditîs expreſsîs declarationibûs: *Quatenus opus*

ſit.

ſit. Et: *ſive Capitulum Generale proximè celebrandum ſit Provincialium, ſive Definitorum*: Salvô tamen jure de Definitore ejuſque Socio triennali in quibuſdam Provinciis repertô.

II. *Ordinamus*, quoſcumque Studentes extra ſuas Provincias conſtitutos, quouſque ibidem verſantur in Studiis ſive Materialibus, ſive Formalibus, carere voce activa in illis Conventibus, in quibus operam ſuam navant præfatis ſtudiis, adhuc ſi cæteroquî habeant ætatem debitam. Declaramus tamen, per hæc nullatenus infirmari conſuetudinem illam, quæ viget in aliquibus Provinciis, in quibus Patres Studentes etiam Intranei, ſive earumdem Provinciarum, aut Conventuum illarum Filii, carent voce activa in aliquo vel in omni Conventu ipſarum, donec Studia compleverint ſua; Quod quidem pro Studentibus Formalibus, ad eorum conſtantem quietem & ſecuritatem, inchoatum fuerat & generaliter ordinatum in *Capitulo Romano 1656. Inchoatione* VII. Et proinde talem conſuetudinem approbamus.

III. Summô atque æquiſſimô animi æſtu non tam conſulimus, quàm *Ordinamus*, ac diſtrictè mandamus quibuſcumque Conventuum noſtrorum Præſidentibus, ut procul actâ omni ſegnitie, & depulsâ a ſe avaritiei quâvis ſuſpicione, manus ſuas conferant, pro adornanda ac tandem typis vulganda Re Diplomatica Religionis. Hinc ſelectîs ex Conventibus ſibi ſubjectis, vel, ſi ibi deſiderantur, aliunde accitîs eruditioribûs virîs, ipſis demandent provinciam, quàm accuratiſſimè luſtrandi Archivum Conventûs ſui reſpectivè: tum verò conficiendi *Summarium*, numerîs omnibûs abſolutum, Bullarum, Brevium, & cæterorum inſignium Diplomatum, ibidem repertorum, atque ſpectantium privilegia, prærogativas, honores, & ſimilia, in commodum ſive univerſæ Religionis, ſive cer-

certæ Provinciæ, aut Congregationis,ſive etiam particularis Conventûs. Porro Summarium illud optimô charactere exaratum iidem Præſidentes ſolicitiores mittent Romam ad Reverendiſſimum Patrem Generalem, qui dignum hoc Opus, à multo tempore communibûs votîs expetitum,pro rara ſua diligentia perficiendum curabit.

Pro obſervantia Regulari.

OBtemperantes eâ, quâ par eſt, reverentiâ Monitis S.P. & D.N. Benedicti PP. XIII., diſertè expoſitis in ſuperiore Brevi *Ad Capitulares*; Eique pro ſui erga Ordinem ſuum, noſtrumque, amantiſſimo zelo, quô etſi non Corporis, Spiritûs tamen præſentiâ hiſce noſtris Comitiis adeſſe dignatus eſt, humillimas agentes gratias

I. *Statuimus*, ut in illis Conventibus & Provinciis, in quibus viget adhuc laudabilis conſuetudo, Matutinas Preces in punćto mediæ noćtis perſolvendi, hoc inviolabiliter obſervetur, juxta præſcriptum in *Capitulo valentino* 1647.*Ordinat.*I. Ubi verò ſive hominum deſidiâ ſive temporis injuriâ a tam ſanćta conſuetudine declinatum eſt, SS.D.N. diſcretæ moderationi inhærentes, volumus & mandamus, *ut Matutinum Officium de nocte recitetur ita, ut nocturnô tempore cœptum de nocte etiam abſolvatur. Idque in omnibus Conventibus, non ſolùm ubi Novitiatus purus, ſed etiam ubi Profeſſorium eſt, obſervetur, ut ſaltem Menſe Septembrî horâ ſeptimâ, Oćtobrî Oćtavâ, Novembrî Nonâ, Decembrî Decimâ* recitetur, & ſic e converſo: Januariô & Februariô X., Martiô IX., Aprilî VIII., & Majô VII., & ita uſque ad Feſtum SS. Trinitatis; Innovantes pœnas, in prælaudato *Capitulo Valentino* ſtatutas contra Priores id regulariter ſervari ne-

negligentes, nimirum, decernentes privatos voce activâ in Electionibus & actionibus Capitulorum Provincialium Priores, immo & Socios, illorum Conventuum, in quibus Fratres regulariter non ſurgunt de nocte ad Matutinum; Volentes inſuper, ut tam Priores, quàm Socii deferre debeant ad Capitulum Literas teſtimoniales juratas Fratrum ſui Conventûs de obſervantia hujus Ordinationis, nec aliter admittantur; additîs aliîs pœnîs, etiam abſolutionis ab Officio, ad arbitrium Provincialium, quemadmodum in eodem *Capitulo* decernitur.

II. Pro aſſidua adſiſtentia Choro innovamus *Declarationem*, *XII. Cap. Romani* 1656. ubi ſic ſtatuitus; *declaramus omnes Fratres noſtros cujuſcumque dignitatis, officii, aut gradûs fuerint, nemine prorſus exceptó, obligari ad aſſiduam Chori tam nocturni quàm diurni ſequelam, demptis ſolîs Lectoribûs actualibûs, & Magiſtris actu docentibûs; Ita quòd ſi fortè in aliquibus Provinciis peculiari conſuetudine Magiſtris Numerariis (quos vocant) ac rite, poſt expletos ſuarum lectionum curſus, acceptatis, aliquid ea in re indulgeatur, nequaquam id ad alios Titulares Magiſtros, vel qui munia ſua nondum expleverunt, ſit extendendum. Comprehendimus autem ſub Magiſtrorum actu docentium nomine illos quoque Magiſtros Acceptatos, qui fructuosè occupantur in conſcribendis libris, habendis ad Populum concionibus, & in aſſidua Sacramenti Pænitentiæ adminiſtratione; Nihilo minùs & hos ſolicitè hortamur, ut ſui ſtatûs memores ultra, dum poſſunt, ſatagant Choro, diviniſque Laudibus adſiſtere.... Quum noſtræ Profeſſionis ſit teſſera Laudare, Benedicere, Prædicare.* Quæ omnia *præfatum Capitulum*, Quumque conveniant cum iis, quæ ſancita inveniuntur in *Conſtit. Diſt.* I. *de Officio Eccleſiæ Cap.* I. *ſub litera D*, præſertim ex *Capitulo Avenionenſi an.* 1561., omnino obſervari volumus.

III. No-

III. Noverint inſuper omnes, a Completorio, *Salve Regina*, & Officio Mortuorum, neminem prorſus eſſe exemptum; ſicut Dominicîs diebûs, aliîſque Feſtîs de præcepto,(& non tantùm ſollemniſſimîs) omnes, cujuſcumque gradûs & muneris ſint, Officio Divino tam Diurno, quam Nocturno in Choro perſolvendo regulariter intereſſe debere; *ut ſi qui ſint, qui prætextu ſui gradûs Choro adeſſe recuſaverint, per Superiores, etiam impoſitâ pœnâ, corrigantur*; quemadmodum *Ordinamus* cum *Capitulo Romano* 1694. *Ordinat.* II. *pro Obſervantia Regulari*.

IV. *Declarationem* IX. *Capit. Gen. Bononienſis* 1706. innovantes, *Declaramus, neminem ab Hebdomadarii Officio eſſe exemptum, neque prætextu Affiliationis, neque etiam Prædicaturæ Generalis, vel quôvis aliô titulô, niſi in Conſtitutionibus noſtris, vel Actis Capitulorum Generalium expreſſô, & niſi a Magiſtro Ordinis ex rationabili cauſſa habeatur diſpenſatio; a quo ſolùm poſſe in hoc diſpenſari, declaratum fuit Pariſiis* 1611. *Confirmatione XXVI. Volumus itaque id muneris Hebdomadarii ab omnibus non legitimè impeditis, ſeu diſpenſatis, impleri, & quidem perſonaliter; Abuſum, quô aliqui vices in hac parte ſuas in alios benevolos, aut mercede etiam aliquâ (quod turpe eſt dicere) conductos, transferre ſatagunt, prorſus improbantes; & quaſcumque diſpenſationes a Provincialibus perperam factas revocantes tanquam nullas, & præter noſtri Inſtituti ſacri ſenſum conceſſas & obtentas. Qui verò huic detrectant ſatisfacere obligationi a Conventu removeantur, & eò transferantur, ubi majora & graviora onera experiantur*. Super quô gravamus Provincialium conſcientias, ſi circa ſimiles abuſus indulgentes, aut conniventes, in actuali ſancta Viſitatione eos eradicare totîs viribûs non conabuntur.

V. Quia

V. Quia *Capitulum Valentinum* 1647. *Ordinatione* III. præcipit PP. Provincialibus & Prioribus, ut in Eccleſiis ſuis provideant de Confeſſariis, qui ſint probæ vitæ, prudentes, & docti, & qui patienter & caritativè Pœnitentes audiant, *&, ſi opus fuerit, ad hoc Officium etiam Graduatos, & Magiſtros cujuſcumque conditionis per pœnas ſibi bene viſas compellant*; hoc volumus inviolabiliter obſervari. Quia verò nullâ ratione ferre poſſumus, ut impunè ſe ſe eximant a ſacro illo munere ſpiritualis Doctoris, Medici, & Judicis in Tribunali Pœnitentiæ illi, quos Dei dona aptiores facere, unde decidat tam ſanctæ Ordinationis exequutio, quâ Salus Animarum, ad quam dati ſumus, mirabiliter promovetur, addimus, & quidem ex mente *Sanctitatis Suæ* determinatas pœnas, quibus inſuper tranſgreſſores certò ſubjectos volumus; Ordinantes, *Neminem ex Patribus, ſuffragii ferendi in Capitulo Provinciali jus habentibus, ad ſuffragandum admittendum fore, niſi tam Patentes Literas Ordinarii exhibuerit, quibûs ad Confeſſiones Secularium audiendas probatum eſſe conſtet, quàm in Definitorio teſtimonium jurejurandô firmatum, & ſubſcriptîs trium Patrum nominibûs, ubi ſit idoneus Religioſorum numerus, quibûs appareat, non infrequenter huic miniſterio vacaſſe, aut valetudinis, vel muneris alicujus impedimentô a tam piî operis exercitatione abfuiſſe*. Quoad cæteros verò Fratres Sacerdotio initiatos præcipimus, *ne a Provincialibus ad Sanctimonialium Confeſſiones admittantur, atque ut Patres Simplices a Paternitate Conſilii penitus arceantur, niſi antedictas Literas, ac Teſtimonium produxerint*.

Conſiderantes tamen in hac parte, non nullos poſtquam ſemel approbati fuerint ad audiendas Confeſſiones Studium Caſuum Conſcientiæ prorſus abiicere, unde in dies minùs habiles ſenſim redduntur, Innovamus & omnino

nino obſervari volumus *Ordin. IV. Capitali Valentini præfati*, confirmatam in *Capit. Gen.* 1694. *Confirm. IX.*, nimirum: *Quòd qui in poſterum approbandi erunt ad audiendas Confeſſiones tam Fratrum, quàm Secularium, & Monialium (niſi aliàs ſint Graduati, vel in Studio Generali Prædicatores vel Lectores inſtituti) tribus vicibus de triennio in triennium in aliquo Conventu, ubi vigeat Studium Theologiæ examinentur, & ſolùm poſt tertium Examen ſimpliciter approbati eſſe cenſeantur.* Porro huic fini maximè inſerviet ſi, quod tot Capitulis ſtatutum eſt, obſervetur, ut in Conventibus, in quibus viget ſtudium Theologiæ adſit Lector, qui ſtatîs diebus Caſum Conſcientiæ proponat & reſolvat; Cujus lectioni Omnes Confeſſarii, & PP. Sacerdotes interſint. In parvis autem Conventibus, ubi hujuſmodi Lectores eſſe non poſſunt, ne Sacerdotes ibi degentes ſummô otiô torpeant, iidem præfato Caſuum Conſcientiæ ſtudio vacent, & de illis habeantur inter illos Conferentiæ, ut Ordinatum fuit *Salmanticæ* 1551. *Ordinat. IX.*, *Romæ* 1580. *Confirmatione VI.*, & *Venetiis* 1592. *Ordinatione XVI.*

VI. Pro *Uniformitate in Cibis, & Cellis*, (quæ *Sanctiſſimo* adeò cordi eſt) omnino obſervari volumus quæ in tot Capitulis, & nominatim *in Romano* 1694. *Ordinatione XIII.* ſancita fuere, videlicet: *Nulli ex Fratribus noſtris ſive Priori (ſive Inquiſitoribus) ſive Magiſtris in Theologia quidquam in menſa miniſtretur, quàm quod cæteris Fratribus miniſtrari ſolet*: Et hoc *ſub pęna ſuſpenſionis in Priores aut Conventuum Præſidentes, ex judicio R. P. Provincialis ferenda, & Privationis utriuſque Vocis activæ & paſſivæ ipsô factô incurrendæ in eos, qui ſibi miniſtrari voluerint præter ea, quæ toti Communitati miniſtrantur, niſi ſint Infirmi.*

VII. Præterea ut *Nemini liceat, niſi ex cauſſa Infirmitatis*,

mitatis, in Cella comedere, ſed omnes, etiam Inquiſitores, tam manè, quàm ſerò in communi Refectorio, Infirmaria, vel in Hoſpitio cum Superioris licentia comedant, & quidem regulariter in prima menſa ita, ut nullus cujuſcumque gradûs ſit a prima Menſa habitualiter ſe ſe eximere præſumat. Quocirca omnino obſervari volumus & mandamus *Ordinationem XV. præfati Capituli* 1694., quâ ſtatuitur, *ne aliquis ex Fratribus noſtris, cujuſcumque gradûs & conditionis ſit, in Cella comedere poſſit, niſi cauſſâ Infirmitatis, nec in eiſdem Cellis cum Secularibus convivia facere, ſed omnes tam manè, quàm ſerò in communi Refectorio, Infirmaria, vel in Hoſpitio cum Superioris licentia comedant: Injungentes omnibus Superioribus, ut impensè exequutioni hujus Ordinationis invigilent, Fratreſque compellant ipſi parere, etiam per privationem Vocis activæ & paſſivæ, & omnium Jurium, & Gratiarum Ordinis*.

VIII. Ut verò omnis ſuperfluitas, quæ religioſam non modò non ſpiret ſed dedeceat Paupertatem, a Cellis prorſus eliminetur, SS. D. N. Monito humillimè obſequentes, ſeriò volumus, ac mandamus, ut *Omnes Fratres in communi Dormitorio habitent, atque in eo etiam Inquiſitores dormiant, nec quiſquam religioſam Cellæ formam excedat*, quemadmodum de Mandato *S. Pii V.* dudum in *Capitulo Romano* 1569. *de Clauſtralium Reformatione Ordin: III.* ſtatutum fuit, injunctîs pœnîs Abſolutionis ab officio Prioribus, & Amiſſionis cujuſcumque, & Privationis Vocis activæ & paſſivæ Subditis, hujuſmodi Camerîs abutentibus. Quod innovatum fuit in *Capit. Romano* 1694. *Ordinatione IX.* Præcipiendo omnibus, nullîs graduum vel Officiorum juribûs aut privilegiîs obſtantibûs, ut pareant; Prioribus verò, ut *quos renuentes repererint, eos per privationem gradûs, Officii, & Vo-*

eis activæ & paſſivæ parêre compellant: Vanam Cellarum Supellectilem omnino amoveant, quam *idem Capitulum eo loci* Conventui incorporavit & incorporatam ex tunc declaravit: addiditque,& ſi aliqui, quicumque ſint, *extra Dormitorium habitent, nullis graduum & officiorum juribus potiantur, donec in communi reſideant Dormitorio*: Cellæ autem illæ,extra Dormitorium poſitæ,ad uſum Infirmorum vel Hoſpitum deputentur. Quæ omnia innovamus, & ad praxim omnino reduci, & in perpetuum obſervari, de mente Benedicti XIII., mandamus.

IX. Ordinamus exactam obſervationem eorum, quæ ſæpe appellatum *Capitulum Romanum* 1694. *Ordinatione VI.* præſcripſit ex *Conſtitutionibus noſtris*, pluribuſque aliis Capitulis, præſertim ex aliis *Romanis* 1569. de mandato *S. Pii V.*, & 1656. *Admonitione X.*; *Ne* videlicet; *impunè in Provinciis, Superiorum incuriâ, aut, quod gravius eſt, exemplô, publicus Lineorum uſus ad carnes evadat, quô aliqui eâ laxitate vivunt; ut induſia linea etiam patenter deferant*; Declarantes, *ipſô factô juribus & privilegiis, nec non voce activâ & paſſivâ privatos eſſe*, qui Tunicellas laneas habitualiter, non deferant: *nec licere Provincialibus ſuper his diſpenſare, quum Textus Conſtitutionis diſt. I. Cap. X. textu* 1. *expreſsè dicat: Lineis non utantur ad carnes nec etiam Infirmi*.

X. Ut Fratres noſtri, cujuſcumque ſtatûs & gradûs ſint, in inceſſu, ſtatu, habitu, & in omnibus motibus id ſolummodo agant, quod noſtram deceat ſanctitatem, nullatenus verò quod cujuſquam offendat adſpectum, non tam monet, quàm præcipit amantiſſimus noſter *Summus Pontifex*, a nobis mandari; & fieri, *ne quiſquam ex Fratribus* illis *aut frequenter domô exeat, aut ſolus, aut ſinè Superioris licentia, aut non ſatìs compoſitus incedat*. Ea propter quæ a tot *Capitulis Generalibus*, præſertim a cen-

centies laudato *Romano* 1694. *Ordinatione VIII.*, circa prædicta ſancita ſunt, ad exequutionem perducta omnino volumus; Et quidem ita, ut quos e Conventu frequenter exeuntes, vel ſine licentia, vel ſolos; vel ſecularium ad ſe non attinentium, præſertimque ab omni ſuſpicionis umbra non certò ac plenè alienas, domos frequentantes: aut in Eccleſia, ſive ad fores ejuſdem vel Conventûs, ſive in Clauſtro Mortuorum cum quibuſvis Mulieribus converſantes, Priores, aut alii Præſidentes, repererint, ſeverè coërceant, eos etiam, niſi reſipuerint, maximè verò Studentes, a Conventu & ſtudio amoveri faciendo, & utrâque voce privando, ne, ob unius vel alterius inconſideratam vivendi rationem publicum totius Ordinis decus periclitari contingat.

Pro Studiis.

I. AD hæc quoquè Studia intra Clauſtra noſtra vel religiosè ſervanda, vel operoſiùs adornanda, convertere nos debemus & pro Officii noſtri debito, & ut noſtri Benedicti XIII. menti caſtiſſimæ ac ſuaviſſimis Mandatis ſummâ contentione obtemperemus. Neque enim pro Studiorum in Ordine ſuo & noſtro inſigni firmitate, atque illuſtri incremento, ac pro tenaciter retinenda avita puritate doctrinæ in Scholaſticis ac Moralibus Diſciplinis, minor eſt, quàm pro componenda ad Leges Religionis vitâ noſtrâ, SS. D. N. paterna cura & ſolicitudo. Quandoquidem ſacræ doctrinæ perinde ac caſtigationis regularis diſciplinæ priſtinum ſplendorem novîs incrementîs augendum conatibus ac curis noſtris largâ benignitate & effusâ beneficâ Providentiâ in Apoſtolicis ſuis Literis, ſuperiùs denunciatis, nobis demandavit. Quantùm verò SS. PP. Augustini & Thomæ Doctrina *Sancti-*

titati ſuæ cordi ſit, fueritque a primis annis; quali in æſtimatione operoſa eam a nobis haberi velit, aliæ ejuſdem S. P. Literæ ad nos, contra illorum SS. noſtræque Scholæ nuperos moroſoſque calumniatores, benignè *ex Apoſtolatûs ſpeculâ* datæ, quàm clariſſimè referunt. Utrumque ergo ſanctum Doctorem lubentes ſequi debemus, nec latum unguem ab alterutro deſciſcere, obſecundantes gratiſſimæ illi neceſſitati, quam nobiſmetipſis, non in privatum tantummodo, ſed in publicum ſanctæ Eccleſiæ commodum, in Veritatis amorem, ultronei, feliceſque impoſuimus. In hoc Ordo noſter quôvis tempore præcipuam ſibi gloriam conſtituit: Hôc Hæreticos confodit; Hôc doctrinæ purioris Depoſitum, ſibi traditum, religiosè cuſtodivit ac ſanctè. Quòd ſi quis ab hoc reſilire tentaverit, ejus in memoriam revocamus, & contra ipſum innovamus quæ ſunt decreta in *Capitulis Generalibus, Romano* 1569. *Ordinatione V. Bononienſibus* 1615., *&* 1706. *Ordinatione XIII.*, &, aliîs miſsîs, nuperrimè in *Romano* 1721. *Ordinatione V.*; Ubi voce activa & paſſiva, gradu, & quolibet Officio ſcholaſtico ipsô factô privati, & inhabilitati ad tales gradus, reſpectivè declarantur, qui a *S. Tho.* Doctrina receſſerint; immo & qui eamdem, prout *S. Doctoris* Litera refert, expreſsè non docuerint; Quæ omnia ſub eiſdem pœnis obſervari volumus, ac ſi de verbo ad verbum hìc inſerta forent.

II. Innovamus quoquè, confirmamus, atque exactiſſimè obſervari mandamus, cæteras quaſcumque Ordinationes, hucuſque editas, de ſequenda *S. Thomæ* Sententia communiter recepta in ſchola noſtra: potiſſimè verò circa Divinam Gratiam ſuâpte intrinſecâ vî efficacem, & Phyſicas Prædeterminationes, quæ veri Thomiſmi ſummam veluti & caput conficiunt.

III. Quia tamen ſæpe contingit, ut tam Juvenes, quàm

quàm Lectores derelictô puriſſimô fonte quieſcant in rivis, & toti in evolvendis recentibus commentatoribus, *S. Magiſtri* Textum negligant, expreſsè innovamus quod in *Capitulo* 1706. *Ordinat. XIV.* Stabilitum eſt; nimirum, quòd non promoveantur in Lectores niſi illi, qui *S. Thomæ Doctrinam omnino calleant, plurimi faciant, & cordi maximè habeant*, totum in ea veſtiganda ſtudium reponentes, *ut tam ipſi, quàm Studentes, quantùm fieri poterit, Textum D. Tho. etiam memoriæ commendent, ejuſque ſtilo ac verbis aſſueſiant*; quemadmodum in noviſſimo *Capitulo Romano* 1721. *Ordinatione V.* additum eſt.

IV. Præterea, quum comperta res ſit, Fratres noſtros & præcipuè Theologiæ Lectores, Scholaſticis Quæſtionibus, ſæpenumero non tam ſpinoſis quàm inutilibus, nimiùm deditos, ſanctæ Scripturæ, Canonum, Conciliorum, PP., Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ, & Controverſiarum, quæ nos inter & hæreticos in dies agitantur, perneceſſarium ſtudium aut omittere penitus, aut ſaltem magna ex parte negligere, in hoc a ſemitis *S. Thomæ* certiſſimè declinantes; Inde innovamus quæ in ſæpe memorato *Capitulo Bononienſi* 1706. *Ordinatione XIV*: ſtatuta ſunt, *ut deinceps Lectores ſcholaſticas ita verſent Quæſtiones, eâ brevitate, perſpicuitate, & methodô, quâ par eſt, ut tandem interſerant hinc inde* (Suîs locîs) *nobiliores Controverſias, vel ad Scripturam ſacram, vel ad Hiſtoriam Eccleſiaſticam* (verbô, ad Theologiam Poſitivam) *pertinentes*. Quæ ita temperanda eſſent, ut integrô Quinquenniô a duobus Lectoribus, *Primario*, ut vocant, & *Morali*, integer Curſus Theologiæ pro ea parte, quâ diſputabilis eſt, abſolveretur. Quod quidem facilè admodum obtinebitur, ſi ad exemplum *S. Thomæ* declinatâ vanâ prolixitate, quæ diſcipulorum mentes obruit potiùs, quàm erudiat (*ex eodem S. D. in Proæmio I. P.*)

ea

ea eligatur docendi methodus, quam prudens brevitas præſcripſerit.

V. Optimum tandem fore cenſemus, ſi ad praxim reducatur *Ordinatio X. pro Studiis Capit. Romani* 1694., quâ decernitur, ut Provinciales in ſua reſpectiva Provincia inquirant viros doctos, qui Juvenes Hebraïcas & Græcas Linguas in ſtudiis Generalibus & Collegiis noſtris docere valeant, & doceant. Et hoc quidem in variis Capitulis Generalibus jamdudum ſtatutum fuerat, maximè in *Toloſano* 1628. *Denunciatione III.*, *ex Decreto Sacræ Congregationis de Propaganda Fide*; quod priùs indictum fuerat *Pariſiis* 1611. *Denunciatione III.*, quâ denunciata fuit *Conſtitutio* edita a *Paulo V.* pro Inſtitutione exercitii Linguarum Hebraïcæ & Græcæ; Docet quippe experientia, earumdem Linguarum cognitionem, ad revincendos Hæreticos, qui eas maximè vocant in ſubſidium ſuum, perneceſſariam eſſe.

VI. Quoad tempus verò, quô incipere & deſinere debent Studia & Vacationes; ſimiliter quoad aſſiduitatem in ſcholis & exercitiis ſcholaſticis habendis: & quoad Studentium receptionem in proprias cellas ſtatutîs horîs; datôque pro ſilentio ſignô, ſerventur adamuſſim quæ in toties laudato *Capitulo Romano* 1694. *pro Studiis*, *Ordinationibus II. III. IV. & V.* diſpoſita ſunt; Hæc enim omnia hìc pro inſertis, ac ſi de verbo ad verbum recitata eſſent, habentes, innovamus, & religiosè obſervari mandamus.

Commiſſiones.

ENixè ac reverenter rogantes I. *Committimus* Rm̃o P. Magiſtro Generali, quatenus communî totius Religionis noſtræ nomine inſtantiſſimè ſup-

ſupplicet SS. D. N., ut de benignitate Apoſtolica & ſua ſpeciali Diplomate dignetur confirmare ac renovare gratias omnes, facultates, indulta, & privilegia a S.Sede, & nominatim a *S. Pio V.*, immortali noſtri Ordinis ornamento & præſidio, benignè emanata, in favorem ejuſdem Religionis, etiam pro Tertio Ordine.

II. *Committimus* laudato Reverendiſſimo, ut quô præſtat boni communis zelô ſupplicem ſe det eidem SS. Benedicto XIII., pro obtinendo forti extentoque brachio Apoſtolico,ad continendas intra certos cancellos & terminos, prout de jure, &, quatenus opus ſit, diſſolvendas ac ſupprimendas quaſcumque Uniones,ſive Congregationes Secularium,adminiſtrantium bona temporalia ſpectantia ad Societates ſeculares in Eccleſiis noſtris erectas, ſed in primis ad illam ſub nuncupatione Sacratiſſimi Roſarii, unde non jam D. O. M., ac Virginis intemeratæ honos, ſed interminatæ lites, contentiones, præjudicia & mala in dies, cum Fidelium ſcandalo, plurimis Conventibus, & Eccleſiis noſtris, intentantur, & proveniunt.

III. Quod olim *Capitulum Generale Romanum* 1656. *Commiſſione V.* commiſit Reverendiſſimo Ordinis Magiſtro *de Marinis*, hoc nos, & iiſdem quoquè vocabulis, *Committimus* Reverendiſſimo noſtro P. Generali, ut Authoritate Apoſtolicâ Illuſtriſſimi &Reverendiſſimi Romanæ ſedis Nuncii & Vicelegati eò agantur, ne ſe ſe ingerant in iis, quæ Ordinis ſacra jura & optimas quaſque conſuetudines ſpectant. Itaque *pro quieto Conventuum ac Provinciarum Regimine ſupplicandum eidem SS. D.N., quatenus Illuſtriſſimis & Reverendiſſimis DD. Suæ Sanctitatis & Sedis Apoſtolicæ Nunciis*, ac Vicelegatis, *dignetur injungere, ne cuiquam ex noſtris cujuſcumque ſexûs Religioſis ſub Ordinis cura exſiſtentibus aliquid uſpiam*

concedant contra tenorem, uſum, praximve noſtrarum Conſtitutionum, Ordinationum, aut probatarum Conſuetudinum: Ac in ſpecie ne Fratres noſtros de Conventu ad Conventum transferant, vel aſſignent . . . . Ne Novitios e communi domo Novitiorum extrahant . . . . . Ne Studentes exponant examini pro Lectoratu: Neque diſpenſent in præfixis ſcholaſticorum curſuum, aut quarumcumque functionum terminis: Ne dent licentiam ſuſcipiendi in Univerſitatibus intra, extrave, Ordinem conſtitutis, laureas aut promotionum gradus: Ne ulli poteſtatem faciant reeligendi, prorogandi, confirmandi, aut continuandi quemquam ultra officii ſui terminum &c. Siquidem experimentó interdum edocti ſumus, valde ex his turbari quietem Religioſæ Communitatis, nervum obedientiæ ac diſciplinæ relaxari, & ſuperiorum Ordinis Auctoritatem venire in contemptum.

IV. *Rogamus* præfatum Reverendiſſimum, quòd ex eodem Univerſæ Religionis nomine fervidas demittat preces ad pedes SS. ad hoc, ut ipſe pro ſua erga Ordinem, & Ordinis Angelicam *Auguſtiniano-thomiſticam* Doctrinam ſancta ea dilectione, propter quam eandem nobis ſummè commendavit ſuperiùs, quâ per Legatos & Nuncios ſuos, quâ per Diplomata, & Apoſtolica efficacia Officia ſua, a Principibus quibuſcumque ſecularibus Scholæ noſtræ vindicet liberam plenamque poteſtatem, docendi quosvis accedentes Juvenes Seculares, in eorum Imperio, Regnis, Ducatibus, & Statibus reſpectivè, laudatam illam *S. Thomæ* inconcuſſam tutiſſimamque Doctrinam, non tam in Dominicanæ Familiæ noſtræ honorem, quàm præcipuè in Catholicæ Eccleſiæ certum emolumentum.

V. *Committimus* eidem Reverendiſſimo Magiſtro Ordinis, ut ſollertiâ, quâ ſolet, ſedulâ ac ſe dignâ, promovendas curet in Sacra Congregatione Cauſſas pro Cultu,

tu, Beatificatione, ac ſollemni Canonizatione Eorum omnium, jam pridem Religionis noſtræ ſpectabilium Filiorum, de quibus hactenus eædem introductæ ſunt, vel ſub Regimine ſibi a Deo commendato deinceps introducentur adeò, ut efficax ejuſdem operatio non complectatur tantummodo ea, quæ inferiùs individuâ ratione ipſi a nobis committentur, verùm ad quæcumque, Cultum præfatum promovendum ſpectantia, ſe ſe extendat.

VI. Ut toti innoteſcat Ordini, quo in ſenſu accipiendum ſit illud, quod habet *Admonitio III. Capituli Romani* 1721., *Rogamus* P. Reverendiſſimum Generalem, quòd conſulat Sacram Univerſalem Inquiſitionem Romanam circa intelligentiamDecreti *ſan: mem: Urbani VIII. lati* 1. *Octobris* 1626., nimirum, ut benignè exponere dignetur, an ille, cui *pro delictis ad S. Officium Inquiſitionis ſpectantibus pœnitentiæ aliquod genus impoſitum fuerit* (*ſalutaribus pœnitentiis exceptis*) præcisè contrahat inhabilitatem ad omnes gradus & dignitates inpoſterum obtinendas? An verò inſuper privatus exiſtat gradibus, & dignitatibus, ante impoſitam pœnitentiam obtentis?

VII. In exequutionem verò mandatorum in *Brevi ſanctæ memoriæ Innocentii XI.*, *dati* 6. *Octobris* 1679., *Committimus* P. Reverendiſſimo Magiſtro Generali, quòd deſignet nomine noſtrô tres eximiosViros ex Ordine, qui *Actis præſentis Capituli* ſe ſubſcribant,ut plenam fidem & robur adſciſcere ſibi poſſint, & ad D. O. M. gloriam ac Religionis commodum typis vulgari feliciter valeant.

VIII. Nomine quoque totius Definitorii noſtri dignetur laudatus Magiſter Ordinis eligere ut minimùm quatuor Viros illius notæ inſignioris, quâ ornatos vult ipſos in eodem Brevi *Innocentius XI.*, nimirum, doctio-

res, provectiores, inque Legibus noſtris peritiſſimos, qui revolventes Acta præcedentium Capitulorum Generalium ſedulâ ac acrî meditatione, ſicuti & Gloſſas omnes Conſtitutionum, circa ſtatum & commodum Religionis, circa Obſervantiam & Diſciplinam Regularem, circa Electiones, Inſtitutiones, Remotiones Superiorum, aliaſque res graviores, quæ emendanda, declaranda, fulcienda, vel quâvis aliâ ratione formanda erunt, referant Capitulo Generali proximè celebrando, ad tollendas dubietates, & apparentes antilogias, adque reſecandas difficultates & quæſtiones ita, ut unicô ferme adſpectu, quæcumque Ordinem præfatum ſpectant, in optimo & nativo lumine collocata tandem conſpiciantur. Ubi verò Oracula aliqua Pontificia & Sacrarum Congregationum laudentur, iidem omnino provocent ad fontes, ſin ad Exemplaria Authentica. Conſulant quoque poſteriores derogationes, & Mſſ. melioris notæ, donec hæc eadem ſtudia talî ratione demum digerantur, ut ſperari non modò, ſed obtineri valeat, & quidem intra breve temporis intervallum, neceſſaria adeò, adeò deſiderata Corporis noſtrarum Conſtitutionum abſolutiſſima Editio.

Conceſſiones.

I. CONcedimus cunctis RR. PP. Provincialibus & Definitoribus, qui in hoc Capitulo definierunt, ut eorum quilibet reſtituere poſſit ad quaſcumque Ordinis gratias unum ex Fratribus ſuæ Provinciæ, pœnæ *Gravioris Culpæ* addictum ante celebrationem hujuſce Capituli, dummodo poſt correctionem religioſiùs ſe geſſerit.

II. Reverendiſſimus verò Magiſter Ordinis *concedit* omnibus & ſingulis Fratribus ac Sororibus ejuſdem

Ordinis noſtri, totô Orbe diffuſis, ſuæque curæ ſubjectis, ut ſemel aliquem ex præfato Ordine noſtro approbatum Confeſſarium ſibi deligere poſſint, qui eos in actuali adminiſtratione Sacramenti Pœnitentiæ ab omnibus Cenſuris & Peccatis, ante horum Actuum Publicationem quomodolibet contractis, ac commiſſis, abſolvere valeat, a quibus ipſemet Rm̃us tales abſolvere poſſet, ſi Sacramentalem eorum Confeſſionem reſpectivè audiret.

Pro Provincia Hiſpaniæ.

I. AD tollenda graviſſima inconvenientia, non ſemel ſuborta, ac ſucceſſivîs temporibûs ſemper timenda, contra Authoritatem P. Provincialis Hiſpaniæ ex duplici Indulto, facto dudum Conventui Salmantino, revocamus Privilegium, a Rm̃is quondam Magiſtris Ordinis juſtis de cauſſis aliàs eidem Cœnobio Salmaticenſi conceſſum, cujus ſumma eſt: *Provincialis non poſſit quemcumque ex Religioſis, Conventui Salmantino inſervientibus, aſſignare, niſi de aſſenſu & conſenſu Prioris ac majoris partis Patrum a conſiliis.*

II. Revocamus facultatem factam prædictis Priori & PP. a conſiliis ejuſdem Conventûs Salmaticenſis, augendi numerum Religioſorum ultra centum quinquaginta ita, ut penes P. Provincialem pro tempore poſthac ſit, conſultâ prudentiâ ſuâ, omnino Fratres ex illo Conventu in alios aſſignare, & vice versâ ad illum eumdem Conventum aſſignare quos maluerit. Et quidem declaramus, Magiſtros in Provincia, Præſentatos acceptatos, nec non Lectores Theologiæ, qui per decennium ſacram illam Doctrinam expoſuerint, debere eſſe in eo numero primò contentos adeò, ut in libera poteſtate P. Provincialis ſit conſtitutum, eoſdem præ ceteris in inſigni illo Conventu aſſi-

aſſignare. Eapropter utramque prædictam Conceſſionem penitus abrogamus, atque clarâ & ſpecificâ ratione abrogatam dicimus, ac declaramus, perinde, ac ſi ad verbum in hiſce Actis foret inſerta: Et aſſerimus P. Provinciali pro tempore in præmiſſis omnibus pleniſſimam illam facultatem, quam habent cæteri Provinciales ſecundùm ſacras Ordinis leges, quas volumus illibatas.

III. Declaramus inſuper, eundem P. Provincialem habere plenam & liberam authoritatem circa Aſſenſum præbendum, denegandum, ſuſpendendum, aut retractandum, quoad Fratres quoſcumque a Conventibus ſeligendos ad Officium Procuratoris in Regalibus Curiis; Unde integrum ei erit pro arbitrio & prudentia ſua licentiam denegare, ad nutum illos revocare, aut ſuſpendere, aliaque prout de jure præſtare, ſecundùm quod in Domino judicabit expedire.

Breve Apoſtolicum, quo Hoſpitium Matritenſe, vulgò de la Paſſion, erigitur in formalem Conventum, ſpectantem ad hanc Provinciam, videatur inter Denunciationes ſub numero XVI.

Pro Provincia Toloſana.

I. Confirmamus laudabiles omnes Conſuetudines hujuſce Provinciæ, regularis obſervantiæ amantis, quemadmodum eaſdem ſartas tectaſque meritò voluit *Capitulum Generale Romanum* 1721.

II. Confirmamus unionem jam pridem factam Miſſionum Inſularum Americanarum cum hac eadem Provincia.

III. Unimus inſuper & incorporamus laudatæ Provinciæ Conventum Ruſpellenſem, ratam habentes Ordinationem circa hoc ipſum emanatam a præcedenti Rm̃o, tum Em̃o

Eṁo Ordinis Magiſtro, Fr. Auguſtino Pipia; ſalvô tamen ſemper jure Provinciæ Franciæ, ſe ſe per appellationem recipiendi ad ſummum Pontificem.

IV. Ordinamus, nullam deinceps admittendam eſſe novam Affiliationem in prædicto Conventu Ruſpellenſi; ut eâ ratione expeditior ac commodior evadat in uſum Seminarii Miſſionum, ad quem jam translatus eſt: Stantibûs tamen in ſua poſſeſſione Filiîs præſentibûs ejuſdem Conventûs, quos a ſemel obtenta Affiliatione deturbari non volumus.

Pro Provincia Franciæ.

I. Confirmamus quæ in ultimo *Cap. Gen.* 1721. pro hac Provincia conſtituta ſunt, tum *numerô III.* circa Confirmationem Confeſſariorum Sanctimonialium, quam Rṁus Magiſter Ordinis dignabitur non extendere ultra biennium vel triennium, niſi accedat petitio duarum ex tribus partibus earumdem Monialium: Cum *numerô VI.* circa Prædicatores Generales, non inſtituendos aut confirmandos quotieſcumque Acta Capituli Provincialis non referant & eorum Conciones per tres integras Quadrageſimas in ſpectabilibus Civitatibus, & ſimul haſce ſpectabiles Civitates.

II. Confirmamus Ordinationes emanatas pro hac Provincia a bonæ memoriæ Rṁo Magiſtro Generali Cloche.

III. Ordinamus quâ valemus authoritate jugim conſervationem perfectæ illius obſervantiæ, quæ floret in Conventu Quingiacenſi.

IV. Ad uberiorem quoquè obſervationem legum noſtrarum intra hujuſce Provinciæ confinia, ad petitionem ipſius, Ordinamus inſuper deſignationem in ipſa duo-

duorum Conventuum perfectæ Communitatis, & vitæ exactæ ad normam ſacrarum Conſtitutionum Ordinis, in quibus ſolummodo recipi poſſint & debeant Novitii Simplices. In hiſce porro Conventibus conſtituantur Priores, Suppriores, atque Novitiorum Magiſtri probatæ obſervantiæ, & quoad fieri poterit ex Conventibus caſtigatioribus adſumpti. Cæteri verò Fratres tales ſint, qui exemplô & Novitiis illis & Secularibus eſſe poſſint, aliò deportatîs minùs rectè ſe habentibûs.

V. Ordinamus, & ſub pœna ſuſpenſionis ab Officio diſtrictè mandamus cuicumque Priori hujus Provinciæ, ne quis eorum Officii ac debiti ſui minùs memor audeat denegare aſſenſum ſuum, & congruum regulare alimentum ſubtrahere iis, qui enitentes in prædictam exactiorem obſervantiam Conſtitutionum, licitis aliàs, diſpenſationibus uti nolent, ſed ab eſu carnium ſe ſe omnino pro viribus volent arcere; niſi hìc & nunc juſta de cauſſa cum aliquo aliud ſibi faciendum una, dictet Prudentia.

VI. Ordinamus denique ſolutionem Viatici pro præſenti Capitulo Generali, ab hac Provincia faciendam P. Definitori.

VII. Concedimus P. F. Stephano Gibaud, quòd gaudeat impetratis ad petitionem ſui P. Provincialis Franciæ a nunc Emo Exgenerali Pipia XI. Decembris 1724. nimirum, quòd gaudeat licentia tunc ab eodem ſibi facta, aſſequendi Gradus in Academia Cadurcenſi, ut poſt lauream in ſua Provincia frui poſſit privilegiis Magiſterii. Hæc tamen conceſſio valeat tantùm juxta conſuetudines Regni Galliarum; & ſalvâ quo ad alios remanente Ordinatione a bonæ memoriæ Rmo Ordinis Magiſtro Cloche ſapienter emanatâ.

Pro Provincia Utriuſque Lombardiæ.

I. CONfirmamus ea omnia, quæ in poſtremo *Capitulo Generali* pro Provincia Utriuſque Lombardiæ fuerunt diſpoſita.

II. Confirmamus & approbamus quæ in non nullis Capitulis Provincialibus ipſius Provinciæ appoſitè firmata ſunt, pro erigendo in eadem Provincia Collegio, ad ſacram Rhetoricen accuratè exponendam undique accomodato. Tum verò committimus Rm̃o Ordinis Magiſtro, quatenus auditîs peritioribûs Patribûs, in Generali hoc Capitulo ex præmiſſa Provincia delectis ad hoc, ut revocent in exactam trutinam Regulas, ad firmandum idem Collegium, a moderno P. Provinciali propoſitas, id tandem authoritate quoque noſtrâ ſtatuat, quod ad intentum laudabilem finem conducentius judicabit.

III. Eidem P. Provinciali, ejuſque pro tempore Succeſſoribus, adjudicamus plenam perfectamque poteſtatem, deſtinandi ac aſſignandi ad illum, quod maluerit, ex quatuor Studiis Formalibus ſuæ Provinciæ Patres Studentes, accedentes ex aliis Conventibus ad hoc Studium Generale Bononienſe pro Examine ad Studentatum formalem, ubi ſemel hìc in ſtudentes formales fuerint approbati. Eapropter mandamus R. P. Regenti pro tempore hujuſce ſtudii Generalis, quatenus examinatô & approbatô in Studentem Formalem quôcumque ad hoc idem Studium Generale non ſpectante, ſtatim de approbatione ipſa moneat præfatum Pr. Provincialem, neque ullatenus ſe ſe immiſceat in illius deſtinatione: quâcumque contrariâ Conſuetudine non obſtante.

IV. Stante diſpoſitione factâ ab alio *Capitulo Generali*

li Bononienſi 1706. in favorem illorum, qui emensô Magiſteriô Studentium in hoc eodem Generali Studio S. P. N. *Dominici*, ac poſtmodum ad Baccalaureatum exercendum poſtulati a ſua hac Provincia, legerint in aliqua Univerſitate ſeculari, ad hoc, ut promoveri poſſint ad Gradus, hoc eſt, ad Magiſterium cum Loco et Voce; acceptamus bienniumLecturæ ſcitè exercitæ aR.P.Magiſtro Fr. Pio Felice Garibaldi in Univerſitate Ferrarienſi, pro actuali exercitio Baccalaureatûs in prædicto hoc Studio GeneraliBononienſi,in quo laudabiliterMágiſterium Studentium pridem exercuit, fuitque ſucceſſivè ad munus Baccalaurei poſtulatus; eumque declaramus per hoc ipſum cooptandum inter Magiſtros, Locô et Voce in ſua hacce Provincia gaudentes.

V. Concedimus P. L. Fr. Thomæ Alberto Valenti, Placentino, quòd ſecundum Triennium lecturæ Artium ab eodem abſolutum ſit ei proTriennio lecturæTheologiæ Moralis, unde ſtatim promoveri poſſit ad Cathedram Primariam Theologiæ.

Apoſtolica Brevia, quibus Tertius ex hac Provincia Utriuſque Lombardiæ,poſt Benedictum XI.& S. Pium V. *Summus in terris Pontifex* Benedictus XIII. *eandem honoribus & gratiis cumulavit, habes ſuperiùs denunciata nu. VII. VIII. XII. XVIII.*

Pro Provincia Romana.

I. ARbitrio & prudentiæ Rm̃i Ordinis Magiſtri permittimus, ut ſpectatîs eximiîs meritîs R. P. L. Fr. Dominici Mignanelli, jam voce & locô gaudentis, habitô verbô cum SS. ipſum condecorare valeat titulô Magiſterii. In ejuſdem quoque pleno arbitrio decernitur conſtituta Conceſſio Vocis in Capitulo Provinciali

ciali R. P. L. Fr. Leopoldo Mariæ Gannini, propter quadriennium Magiſterii Novitiorum abſolutum poſt lecturas per decennium laudabiliter exercitas.

II. Committimus prælaudato Rm̃o Supplicationem demittendam ad pedes SS., quatenus hic diſpenſare dignetur ſuper Innocentianis Brevibus in favorem tam R. P. L. Fr. Henrici Henniſch, a vigintiquinque annis in Academia Senenſi inſignis Metaphyſices Profeſſoris; quàm R. P. L. Fr. Michaëlis Angeli de Philippis, qui Artes & Sacram Theologiam in Domeſticis Clauſtris ultra annos decem laudabiliter docuit, tum, inſtantibûs Illuſtriſſimîs Epiſcopîs, per totidem annos in pluribus Civitatibus promovit intellectum doctrinæ *S. Thomæ*, & ſacros adornavit Canones; Et hoc, ut Primus Magiſterii gradum obtineat, alter verò perinde ſe habeat, ac ſi realiter Magiſterium Studentium & Baccalaureatum ordinarium in aliquo ex Studiis Generalibus exercuiſſet.

III. Ordinamus, Vicariatum in Collegio Pœnitentiariorum S. Mariæ Majoris de Urbe deinceps fieri biennalem ad inſtar Prioratuum.

IV. Confirmamus diſpoſitionem aliàs factam a fel. recor. Rm̃o P. F. Antonino Cloche, & a Rm̃o olim Ordinis Vicario Generali, nunc Præſide Apoſtolico hujus Capituli, P.F. Angelo Gulielmo Molo, circa SS. *Clavum*, quo Cruci ſuffixus fuit *Jeſus Chriſtus*, quique ſummâ veneratione colitur & aſſervatur in Capella, ut dicitur, Illuſtriſſimorum DD. Comitum de Benedictis in Eccleſia noſtra ad *S. Salvatorem* Spoleti; diſtrictè prohibentes, ne ad arbitrium Prioris pro tempore, aut alterius cujuſcumque Religioſi, publicæ exponatur venerationi, aut privatis oſtendatur Perſonis: Ac mandantes circa hoc ſervari ea, quæ a prædictis Rm̃is ſtatuta ſunt, ſub pœnis a Rm̃o Ordinis Magiſtro pro tempore infligendis.

Diplomata Pontificia, referentia inſignes Conceſſiones, Provinciæ Romanæ benignè factas per feliciter regnantem Summum Paſtorem BENEDICTUM XIII. *dedimus inter* Denunciationes *ſub numeris VI. IX. XIII.*

Pro Provincia Regni.

I. PEtente hâc Provinciâ Reſidentiam Prædicatorum Generalium in propriis Conventibus reſpectivè, Confirmamus, &, quatenus opus ſit, pro eadem Provincia innovamus ea omnia, quæ circa talem Reſidentiam habentur in *Capitulo Generali* 1686. *Confirmatione VI.*, *& Ordinatione XVI.*; Ordinantes in favorem ejuſdem Provinciæ, quòd ſi quis Prædicator Generalis non ſit verè legitimè impeditus propter aliquod ex Officiis in prædicto Capitulo Generali recitatis, vel ex Superiorum authoritate, vel aliunde, ille non poſſit gaudere voce in Capitulo Provinciali nomine Conventûs ſuæ Prædicaturæ, niſi per annum ante tale Capitulum in eodem Conventu moram traxerit.

Pro Provincia Hungariæ.

I. ATtentô exiguô Religioſorum Operariorum numerô in hac noſtra Provincia concedimus P. Provinciali pro tempore facultatem, quâ poſſit Confeſſarios Monialium in eo Officio confirmare quoties ſibi bene viſum in Domino fuerit: Salvô tamen ſemper ſtante jure Rm̃i, hanc Confirmationem ad ſe avocandi.

II. Committimus Rm̃o Præſidenti Apoſtolico hujuſce Capituli, & Ordinis Procuratori, ut ſupplicem ſe det SS. pro reſtitutione Corporis B. *Margaritæ*, Regis Hungariæ Filiæ, ac Ordinis noſtri, huic eidem Ordini facienda a San-

a Sanctimonialibus ad S. Claram Poſonii, penes quas aſſervari ferunt.

Pro Provincia Teutoniç.

I. UT addamus currentibus calcaria, concedimus Prædicatoribus Generalibus antedictæ Provinciæ locum poſt Præſentatos, dummodo Prædicatores illi approbentur priùs a Capitulo Provinciali, tanquam qui verè laudabiliter tantô munere Apoſtolicô ſint functi.

II. Erigimus in Prioratum Vicariatum Gronavienſem, propter duodenarium numerum Religioſorum in eo degentium; Committentes P. Provinciali Teutoniæ, quòd præſentem Vicarium Priorem inſtituat.

III. Concedimus, propter rationem indicatam pro Provincia Hungarica, quòd P. Provincialis pro tempore Teutoniæ confirmare poſſit Confeſſarios Monialium in ſuo Officio, quoties expediens judicaverit; illæsâ tamen authoritate ſupremi Ordinis Moderatoris, ut ibi dictum eſt.

IV. In ſinum tum Religionis Matris cum etiam Provinciæ Teutoniæ efferimus, & utrique in perpetuum incorporatas declaramus Sorores Tertiarias Aquiſgranenſes, in ſtrictiſſima bonorum omnium Communitate viventes; quas ſæpe laudatus Magiſter Generalis Cloche 12. *Martii* 1718. tamquam membrum verum ac vividum Dominicani Corporis ſub cura ac protectione ſua peramanter ſuſcepit: tumque Definitorium hujuſce Provinciæ 2. *Octobris* 1720. ipſi Provinciæ ultro ac lubens addixit.

Pro Provincia Angliç.

I. CONfirmamus, quatenus opus ſit, Acta omnia *Comitiorum Generalium, Bononiæ*, & *Romæ* poſtremò habitorum, in gratiam præfatæ Provinciæ formata: Eidemque denuo communicata declaramus Privilegia quæcumque, Authoritate Apoſtolicâ, vel prædictorum Capitulorum Generalium Provinciæ Hiberniæ conceſſa.

II. Declaramus in Editione Actorum *poſtremi Capituli Generalis* 1721. non fuiſſe expreſſam mentem Religionis, circa Erectionem Collegii ad S. Thomam Lovanii, planè & re verâ conſentientem menti quondam Emi *F. Thomæ Cardinalis Hovvard* Ordinis noſtri; Quandoquidem ibidem *Numerò II.* Domus Lovanienſis dicitur juxta ultimas tabulas memorati Emi fundata, & inde a Generali Capitulo evecta, *ut eſſet Collegium pro Studiis Philoſophiæ peragendis*; quando conſtans eſt, utrique certam ſtetiſſe intentionem, ut eveheretur *ad Studium Formale pro Studiis Artium & Theologiæ*. Itaque Conventum illum non modò denuo, ſi opus eſt, in Collegium erigimus, pro Studiis tam Philoſophiæ, quàm Theologiæ, & quidem cum Privilegiis conceſſis aliis Collegiis, verùm etiam taliter pridem per dictum ſuperiùs Generale Capitulum erectum dicimus, & declaramus.

Pro Provincia Poloniç.

I. CONfirmamus Concordiam perpetuam initam 23. *Septembris* 1724. inter duos Conventus Cracovienſem & Præmiſſienſem, de nullatenus poſthac pertendenda a Præmiſſienſi hoc Conventu ſive

per

per ſtrepitum Juris, ſive aliô quôcumque modô novâ Contratâ (Vicariatum etiam Nationalem vocant) per Rm̃um aliàs, nunc Em̃um Cardinalem Pipia confirmatâ.

II. Confirmamus ac ratam habemus Petitionem, ne ullatenus augeatur ultra octodecim Magiſtros horum numerus. Porro eorum duodecim ſpectent ad Provinciam, minimè verò ad certum quemcumque Conventum, reliqui ſex verò pertineant ad Conventum Cracovienſem, prout fert Concordia, quæ Varſaviæ facta, & in *Capitulo Romano* 1644. dicitur confirmata.

III. Committimus Rm̃o, quatenus efficacî ſuâque piâ ſolicitudine operetur apud ſacra Tribunalia Romana, pro extendendo Officio *B. Ceslai* ad utrumque Clerum Regni ac Ducatuum Poloniæ: & pro impetrando Fratribus noſtris ibidem degentibus ejuſdem Officio ſub *Toto Duplici*. Item ut feſtum *B. Johannis Nepomuceni* celebretur cum Officio a prædictis Fratribus noſtris. Tum denique ut feſta SS., quæ generaliter celebrantur in Poloniæ Regno ab aliis, ab iiſdem quoquè Religioſis Ordinis celebrari æquè poſſint.

IV. Committimus prætereà demiſsè appellato Rm̃o, ut ſupplex inſtet apud Summum Pontificem ad hoc, quòd triennale Officium Magiſtri Studentium computari valeat pro uno anno in ordine ad conſequendum gradum Magiſterii; Sicque accedente triennalî munere Baccalaureatûs vel Regentatûs abſolvatur quadriennium, ad talem Gradum comparandum per leges præfixum.

V. Ordinamus, ad Officia Magiſtri Studentium, Baccalaurei, & Regentis nullum promoveri, qui in antéceſſum ad plures annos non legerit Sanctam Theologiam.

VI. Ut in hac Provincia frequentior evadat numerus Religioſorum, ad ſalutem Animarum expoſitione divini

Ver-

Verbi promovendam operantium, *primò* Concedimus ut viâ Prædicationis pro rata Cracovienſi unus, & pro rata Provinciæ duo promoveantur ad Gradum Præſentaturæ: dummodo ſaltem integrô bienniô Philoſophiam, & Trienniô Speculatricem, ut vocant, Theologiam in aliquo legerint Studio, atque Conciones; & quidem laudabiliter, habuerint in Conventibus tantummodo inſignioris notæ, Cracovienſi, Varſavienſi, Poſnanienſi, Gedanenſi, Thorunenſi, Lublinenſi, Luceorienſi, Præmiſſienſi, vel Petriconienſi: Sive in Eccleſia Archipresbyterali Cracovienſi, in Collegiata inſigni Lovicienſi, vel in aliqua illuſtri Cathedrali. *Secundò* Concedimus, eâdem viâ Prædicationis promoveri poſſe ad Gradum Magiſterii duos pro rata Provinciæ, unum verò pro rata Conventûs Craconienſis; ſi ſemel ultra prædictos duos annos Lecturæ Philoſophiæ, tres Lecturæ Theologiæ, & ſeptem Concionum commendabilium in recenſitis Conventibus & locis, alios ſex annos abſolvent in habendis Concionibus methodô planè laude dignâ, ac in eximiis præmiſſis ſuggeſtibus.

VII. Committimus inſuper Rmo Ordinis Magiſtro, ut ad ſolvendam Controverſiam, recens natam, pro conſervatione aut diſſolutione Generalis Studii Varſavienſis, visîs, ac acrî ſuô ingeniô judiciôque perpensîs, documentîs per Partes inducendîs, Authoritate præſentis Capituli eam ferat decretoriam ſententiam, quam juſtitiæ & æquitati conformiorem videbit.

VIII. Quum in certis Monaſteriis harum Regionum obtineat praxis inſuperabilis, ut Moniales quandoque indè valeant exire, neque aliàs a Superioribus earum ullâ ratione debeat permitti exceſſus quicumque in tali exitu, mandamus R.P. Provinciali pro tempore, quatenus, quantùm fieri poterit, difficilem ſe præbeat in dan-

dando aſſenſu Monialibus ſibi ſubjectis pro eodem exitu, & nonniſi pro brevi ac determinato tempore, juxta occurentis neceſſitatis indolem, eiſdem licentiam impertiatur.

IX. Monemus P. Provincialem pro tempore, quatenus ipſe non habet, atque adeò in uſum perducere non poteſt, vagam & abſolutam poteſtatem, permittendi, aut licentiam concedendi, ut Fratres noſtri moram trahant aut pernoctent extra Clauſtra in locis, in quibus aliquis Conventus Ordinis reperitur; Quin immo eidem diſtrictè mandamus, ut Religioſos quoſcumque extra Clauſtra commorantes ad reditum omnino compellat, neque umquam pernoctare ſinat extra Conventum, niſi id urgentiſſima quæppiam ratio, in obſequium alicujus præcipui Magnatis, pro aliqua circumſtantia particulari, poſtularet; in quo caſu conſilium PP. Graviorum adhibebit, quemadmodum ipſi mandamus.

Pro Provincia Aragonię.

I. Confirmamus Gratias omnes, & quæcumque Privilegia, huic Provinciæ hactenus a Rm̄is Ordinis Magiſtris conceſſa. Confirmamus ſimiliter Ordinationes omnes pro bono Regimine ejuſdem Provinciæ emanatas a fel. recor. Rm̄is PP. Generalibus de Marinis, & Cloche.

II. Confirmamus *Ordinationem VII.* pro hac Provincia, factam *in Capitulo Generali Romano* 1670., & declaratam in *Bononienſi* 1706. *numerò III.* circa locum Præſentatorum ſupranumeralium; Eamque extendimus ad Magiſtros ſupranumerarios ita, ut ſicut Præſentati, etiam & Magiſtri Numerales impoſterum præcedere debeant, ac præcedant alios ſupra numerum conſtitutos; iis tamen

exceptîs, qui jam actualiter ſunt in poſſeſſione; Supranumerarii verò omnes locum inter ſe teneant ſpectatâ antiquitate ſuæ Promotionis.

III. Capitulum Provinciale Electivum, aliàs juxta Sanctiones hujus Provinciæ proximè futurô Septembrî celebrandum, diferatur uſque ad Sabbatum ante Dominicam: *Deus, qui errantibus*. Ordinamus verò pro futuris perpetuis temporibus, ut quotieſcumque contingat, P. Provincialem ejuſdem Provinciæ terminare Officium ſuum in Capitulo Generali, ſequens Capitulum Provinciale Electivum celebretur Sabbatô ante primam Dominicam Octobris, nullatenus verò in prima Dominica Septembris, ſicut conſtitutum fuerat *Romæ* 1569. *Ordinat. XXI.*

IV. In Conventibus, in quibus erecta eſt Academia, ſive Conferentia Moralis, etiam pro Secularibus, P. Provincialis per Patentes Literas eidem Academiæ præficiat unum ex Lectoribus Theologiæ, qui abſolverit curſum ſuæ lecturę; Iſque Academiam illam regat, & quæſtiones in eadem excitatas dirimat atque reſolvat; Ubi verò ſemel per integrum biennium hoc munus obierit, concedimus, & committimus illis, ad quos pro tempore ſpectabit, quatenus in Poſtulationibus ad Gradus pro Provincia Aragoniæ ipſum cæteris omnibus anteponant.

V. Recipiendos ad Habitum pro Conventibus minoribus, in quibus non exiſtat Novitiatus, examinandos declaramus in Conventu, in quo vigeat idem Novitiatus; & quidem in illo individuo, in quo annum ſuæ Probationis perficere debebunt.

VI. Ad majorem Eccleſiarum cultum, uberiuſque earum ſervitium, concedimus, quòd ubi conveniens cenſeatur, recipiantur in hac Provincia ad Habitum Clericalem aliqui etiam minùs periti in Arte Grammatica eô ſolô fine, ut

ut Eccleſiæ quàm diligentiſſimè inſerviant, non verò ut altioribus diſciplinis ac ſcientiis navent operam. Habeant tamen illi talem Grammatices notitiam, quæ ad Divinum Officium rite perſolvendum ſufficiat; aliàs nullatenus recipi poſſe, declaramus; Neque ullâ ratione promoveri poſſint ad Sacros Ordines, donec in eadem Arte dignè profecerint.

Pro Provincia Bohemiæ.

I. SEmel iterumque Committimus Reverendiſſimo P. Magiſtro Generali recurſum ad Sanctiſſimum ad hoc, ut intra hancce Provinciam Lectores Primarii Studiorum Formalium æquales haberi poſſint Baccalaureis Studiorum Generalium, in ordine ad Gradus, propter æquales labores exantlatos.

II. Quum pauci ſint in hac Provincia Religioſi ad excipiendas Sanctimonialium Confeſſiones aptiſſimi, concedimus P. Provinciali pro tempore, ut pro ſua prudentia valeat confirmare in tali Officio quos idoneos judicaverit, ſi expediens cenſebit. Poterit tamen ſemper Magiſter Ordinis talem Confirmationem ſibi reſervare.

Pro Provincia Provinciæ.

I. ORdinamus P. Provinciali Provinciæ, atque P. Vicario Congregationis ad eandem ſpectantis, ne cauſsâ ſtudiorum perficiendorum Pariſios mittant Juvenem quemcumque, niſi poſtquam abſolverit ipſe triennium Philoſophiæ in aliquo Studio ejuſdem Provinciæ, aut Congregationis.

II. Ordinamus, ne ullus junior Baccalaureus Pariſienſis in hac Provincia, aut in Congregatione ejuſdem

Provinciæ, gaudeat juribus, ſive privilegiis ſui Gradûs, niſi poſtquam in eadem Provincia aut Congregatione reſpectivè poſt reditum egerit Lectorem Theologiæ per tres annos; Monemus tamen ſeriò PP. Provincialem ac Vicarium pro tempore, ut attentîs horum Baccalaureorum meritîs, eoſdem tali lecturâ condecorent, poſthabitîs etiam omnino aliîs quibûſcumque concurrentibûs, quoties id illorum Baccalaureorum vitæ ac in ſcientiis peritiæ ratio expoſtulabit.

Pro Provincia Saxoniæ.

I. Confirmamus Titulum, Locum, ac Privilegia iſti Provinciæ conceſſa a pridem Reverendiſſimo P. Cloche, nec non ab ultimo *Capitulo Generali* 1721. Expreſsè verò confirmamus in favorem ipſius Provinciæ Indultum (aliàs quoque conceſſum Provinciæ Hungaricæ) videlicet, quòd gaudeat Privilegiis omnibus Provinciæ Teutonicæ, cui olim conjuncta erat

II. Committimus Reverendiſſimo, ut, quemadmodum pro Provincia Bohemiæ, ita & pro hac inſtet humillimè apud Summum Pontificem, quatenus hic dignetur concedere Lectoribus Primariis Studiorum Formalium æqualitatem cum Baccalaureis Studiorum Generalium, ex quo pares cum ipſis ſubeant labores.

III. Occurrere volentes incommodo, orto & in hac Provincia ex deficiente numero Sacerdotum, qui ſe ſe dedant Confeſſionibus Monialium, concedimus P. Provinciali pro tempore poteſtatem confirmandi in illo munere quos prudentiâ duce confirmandos cenſebit, & quidem per tot vices quot prudentia ipſa ſuggeret; Nullum tamen præjudicium hinc volumus naſci Authoritati noſtri Reverendiſſimi P. Generalis, qui quoties voluerit hanc facul-

facultatem ad propriam perſonam privativè poterit proinde revocare.

Pro Provincia Dalmatiæ.

I. PRudenti arbitrio Reverendiſſimi humiliter committimus Conceſſionem duplicis Loci Magiſtrorum ratione Prædicationis iis, qui per decennium laudabiliter Conciones habuerint, ultra decem Loca in eadem Provincia jam conſtituta.

III. Concedimus, Magiſtros Studentium in Studio Generali hujus Provinciæ eſſe impoſterum biennales.

III. Concedimus Priores quoquè eſſe biennales; ac amodo explere Officium ſuum ad inſtarProvinciæ Utriuſque Lombardiæ ad Dominicam: *Deus qui Fidelium*; quemadmodum huic Provinciæ conceſſum fuerat in *Capitulo Romano* 1601. *Conceſſione I.*, quæ per hanc confirmata intelligatur.

IV. Ut Regularis vita ſimul ac ſtudium jugiter æquè effloreſcant in Studio Generali Jadræ, mandamus, ibidem perpetuò habendam eſſe Lecturam Philoſophiæ; Sic quippe erunt ibi Juvenes, ad primam quoquè perennandam plurimùm conducentes.

V. Quum ex iis, quæ in Generali noſtro Definitorio expoſitâ fuere, Conventus ad S. Crucem Tragurii, & Conventus ad S. Mariam Gratiarum de Bolo convenientibus facultatibus ſint præditi, quodque præcipuum eſt, ibi obtineat recta vivendi ratio, licentiam concedimus, ut e Conventu Jadrenſi in alterutrum ex dictis Conventibus transferatur Novitiatus Simplicium, dummodo in illo quoad fieri poterit conſtituantur Prior, Magiſter, ac Patres probatiſſimæ vitæ.

VI. Sublatâ quâvis contrariâ conſuetudine Ordinamus,

mus, qualiter quicumque Conventus hujus Provinciæ, vel non mittat Studentes ſuos foràs ad alia Studia Generalia, vel iiſdem Studiorum tempore in talibus Studiis Generalibus Veſtes providè ſubminiſtret, prout Statuta in Ordine vulgatiſſima juxta ac æquiſſima ferunt.

Pro Provincia Trinacriæ.

I. PEtente hâc Provinciâ, plura a Nobis pro recto ſui regimine ſtatui, primò ſequentia Ordinamus. Nemini Priorum Provincialium Siciliæ poſthac licitum ſit ad Habitum Clericalem admittere quemcumque Melitenſem, niſi fultum Atteſtatione, & quidem authenticâ, atque ſubſcriptâ manu propriâ a Prioribus, Magiſtris, ac Lectoribus actualibus trium illius celebris Inſulæ Conventuum, quâ certiores fiant de legitima ac honeſta Recipiendi nativitate, eumque non fuiſſe ab ulla alia Religione antea ejectum. Quapropter Confirmamus Ordinationem ſuper hôc latam a Reverendiſſimo pridem Vicario Generali Molo 12. *Auguſti* 1720.

II. Quotieſcumque juſtis de cauſſis denegetur Affiliatio alicui ab uno ex tribus laudatæ Inſulæ Conventibus, eadem quoquè ipſi denegetur a quocumque Conventu Siciliæ: & e contra.

III. P. Provincialis pro tempore pro virili ſua fatagat, ut Recipiendi ad Habitum nomen ſuum dent Religioni Menſibûs Septembrî & Octobrî; Hinc quippe plura ſuborientur commoda.

IV. Ad ſupplendum notæ Lectorum penuriæ, quam præteritorum temporum injuria hanc in Provinciam invexit, idem P. Provincialis compellat Lectores etiam Theologiæ ad legendas Artes. Indulgemus tamen, ut tali Profeſſorum inopiâ perſeverante Lectura ſecunda Philo-

Philoſophiæ cedat Examinatis,ad faciliùs obtinenda Officia in Studio Generali: Eadem verò non Examinatis ſit pro complemento ſeptennii, præmittendi Examini juxta Statuta Provinciæ.

V. Denique Ordinamus, ut Conventus, in quibus degunt Prædicatores Generales aliorum Conventuum, non quidem otiosè, arbitrariè, ſed propter Officia in Legibus noſtris expreſſa, Prioris, Magiſtri Novitiorum, Lectoris actualis, ac Promotoris SS. Roſarii, (quibus addimus Officium Parochi in Conventu ad S. Mariam Portûs Salutis) ſubminiſtrent iiſdem Prædicatoribus congruum Viaticum ad Capitulum Provinciale.

VI. Revocamus in memoriam Ordinationes Capitulorum Generalium, etiam circa numerum Religioſorum ad hoc requiſitorum, ut Priores Vocem habeant in Capitulo Provinciæ. Præcipuè verò revocamus in memoriam illas, quæ ſpectant ſacratiſſimas Leges Depoſiti communis Conventuum, quas tranſgredi grande nefas eſt; & pro quibus ad literam exequendis diſtrictè mandamus P. Provinciali pro tempore, ut quâ admonitionibûs, quâ acri reprehenſione impiger operetur, atque per pœnas ſtatutas omnino coërceat quoſcumque invenerit contrafacientes.

VII. Confirmamus quidem Collegium recèns ad formandos Sacros Oratores in Conventu Panormitano ad S. Citam erectum; Verùm integrum dicimus Reverendiſſimo P. Generali Statuta, pro eodem Collegio adornando delineata, authoritate & ſuâ & præſentis Generalis Definitorii noſtri approbare, reformare, aut variare pro ſua in ſcientiis agendiſque rebus antiqua peritia. Ejuſdem quoque arbitrio committimus, quatenus, ſi opportunum ſibi videbitur, certum ſtatuat præmium pro Lectore Biblico illius Collegii; Lectorem verò Rhetorices poſt

emen-

emenſum certum annorum ſtadium valeat adhuc ad Prædicaturam Generalem promovere.

VIII. Confirmamus inſuper Translationem Collegii a Conventu Drepanenſi ad Syracuſanum, promotam ab Illuſtriſſimo & Reverendiſſimo D.Fr. Thoma de Marinis, Syracuſano Antiſtite, Ordinis noſtri, atque a tunc Reverendiſſimo Ordinis Magiſtro, nunc Eminentiſſimo, Pipia confirmatam; exequutioni tamen mandandam, dummodo Fabrica ac redditus præfati Conventûs Syracuſani ſufficiant ad manutentionem Collegii.

IX. Confirmamus quoquè extenſionem Baccalaureorum vulgò *de Loco* ad ſex ſupra decem, factam ab eodem Eminentiſſimo Exgenerali 8. Septembris 1722.: cum hac declaratione, ut ex his novè conceſſis duo ſint titulô Prædicationis, alii quatuor ſint titulô Lectionis.

X. Concedimus Votum in Capitulo illis Magiſtris Novitiorum, qui in eo munere Caritatis pleno expleverint tempus aliàs per Leges prædefinitum; Illis verò, qui in ipſo Officio adhuc ſuperaddent ſexennium, damus locum immediatè poſt Baccalaureos.

XI. Committimus Reverendiſſimo, ut rebûs ab hac Provincia bene diſpoſitîs, ad probandum cultum immemorabilem Venerabilis *P. Fr. Jeremiæ*, alumni dudum ſuperiùs memorati Conventûs Panormitani, ipſe det manus ſuas adjutrices apud S. Sedem pro tali Cultu firmando, atque promovendo.

Pro Provincia Portugalliæ.

I. AD Petitionem hujus Provinciæ reſtituimus, & quatenus opus ſit, de novo erigimus in Studium Generale Conventum de Bello; Ut verò hujus intuitu Religioſis ſtudia ſua abſolventibus opportunè pro-

provideatur, tria impræſentiarum addimus Magiſteria duodecim jam aliàs præexiſtentibus; Similiter ultra duodecim Præſentaturas jam obtinentes tres alias modò concedimus titulô Lectionis: & inſuper quartam addimus titulô Lectionis Moralis, & aliam titulô Prædicationis pro illo, qui cum laude ſacroſanctum hoc exercuerit miniſterium.

II. Committimus ReverendiſſimoOrdinis Magiſtro, quòd univerſæ Religionis nomine operetur ac inſtet Romæ, ad promovendam Beatificationem Venerabilis *Fr. Bartholomæi a Martyribus*, Archiepiſcopi quondam Bracarenſis; ultimam admovens manum operi huic tam pio, quod modò florens Bracarenſis Archiepiſcopus, Illuſtriſſimus ac Reverendiſſimus D. D. Rodericus de Moira Telles, rarâ pietate ac mirâ liberalitate fovere pergit, vir numquam ſine laudis procemio a nobis appellandus.

Pro Provincia Bethica.

I. APprobamus, & acceptamus Magiſterium ſupra numerum cum Loco ac Voce, individuâ SS. Regnantis Summi Pontificis authoritate a Reverendiſſimo P. Præſide hujuſce Capituli publicè & in forma collatum hìc Bononiæ die XI. labentis Maii 1725. R. P. Fr. Thomæ Cavallero, Filio Provinciæ Bethicæ, & modò Pro-provincialem agenti præfatæ Provinciæ in hoc eodem Capitulo parî Sanctiſſimi authoritate.

Pro Provincia Germaniæ Inferioris.

I. Committimus humiles Reverendiſſimo, ut pro Conventibus hujuſce Provinciæ enixè demiſsèque petat a SS. *Primò* Erectionem Societatis Militiæ Angelicæ D. Thomæ, cum Indulgentia Plenaria perpetua in feſto Translationis Corporis illius S. D. Et *Secundò* Indulgentiam Plenariam in Feſto BB. Martyrum Gorgomienſium, quam quidem pro regionibus illis aliæ Religiones a S. Sede impetrarunt.

II. Committimus eidem P. Magiſtro Generali, quòd circa gravamina, quæ ſupponuntur illata Nationi Brabanticæ tam in reſpectivo numero Magiſtrorum, quàm in alternativa Povincialium, & in aliis capitibus, audire dignetur Partes: tumque etiam authoritate totius Capituli, ſi opus erit eam in medium adducere, controverſias dirimat decretoriâ ſententiâ.

III. Eâdem ratione laudatus Rmus P. Generalis auditîs Patribûs reſolvat, prout ſibi placebit, circa Affiliationem P. Fr. Ferdinandi S. T. Profeſſoris; Ei quippe cauſſam hanc committimus.

Pro Provincia Apuliæ.

I. Nullus ad hanc Provinciam ſpectans promoveri poſſit ad Magiſterium ex quo præcisè in Generali Studio Zarenſi obierit munia Magiſtri Studentium, & Baccalaurei, immo etiam Regentis, niſi intra hanc eandem ſuam Provinciam Baccalaureatûs aut Regentatûs triennium in aliquo ejuſdem Studio Generali compleverit.

II. Com-

II. Committimus Rmo, quatenus ſingulari ſuâ urgente æquitate agat, ne Lectores in Seminariis Barenſi, Tarentino, Monopolitano, aut in alio quocumque legentes, in promotione ad Baccalaureatum, aut Regentatum ullô præferantur modô illis, qui ingeniô, Studiô, aliîſque condignîs requiſitîs ipſis præſtabunt.

III. In laudati quoque Rmi arbitrio conſtitutam facimus ac dicimus Conceſſionem octo, vel pauciorum Baccalaureorum, *Locô* ſolummodo gaudentium, pro Lectoribus ad Gradus jam examinatis, qui ad eoſdem gradus non fuerint ſuô tempore promoti.

IV. Similiter integram facimus poteſtatem eidem Rmo Ordinis Magiſtro, quâ pro prudenti arbitratu ſuo erigere valeat in Prioratus Loca SS. Roſarii Terræ Martani, & S. Rochi, vulgò della Cerignola, inſtituendo Priorem in Loco primò recenſito P. Mag. Fr. Thomam Terio: & declarando, Priores inſtituendos in utroque Conventu gaudere ſuffragiô in Comitiis Provincialibus.

V. Concedimus Conventui ad S. Petrum Martyrem de Meduno prærogativam, quâ aſſumere poſſit ad ſui guberniumPriores ex Conventibus inferioris notæ, quemadmodum non nullis Conventibus inſignioribus non ſemel conceſſum reperitur.

Pro Provincia Calabriæ.

I. Ut in hac quoque Provincia formentur idonei Prædicatores Verbi Divini, ordinamus, Novitios in tertio anno ſtudii philoſophici præter lectionem Metaphyſices lectionem inſuper Oratoriæ Sacræ excipere debere per horam, vel ab eodem Lectore, ſi in utraque diſciplina præſtans erit, vel ab altero, qui in arte

dicendi ſit notæ peritiæ; deinde verò per aliam itidem horam completam, volumus, prædictos Juvenes ad invicem conferre præcepta dicendi ornatè ad perſuadendum, cæteraque ab illo Magiſtro accepta. Tum demum bis ſaltem quôvis Menſe Orationem aliquam ſuper argumentô ſibi datô pro viribus adornabunt. Et ſuper horum jugi exequutione, mandamus, P. Provincialem pro tempore vigilare.

II. Ordinationem Superiorem, pro toto Ordine in hoc Capitulo ſancitam circa Examen ad Confeſſiones, ter ſubeundum a quibuſdam Religioſis, ita praxi mandari poſſe in hac Provincia permittimus,ut primum examen fiat in Studio Generali,prout mos obtinuit: alia verò duo fieri poſſint in Conventibus formalis ſtudii, dummodo ibidem reperiantur tres Lectores Sacræ Theologiæ, aut P. Provincialis pro tempore cum duobus Lectoribus.

III. Innatæ Prudentiæ Rm̃i reſervamus *primò* decernere, an Conventus ad S. Johannem Baptiſtam Terræ de Acrio & ad S. Dominicum Civitatis Coriliani erigi poſſint in Prioratus cum Voce & Prædicatore Generali: *ſecundò* facultatem exſerere etiam nomine Capituli Generalis ad actualem eorum ejuſcemodi erectionem, quatenus eam rationabilem cenſeat: & *tertiò* demum committere P. Provinciali, quòd utrique de primo Priore convenienter provideat.

IV. Damus ſuffragium in Capitulo Provinciali R. P. L. Fr. Dominico Raphaëli propter commendabilem educationem Novitiorum in Conventu Suriani, habitam ab eo per annos tres ſupra decem; tametſi per horum quinque & aliquot menſes ſolummodo egerit Magiſtrum in Capite. Mandamus tamen ipſi, quòd juxta talentum ſibi a Domino collatum pergat in eodem munere, ſaltem donec tempus a legibus ſtatutum princeps Magiſter abſolvat.

V. Quæ

V. Quæ hactenus ab aliis CapitulisGeneralis pro celebri illo Conventu adS.Dominicum Suriani ſancita ſunt, aut confirmata, & nos confirmamus, ut jugiter ibi floreat ſemper ſibi conſtans regularis vitæ perfectio.

Pro Provincia Hiberniæ.

I. CONfirmamus quæcumque in favorem hujus Provinciæ ordinata ſunt ab anno 1600.: & nominatim quod in anteacto *Cap. Generali* 1721.*ſub n.II.* ſtatutum invenitur, videlicet, quòd Conventus extranationales Romanus, Lovanienſis, & Ulyſſiponenſis, (qui & Collegia appellari ſolent,) unâ cum Monaſterio Monialium Ulyſſiponenſium ſubſint Provinciali Hiberniæ.

II. Impertimur licentiam, excitandi ConventumMonialium in Civitate Wafordienſi ſub titulo S. Catharinæ de Senis; eumque ex nunc huic Provinciæ unimus, atque eidemP.ProvincialiHiberniæ pro tempore ſubjectum facimus, ac declaramus.

III. Ne in incertum fluat dies celebrationis Capituli Provincialis Hiberniæ, illud ſemper celebretur Sabbatô ante Dominicam: *Deus, qui errantibus.*

IV. Confirmamus in Officio ſuo modernum P. Provincialem uſque ad diem deſignatum pro Capitulo electivo ſui Succeſſoris: quô commodè poſſit & rebus ſuæ Provinciæ conſulere, & eidem Capitulo in Hibernia per ſe ipſum adeſſe.

V. Ne ſacroſancta Miſſio, adeò neceſſaria in Hibernia decidat, vehementer interdicimus, ac prohibemus quàm diſtrictiſſimè, ne ullus Fratrum Hibernorum affiliari poſſit cuicumque ex tribus ſupra datis Conventibus, aut alicui Cenventui alîus cujuſcumque Provinciæ. Et inde inſtan-

inſtanter committimus Reverendiſſimo P. Generali demiſſam obſecrationem apud Sanctiſſimum, pro obtinendo Apoſtolico Diplomate, confirmante noſtram hanc æquiſſimam prohibitionem, ut tandem, Dominô benedicente, non minùs efficaciter, quàm fortiter ex parte, quæ nos contingit, tanto occurratur malo. Mandamus inſuper, ut quiſquis affiliatus eſt illi Provinciæ, ac in alia Provincia quacumque de cauſſa commoratur, quoties primùm a P. Provinciali pro tempore Hiberniæ in eam regionem fuerit revocatus ad ſalutem Animarum promovendam, omnî cunctatione ſepoſitâ eò ſe conferat, Profeſſionis ac Patriæ ſuæ perinde memor: & quatenus utriuſque minùs amans renuat, per cæteros PP.Provinciales certatim cogatur vel invitus illò concedere,ubi apoſtolica flaveſcens meſſis Operarios vocat.

Pro Provincia Occitana.

I. AD reſecanda gravia incommoda, ac inutiles expenſas e medio tollendas, prorogamus ad annum Provincialatum moderni P.Provincialis;Declarantes tamen, non prorogari ullatenus Prioratum quemcumque in tali Provincia.

II. Arbitrio præfati P. Provincialis Occitaniæ permittimus poſſe de conſilio graviorum Patrum deſignare pro Capitulo Provinciali proximè futuro alium Conventum, diverſum ab eo, qui jam delectus eſt.

III. Penes ſolum Rmum Caput Ordinis eſſe, declaramus, dare licentiam pro obtinenda Pariſiis promotione ad Lauream. Cæterùm ſi quandoque occurret gravis quæpiam ratio, quare pro certo individuo eadem Licentia diferenda videatur, aut deneganda, P. Provincialis, qui eô tempore reget Provinciam, monebit congruè præ-

prælaudatum Rm̃um, ut pro rei merito prudentiâ diſponat ſuâ.

IV. Ne Provincia iſthæc Religioſis admodum deſtituta deinceps quoque gravetur nimiô Prædicatorum Generalium oppreſſa numerô, committimus dicto Rm̃o reductionem illorum in poſterum ad numerum duodenarium, ſi talis numerus eidem arridebit: Stantibûs tamen quoad vixerint illis, qui Generalis Prædicaturæ, in præmium præteritorum laborum, pacificam obtinent poſſeſſionem.

V. Nullus promoveatur ad gradum Baccalaureatûs, qui non expleverit munus Magiſterii Studentium, vel ut minimùm per quatuor annos non legerit Artes, & per annos ſex S. Theologiam.

VI. Concedimus R. P. Fr. Johanni La Borde jus ſuffragii ferendi in Capitulo Provinciali, propter munus Magiſterii Novitiorum ſexenniô caritativè exercitum, cum onere tamen aliud quadriennium in eodem Officio implendi. Idem concedimus generaliter omnibus illis, qui per ſpatium decem annorum in hac Provincia indefeſsè ac laudabiliter ſe ſe ſubjecerint eidem muneri Juventutis in Legibus Ordinis ſanctè formandæ.

VII. Concedimus P. Provinciali moderno poteſtatem, quâ, habitô Magiſtrorum Conſiliô, poſſit diſpenſare ſuper privatione Vocis, pro proximo Capitulo Provinciali tantùm, cum illis Prioribus parvorum Conventuum, qui inſigniter inſtauraverunt Conventus, quibus præſident.

VIII. Concedimus verò P. Provinciali pro tempore, ut in Officio Confeſſarii Sanctimonialium confirmare poſſit, quoties prudentia ſuggeſſerit, illos, qui ad id muneris fuerint aptiores. Integrum tamen perpetuò dicimus Rm̃o P. Generali poſſe talem Confirmationem ſibi ſoli reſervare.

IX. Con-

IX. Concedimus PP.Fr.Thomæ Amanrich & Fr.Bonaventuræ Coſta, Baccalaureis in Theologia, ac Anteceſſoribus in Academia Perpignanenſi, ut promoveri poſſint ad Lauream Magiſterii intra numerum octodecim Magiſtrorum hujus Provinciæ hôc ipsô, quòd per annos quatuor in Conventu Perpignanenſi docuerint Studentes Ordinis Theologiam, habitîs quater per Hebdomadam Conferentiîs, ſive privatîs Theſibus, quemadmodum in aliis noſtris Studiis Generalibus fieri ſolet.

X. Præſidentibus Conventuum Provinciæ Occitaniæ ſeriò injungimus, ultra Contributionem datam Bononienſi Conventui pro celebratione præſentium Comitiorum, ſolutionem Libellarum Gallicarum quadringentarum R. P. Provinciali, & tercentarum cuilibet Electori pro Viatico; Conferentes plenariam facultatem eidem P. Provinciali, quâ cum conſilio graviorum PP. Provinciæ ſecundùm Leges diſtributivę juſtitię determinet Contributiones a Conventibus illis reſpectivè ſolvendas.

XI. Approbamus Contractum initum inter Illuſtriſſimum D. Comitem de Ribeirach & Conventum noſtrum Petragoricenſem, eumque declaramus ſubſcribendum, quatenus opus ſit, a Rmo Patre Generali.

Pro Provincia S. Dominici Venetiarum.

I. *Literæ Apoſtolicæ, datæ in immortale decus Conventûs ad SS. Johannem & Paulum Venetiarum, hujuſce Provinciæ Venetæ, a D.N. Benedicto XIII., videantur inter Denuntiationes num. X.XVII.*

Per

Pro Provincia Quitenſi S. Catharinę V. & M.

I. UT decori, regulari praxi, & prudenti conſervationi Quitenſis Provinciæ providè conſulatur, hæc omnino ſervanda Ordinamus. Nullus deinceps aſſumatur in Provincialem iſtius Provinciæ, vel in Priorem Conventuum inſigniorum ejuſdem, ſcilicet, ad S. Mariam de la Peña Franciæ, & ad S. Petrum Martyrem de Quito, quin ſaltem ſit Lector habitualis, aut Generalis Prædicator.

II. Qui inpoſterum eligendus erit in Provincialem inſuper vel ſit origine Filius ipſius Provinciæ, vel ſaltem ab annis octo ſit eidem prævię affiliatus. Monemus tamen P. Provincialem pro tempore, ut provideat, & quidem quàm diligentiſſimè, illi Provinciæ de Religioſis in Hiſpania natis, unde aliàs conſtituta Alternativa poſſit jugiter cuſtodiri.

III. Nemo admittatur ad Sacri Ordinis noſtri Clericalem Habitum niſi calleat linguam latinam, indolem præ ſe ferat bonam, Vocationem comprobet, ac ſanguinis ſecum deferat honeſtatem. Nullus quoque admittatur niſi ſufficiens habitus fuerit, poſt accuratum examen per PP.Examinatores deputatos, in duobus tantummodo prædictis Conventibus. Quapropter interdicimus in quibuſcumque aliis Conventibus hujus Provinciæ Examen illud, atque præmiſſam Juvenum approbationem, adhuc ſi accederet conſenſus P. Provincialis; Et hoc quidem ſub pœna nullitatis receptionis ad Habitum.

IV. Roganti Provinciæ huic, ſuarum virium conſciæ, concedimus duo Magiſteria titulô Prædicationis: Et in-

ſuper attentâ ſuppreſſione aliquarum Generalium Prædicaturarum, quæ fieri debet pro Conventibus illis, quorum Prioribus non permittitur habere ac ferre ſuffragium in Capitulo Provinciali, concedimus quatuor Prædicaturas Generales titulô linguæ Indorum pro Provincia de Guaja quil, & pro Provincia ac Miſſionibus de Canelos.

Pro Provincia SS. Roſarii Philippinarum.

I. Confirmamus Ordinationes appoſitè pro hac Provincia formatas ſub 9. Februarii anni proximè elapſi 1724. a nunc Emo Exgenerali Pipia.

II. Attentâ certâ ac inſignî difficultate perducendi ad exitum ea, que in *Capitulo Generali* 1721. *n.I.* ordinata fuere pro Vicario Generali conductivo latè patentium Miſſionum hujus Provinciæ, Declaramus, Ordinationem illam in hoc ſolo ſenſu accipiendam, ut ſi Vicarius prædictus facilè poterit ſe ſe conferre in tres deſignatas Hiſpaniæ Provincias, earumque Conventus, pro deligendis Religioſis aptioribus ad Sacras eas Miſſiones, Ordinatio ad literam firma ſubſiſtat. Cæterùm quandocunque grave aliquod occurrat incommodum, permittimus eidem Vicario, ut datîs Epiſtolîs ad PP. Provinciales trium illarum Provinciarum a perſonali acceſſu ſe ſe contineat, mittatque Aſſignationes pro illis Religioſis, quos expeditiores eſſe, & ad devoranda quæcumque incommoda pro Infidelium converſione, & ad ducendam vitam undique regularem, adeò ſanctè in ſua illa Provincia cuſtoditam, ab ipſis PP. Provincialibus accipiet; prout uſus priſcus ferebat.

III. Patres ex Provinciis Hiſpaniæ adſumpti ad prædictas

dictas Miſſiones, dum noviter conceſſerint in Civitatem Manilenſem, mittantur ad Nationes & Regna illarum Regionum Orientalium non ex ſolo arbitrio P. Provincialis, ſed præhabitô maturô Conſiliô PP. Provinciæ, & Vicarii eorum ductivi.

IV. Speciali, eôque æquiſſimô, Decretô Concedimus Vicariis Provincialibus earundem Regionum erga Fratres intra ſuas Vicarias contentos eandem prorſus Authoritatem in omnibus, quam habent Priores in propriis Conventibus erga Religioſos ſubditos; Unde iidem Vicarii ſucceſſivîs temporibûs plenam habebunt erga prædictos poteſtatem, ad eos dirigendos, monendos, corrigendos, compellendos &c. perinde ac ſi ipſorum eſſent Priores.

Pro Provincia S. Petri Martyris.

I. Concedimus, poſthac dari poſſe a Rmo Ordinis Magiſtro Lauream Magiſtralem iis, qui munus Regentis, ac Baccalaurei ordinarii in Studio Generali ad S. Euſtogium Mediolani expleverunt.

II. Concedimus inſuper facultatem P. Provinciali pro tempore, quâ providere poſſit de idoneis Lectoribus Collegium Taurinenſe: Salvâ tamen remanente in omnibus authoritate ſuperiore Rmi.

III. Inhærentes Commiſſioni factæ pro hac Provincia in *Capitulo Generali* 1706. *n. V.* rogamus laudatum Patrum Generalem, ut dignetur ſupplicem ſe dare SS. ad obtinendam diſpenſationem ſuper Brevi Urbani VIII. ad hoc, ut numero duodenario Magiſtrorum, per idem Breve fixato, ſenarius eorumdem numerus ſuperaddatur.

IV. Concedimus Votum in Capitulo Provinciali illi Magiſtro Novitiorum Simplicium, qui re ipsâ ſexennium

objerit tam laudabilis Officii, cum onere tamen perveniendi ad integrum duodennium. Magiſtro verò Novitiorum Profeſſorum Conventûs Mediolanenſis ad S. Euſtorgium idem privilegium ſuffragii concedimus, poſtquam octo annos in regendis illis Novitiis impiger abſolverit; dummodo pergat fungi eodem munere uſque ad duodecim annos completos.

Pro Provincia Aprutina.

I. UT obſervantiam legum noſtrarum promoveamus, prohibemus, ſub pœna nullitatis Electionis, & privationis utriuſque vocis contra eligentes, Electionem in Priorem Conventûs & Studii Generalis ad S. Mariam de Arcu Nationis Neapolitanæ cujuslibet non graduati, aut illius, qui ſaltem non conſummaverit curſum Lecturæ Primariæ.

II. Quum ad ſalutem Proximorum deſtinati ſimus, & Altiſſimus Deus non dedignetur in Operariis ſuis ſubſidia humanarum diſciplinarum, quin immo ſæpenumero has elevet ad tam ſublimem finem, ideo Ordinamus, Novitios Philoſophiæ Studentes per totum tertium annum talis Studii ultra LectionemMethaphyſicarum Quæſtionum audire ſpatiô unius horę aliam Lectionem Rhetorices ſacræ, vel ab uno eodemque Lectore, ſi & in arte oratoria ille præſtabit, vel ab alio in hac arte perito. Tum verò juvenes illi per aliam integram horam collationes habebunt ſuper præceptis a Rhetore Magiſtro ſibi traditis. Singulîs verò menſibûs ut minimùm iidem Orationem aliquam ſuper argumento à Magiſtro propoſito conficient. Et horum omnium exequutionem urgebit, vigilem ſe dando, P. Provincialis pro tempore.

III. Ad conſulendum commodo Vocalium Provin-

ciæ,

ciæ, Ordinamus, quòd Capitulum Provinciale amodo celebretur primò Sabbatò menſis Maii.

IV. Acceptamus & ratam habemus oblationem de erigendo Conventu Nationi Aprutinæ in Terra Montis Pagani, devotè ac liberaliter factam ab illa Communitate, eâ tamen conditione, ut adſint cuncta de jure requiſita; ſuper quibus P. Fr. Philippus Mambelli, Prior ad S. Dominicum Theate, certiorem reddat Rm̃um Ordinis Magiſtrum.

V. Spectatô meliore regimine hujus Provinciæ indulgemus, quatenus Magiſtri Novitiorum tum Simplicium cum Profeſſorum ſint ſolummodo biennales; Si verò per conſilium PP. diſcretorum habiles reperientur, poterunt in eodem Conſilio toties quoties confirmari ad aliud biennium, Servetur tamen Lex communis, quòd pro prima vice ad tantum Officium perſonæ idoneæ deſtinentur a ſolo Capitulo Provinciali.

VI. Certæ prudentiæ ac arbitrio Rm̃i relinquimus decorandum prærogativâ Vocis in Capitulo Provinciali P. L. Fr. Michaëlem Angelum Valomei, Aſculanum, qui per novennium in illo Novitiorum Magiſterio ſe ſe exercuit, additô tamen onere ac mandatô pergendi in eodem exercitio per triennium, & ultra, ad nutum ſuorum Superiorum.

VII. Permittimus, quòd ſex menſes Lectionis Philoſophicæ, quos pro ſecundo curſu Philoſophiæ decurrit P. L. Fr. Thomas Maria Pezzella, ipſi computari poſſint pro ſex aliis menſibus Lecturæ Theologiæ in ordine ad ſubeundum Examen pro Gradibus, quotieſcumque tamen fuerint realiter abſoluti.

VIII. Authoritati & arbitrio Rm̃i Magiſtri Ordinis committimus diſpenſationem ab onere Hebdomadariæ pro P. L. Fr. Raymundo Biagioni, jam ferme ſeptuagenario

nario, atque, ut accepimus, gravî infirmitate habitualiter detento.

Pro Provincia S. Hyacinthi Ruſſiæ.

I. AUthoritate noſtrâ erigimus in Prioratus cum omnibus juribus & privilegiis Conventus Smotricenſem, Sniatinenſem, Polonenſem, Samuelpolienſem, & Smolanenſem: ſubſiſtentibûs tamen redditibûs, ad talem erectionem neceſſariîs.

II. StudiumPinſcenſe erigimus in Studium Formale tum propter numerumReligioſorum ibidem exſiſtentium, cum propter copiam actuum Scholaſticorum,ea in Civitate florentium. Concedimus verò, quòd in novo hoc Collegio poſthac fieri poſſit Examen illorum ad Gradus promovendorum, qui enormiter diſtant a Studio Generali Lepolienſi ad Sanctiſſimum Chriſti Corpus.

III. Confirmamus Ordinationem aliàs factam pro recto regimine Studiorum hujus Provinciæ, quâ ſtatutum eſt, ne ullus exerceat munus Magiſterii Studentium in antedicto Studio Generali Leopolienſi, qui priùs alibi Theologiam non legerit.

IV. Ne magis ac magis in dies Religioſorum numerô deſtituatur Provincia hæc,per peſtem præcipuè ſed & per alia gravia incommoda fermè detrita, quantâ valemus authoritate Mandamus Pruvincialibus circumjacentium Provinciarum,ut FF. Rutenos extra nativam Provinciam, atque in Provincia ſibi commiſſa otioſè verſantes, totô conatu compellant ad reditum; Vigilentque quàm maximè ſuper Præſidentibus Conventuum ſibi ſubjectorum, ne ullum ex illis recipiant ſine debitis licentiis aliter, quàm ſecundùm Leges noſtras; ſtatim monendo de ſequuta detentione P. Provincialem Ruſſiæ; ad cujus

ſimpli-

ſimplicem inſtantiam teneantur ſtatim illum Religioſum reddere Rutenæ Provinciæ. Si verò Provinciales præfati in re adeò ſeria & juſta deſides erunt, Provincialis prædictus moneat Rmum, pro impetrando opportuno ac præſentaneo remedio.

V. Quum Providentia Univerſę Religionis complecti debeat & Sorores noſtras in Chriſto, ipſius Religionis Filias, eidemque ſubjectas, ea de cauſſa præcipimus quàm diſtrictè Sanctimonialibus hujuſce Provinciæ Sanctam Obſervantiam legum noſtrarum: Uniformitatem in rebus ad totam Communitatem ſpectantibus, maximè verò circa Victum & Veſtitum a Monaſteriis reſpectivè miniſtrandum. Dotes non aliter erogentur, quàm ſecundùm Sacros Canones, & Apoſtolica Decreta. Puellæ non ad arbitrium hujus vel illius Monialis, ſed cum conſilio Diſcretarum, & Capituli approbatione, a Prioriſſa recipiantur; & oppoſitum omnino prohibemus. Sarta & tecta eędem quoquè Religioſæ ſervare pergant, quæ redolent & ſpectant ſanctam, Deoque, dum nuncium remiſerunt ſeculo, promiſſam Paupertatem: in communem conferendo Monaſteriorum utilitatem quicquid a declinato ſeculo ad amica Clauſtra detulerunt. Superioribus ſuis ſint per omnia ſubjectæ, quemadmodum Conſtitutiones ferunt ſuæ, neque velint in apertum Religionis detrimentum provocare ad extraneas quaſcumque perſonas.

VI. Ad reſtituendum antiquum Provinciæ uſum, per Generalia Capitula pro minore Religioſorum incommodo firmatum, Decernimus, quòd Capitulum Generale Electivum Provincialis deinceps transferatur ad feſtum Purificationis B. M. V. Ordinamus verò, illud perpetuò fieri alternatim Leopoli & Pinſci; unde Conventibus immani inter ſe intervallô ſejunctis meliore, quâ poteſt, ratione provideatur.

Pro

Pro Provincia Pariſienſi.

I. PRioresConventuum talisProvinciæ ſub pœna Abſolutionis ab Officio, ac privationis utriuſque Vocis, quàm primùm pro rata contribuant ſolvantque argentum ad expenſas pro itinere inito a PP. Definitore & Electore ad hoc Capitulum Generale.

Pro Provincia Lituanię.

I. COnfirmamus unionem & applicationem Conventûs Verkovienſis ſancitam in *Capitulo Generali* 1686. in favorem hujus Provinciæ, & in *Capitulo* itidem *Generali* 1721. *Num. III.* confirmatam.

II. Mandamus promptam exequutionem omnium Ordinationum hactenus pro recto regimine Provinciæ Lituanæ latarum.

III. In celebri civili controverſia Lituanam inter & Rutenam Provinciam ſuper poſſeſſione plurium Conventuum, ut tandem,& quidem quoad fieri poterit brevì, prodeat decretoria ſententia, fruſtra hucuſque ex Documentorum defectu utrinque tentata, volumus, decernimus, & Ordinamus, ut eadem Sententia diferatur uſque ad proximum Capitulum Generale; Interim utraque Pars præparet Documenta, eò deferenda in forma authentica, quibûs conſtet; Quot ſint Conventus fundati ab anno 1612. ad annum 1647.: Quô tempore: A quo: Et cui ex duabus Provinciis, Lituaniæ ne, an Ruſſiæ? Secundô parent ambæ Provinciæ Documenta ſimilia fundationum ab anno 1647., ſi quæ ſunt, cum tribus jam recenſitis circumſtantiis; ac inſuper cum atteſtatione juris ac facul-

tatis

tatis habitæ pro eiſdem fundationibus a Sede Apoſtolica, Rege, & ab Ordine. Tertiò doceant, a quo tempore fuerit reclamatum contra factas fundationes, & contra poſſeſſionem obtentam ac habitam; Et an ſint, & quæ ſint Fundationes alterutri Provinciæ adjudicatæ per Sanctam Sedem, per Regem, vel per aliquod Capitulum Generale. Et, ſi Provincia hæc Lituana vult Commiſſarium, rogamus, ut aſſignetur a Rmo; Cæterùm quicquid tandem erogandum veniet pro ipſius miſſione, totum illud conferat ſola Provincia Lituana petens.

Pro Provincia Canariarum:

I. APprobamus, & acceptamus Magiſterium pro forma & gradu, Romæ collatum R. P. Fr. Emanueli Machado & Merino.

Pro Provincia S. Ludovici Regis Galliarum.

I. PRæcipimus Fratribus hujus Provinciæ, quòd deinceps omnigenam ſervent uniformitatem Habitûs inter ſe, & quantùm fieri poterit in hoc quoque conſentiant cum cæteris Provinciis Galliarum, ut ex exteriore Habitûs conſenſione ea quoque ſe prodat canonicæ obſervantiæ uniformitas, quam ſacræ leges noſtræ ſub initium ſanctè adeò nobis commendant.

Pro Provincia S. Roſę in Belgio:

I. UT conſtet, an ſine præjudicio Studii Generalis Provinciæ S. Roſæ poſſint, nec ne, mitti aliqui Juvenes ad Conventum Bergenſem pro ob-

abſolvendoStudiorum ſexennio,utque deinde convenienter ſuper hoc authoritate præſentis Capituli diſponatur; Mandamus, quòd in Capitulo Provinciali proximè futuro habeatur circa hoc ipſum maturum examen: tumque ut moneatur Rm̃us Ordinis Magiſter, qui poſtmodum conſultâ prudentiâ ſuâ ordinare dignabitur quod convenientius judicabit.

II. Committimus quoque eidem Rm̃o authoritatem noſtram, ut nomine præſentis Capituli definiat, an concedenda ſint in hac Provincia privilegia & jura Graduatorum illis, qui Pariſiis Gradum aliquem ſunt conſequuti: & nominatim P. Fr. Martino Joſepho Baſſelart, Baccalaureo Licentiato Pariſienſi; Approbantes nunc quicquid ab eo circa hanc rem poſtmodum providè fuerit definitum.

III. Ordinamus,quòd Provincia iſthæc ſolvat P.Definitori pro acceſſu,& receſſu ab his Comitiis Generalibus quicquid ab ipſo fuerit legitimè expoſitum; Neque enim declinare poſſunt Provinciæ impendium illud, quod pro bono Univerſæ Religionis eſt ſuſtinendum.

Pro Provincia Sardiniæ.

I. Confirmamus hanc Provinciam, jam pridem erectam in *Capitulo Generali* hìc Bononiæ habito annô 1706.; Et quidem eam confirmamus cum loco per illud idem Capitulum ſtatuto.

II. Arbitrio Rm̃i P.Generalis committimus Conceſſionem unius ſolummodò Magiſterii,ultra numerum ſenarium, aliàs huic Provinciæ conceſſum.

III. Committimus inſuper zelo ejuſdem Rm̃i,ut quoad ejus fieri poterit operetur, pro impetrando utrique Clero a S. Sede Officio S. Luciferi pro toto Orbe; Sin pro

pro Inſula Sardiniæ; vel ut minimùm pro Diœceſi Calaritana.

IV. Si ſubſiſtunt aliæ facultates neceſſariæ, & nos noſtram damus ad hoc, ut ex duobus Conventibus exſiſtentibus in Civitate Saſſaris unus erigatur. Similiter ſi in Conventu ad S. Sebaſtianum de Scramana tales ſunt proventus, qui ſufficiant ad religiosè alendos duodecim Fratres, illum erigimus in Prioratum cum Priore & Prædicatore ſuo Generali.

V. Concedimus, Officium Rectoris Collegii ad SS. Trinitatem Civitatis Eccleſien fieri triennale, quemadmodum erat quoque præteritis temporibûs; Volumus tamen, Conceſſionem præſentem ſuum ſortiri effectum ſolummodo poſtquam modernus Rector talis Collegii expleverit biennale officium ſuum.

VI. Prohibemus, ne numerus Fratrum, pro præfato Collegio taxatus in primo Capitulo Provinciali Provinciæ præmiſſæ, augeri poſſit a Provinciali pro tempore; eique talem facultatem adeptam declaramus.

VII. Quoties adſit privilegium quodpiam, concedens alicui ex Conventibus Provinciæ Sardiniæ; quòd tantummodo de conſenſu Prioris & Patrum ipſius poſſint illuc aſſignari, vel inde amoveri Fratres; illud authoritate noſtrâ penitus abrogamus & abolemus, ut integram & pleniſſimam, prout de jure, poteſtatem Aſſignationum cujuſcumque Religioſi iterum adjudicemus P. Provinciali, in firmiſſimam ſingulorum Conventuum & totius Provinciæ utilitatem.

Pro Provincia S. Mariæ Sanitatis.

I. DEnunciamus, ad nos datas fuiſſe Literas in forma *Brevis* a D. N. BENEDICTO XIII., Eccleſiæ clavum feliciter regente, ſuper Unione duarum Congregationum Regni Neapolitani, Sanitatis, nimirum, & S. Marci Gavotorum, in unam novam Provinciam; quibûs nobis graviſſimè mandat, ut quam diligentiſſimè perſpectîs rebûs omnibûs ad eaſdem Congregationes pertinentibûs, id tandem Authoritate Apoſtolicâ nobis benignè commiſsâ ſtatuamus, quod in liberali luminum datore Deo, ad confirmandam obſervantiam in Religioſis earumdem Congregationum conducentius apparebit; quemadmodum diſtinctiùs ac fuſiùs ipſa Pontificii Diplomatis deſcriptio exponet.

BENEDICTUS PP. XIII.

AD FUTURAM REI MEMORIAM.

CUm, ſicut non ſinè intimo animi Noſtri mærore accepimus, in binis Congregationibus fratrum Sanctæ Mariæ Sanitatis Neapolitan., & Sancti Marci, vulgò de Gavotti, reſpectivè nuncupatis, Ordinis Prædicatorum, quæ e Conventibus a Provincia Regni Neapolis ejuſdem Ordinis magna ex parte diſmembratis, & a Juriſdictione illius Prioris Provincialis exemptis olìm erectæ fuerunt, priſcæ Obſervantiæ Regularis Studium, quod in ipſis Congregationibus, earumque fratribus initió, ac decurſu ſeculi mox elapſi maximè fervebat, atque elucebet, ita exciderit, ut non modò laudabilis finis, quem Ordo præfatus, & hac

& hæc Sancta Sedes ſibi in ipſarum Congregationum inſtitutione & approbatione propoſuerunt, qui ſanè alius non fuit, quàm ut ab illarum Religioſis Statuta ipſius Ordinis exactiùs obſervarentur, & eorum exemplô ad idem præſtandum alii fratres Conventuum dictæ Provinciæ invitarentur, non obtineatur; Verùm novi in dies, graveſque abuſus in eaſdem Congregationes invehantur, diſciplina inibi ſenſim dilabatur, & planè relaxetur, variaque Scandala in Univerſi etiam Ordinis prædicti dedecus enaſcantur, ac proinde obſcuratum Aurum, mutatum colorem optimum boni Omnes doleant; Nos aliquam rationem a Capitulo Generali Ordinis prædicti propediem celebrando iniri Cupientes, quâ in Congregationibus & Conventibus prædictis debita Obſervantia reſtituatur, perturbationes, abuſus, & ſcandala hujuſmodi tollantur, ac nova vivendi, ejuſdem Ordinis Conſtitutionibus conformis, inpoſterum ſervanda præſcribatur; Atque animadvertentes, exactam diſciplinam Regularem in Provincia Toloſana dicti Ordinis, quæ etiam, num plurimùm commendatur, tunc demum florere & vigere cœpiſſe, quemadmodum in Actis Capituli Generalis ejuſdem Ordinis, annô M D C L. habiti, memoratur, ac experientiâ ipſâ compertum eſt, cum ejus Conventibûs, qui antea a Vicario particulari regebantur, in vim decreti Capituli Generalis Ordinis præfati Congregationis S. Ludovici per tunc temporis exiſtentem Magiſtrum Generalem ipſius Ordinis unitîs, & abolitô dicti Vicarii particularis guberniô, ex eis erecta fuit Provincia, per ſuum Priorem Provincialem, adinſtar cæterarum Provinciarum, regenda; ſimulque Conſiderantes, id ipſum quoquè de Conventibus Congregationum prædictarum ſperari poſſe, ſi videlicet illi, qui a duobus Vicariis ad præſens reguntur, inſimul unirentur, & in Novam Provinciam, ſub directione unici Prioris Provincialis, erigerentur; Ipſi proximo Capitu-

pitulo Generali auctoritate Apoſtolicâ harum ſerie diſtrictè præcipimus & mandamus, ut habitâ de duabus Congregationibus, earumque Conventibus & Fratribus prædictis, maturâ deliberatione, reque universâ accuratè perpenſâ, illas ſuper ſtatu Congregationum, Conventuum, & Fratrum prædictorum reſolutiones capiat, eaque ſtatuat, & determinet, quæ pro recta & ſalubri ipſorum Conventuum, & Fratrum directione; magis in Domino expedire cenſuerit, Et quatenus dictos Conventus in novam Provinciam erigi convenire judicaverit, utramque Congregationem Sanctæ Mariæ Sanitatis, & Sancti Marci, præfatam, ſupprimendi, & abolendi, earumque Conventus Omnes invicem uniendi, unicamque ex eis Provinciam inſtituendi, aliaque in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria, & Opportuna faciendi, gerendi, & exequendi, plenam & liberam poteſtatem & facultatem auctoritate præfatâ tenore præſentium Concedimus, & impertimur. Decernentes, eaſdem præſentes Literas, & quidquid a dicto Capitulo Generali in earum executionem decretum & geſtum fuerit, firma, valida, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, & ab illis reſpectivè inviolabiliter obſervari, Sicque in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quâvis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtan. quatenus opus ſit, Noſtrâ, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulâ de Jure quæſito non tollendo, aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis, Congregationum, & Conventuum hujuſmodi, aliiſve quibuſvis, etiam juramen-

mentô, Confirmatione Apoſtolicâ, vel quâvis firmitatê aliâ roboratîs Statutîs & Conſuetudinibûs, privilegiîs quóquè indultîs, & literîs Apoſtolicîs, etiam eiſdem Ordini, Congregationibus, & Conventibus, eorumque perſonis quibuſlibet, ac ſub quibuſcunqe verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitîs clauſulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſsîs, confirmatîs & innovatîs. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumquè totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individuâ, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda; aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſsô; & formâ in illis traditâ obſervatâ, exprimerentur, & inſererentur, præſentibus, pro plenè & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illîs aliàs in ſuo robore permanſurîs, ad præmiſſorum effectum hâc vice dumtaxat ſpecialiter & expreſsè derogamus, cæterîſque contrariîs quibûſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die IV. Maii MDCCXXV. Pontificatûs noſtri Annô Primô.

F. Card. Oliverius.

II. Inhærentes itaque menti SS. ſummâ certè ac debitâ reverentiâ, poſt inſtitutum examen rei undique momentoſæ, Authoritate illâ Apoſtolicâ nobis commiſsâ declaramus, abolendas eſſe ac ſupprimendas memoratas Congregationes S. M. Sanitatis & S. Marci Gavotorum; eaſque per præſensDecretum abolemus & ſupprimimus, & unimus in unam novam Provinciam ſub nomine *S. Mariæ*

riæ Sanitatis; eaſque ſic abolitas, ſuppreſſas, & unitas declaramus.

III. Verùm quia ad umbilicum perducere opus certo certius maximè negotioſum unius vel alterius diei anguſtia non patitur, reverenter committimus Rmo noſtro Magiſtro Generali, quatenus habitâ rerum omnium notitiâ nomine præſentis noſtri Generalis Definitorii, Authoritate Apoſtolicâ, ut ſupra, fulti, ea ſtatûat, quæ ad uberiorem regularis vitæ cuſtodiam, reſtitutionem, vel formationem operari poſſe in Conventibus & Religioſis, ſpectantibus antea ad ſupradictas Congregationes, modò verò ad hanc Provinciam S. Mariæ Sanitatis pertinentibus, nativa prudentia, conſtans in legibus peritia, vetuſque Religionis amor eum interiùs docebunt; Ratum habentes ex nunc pro tunc quicquid ab eodem pro Vitæ, ac cæterorum methodo fuerit præſcriptum.

Pro Congregationibus Provinciarum univerſim acceptis.

I. ORdinamus, Congregationes quaſcumque a S. Sede non erectas, nec confirmatas, ſed ſolâ facultate ordinariâ Religionis inſtitutas, atque a ſuis reſpectivè Provinciis ſejunctas, quotieſcumque non cuſtodiant veterem obſervantiam eorum, quæ in primævo erectionis ſancto fervore eiſdem præſcripta fuere, ſuis illis Provinciis omnino reuniendas eſſe; Committentes demiſsè Rmo Magiſtro Generali, quatenus habitâ de earum ſingulis pleniore notitiâ, ſi aliquam a propoſito commendabili fine decidiſſe, compererit per certa documenta laxiorem vitam referentia, eam incunctanter aboleat ſupprimatque authoritate Generalis noſtri Capituli, & originali Provinciæ reuniat.

Pro

Pro Congregatione Raguſina.

I. Petente Raguſinâ Congregatione, ne Expriores gaudeant Votô in Capitulo Congregationis, eoſdem tali ſuffragiô privamus;& ex nunc privatos declaramus.

II. Definitoribus præfati Capituli in actuali hujus celebratione concedimus poteſtatem, confirmandi poſt primum biennium ad alios duos annos Vicarios Conventuum Foraneorum, quoties hæc confirmatio prudens ab iiſdem cenſeatur. Hanc tamen facultatem adimimus P. Vicario Congregationis ab iiſdem Definitoribus ſeparato.

III. Ordinamus, quòd deinceps nullatenus eligantur in Vicarios illos foraneos Patres, qui non expleverint duodecim annos ab emiſſa Profeſſione, vel non fuerint approbati ad excipiendas Sacramentales Confeſſiones ſecularium.

IV. Ad confirmandas Ordinationes aliàs prudenter latas pro recta ac decente Congregationis diſciplina, decernimus, & declaramus nullam & irritam quamcumque Electionem in Vicarium Generalem, & in Priorem Reguſinum, illius Religioſi, qui prævie non fuerit examinatus atque approbatus in aliquo Studio Generali, & ſimul laudabiliter vel per triennium ſaltem non legerit in Conventu Raguſino, vel non habuerit Conciones in Eccleſia ejuſdem Conventûs ad minùs per Quadrageſimam & Annum. Mandamus verò, ut hæc requiſita in Scrutinio Electionis neceſſariò exprimantur.

V. Confirmamus Privilegia omnia, quæ donante Religione inducta ſunt in favorem hujus Congregationis, quæque etiamnum modò ad honeſtatem, decus, & obſervantiam ejuſdem Congregationis operantur.

Pro Congregatione Franciæ.

I. CONſequenter ad Ordinationem generalem ſuperiùs factam, circa ſolvendas, ſuiſque Provinciis reſpectivis reuniendas, Congregationes, ordinariâ Religionis poteſtate erectas, quoties arrepti propoſiti minùs memores, minùſque tenaces, exciderint a ſemel ſuſcepto irreprehenſibili obſervantioris vitæ tenore; & inhærentes ſtatuto in *Capitulo Generali Romano* 1721. circa Congregationem Gallicanam Provinciæ Franciæ, *de hac agendo n. X.* Ordinamus actualem & realem ſuppreſſionem, ac unionem cum eadem Provincia Franciæ, præfatæ Congregationis Gallicanæ, ubi primùm conſtet Rmo P. N. Generali obſervantiam in ea decidiſſe; Eidemque, rogantes, committimus, quòd auditîs Partibûs tunc pro ſua prudentia, rectoque arbitrio, reuniat, & incorporet ipſam Congregationem memoratæ nuper Provinciæ, ex cujus ſinu prodiit; dummodo tamen ſolâ Ordinis & non ſuperioris cujuslibet Eccleſiaſtici Tribunalis facultate Congregatio ipſa formata fuerit, atque ab illa Provincia Franciæ ſegregata.

II. Ordinamus, ut Conventus ſpectantes ad hanc Congregationem Franciæ ſolvant pro rata ejuſdem Congregationis expenſas factas a Provincia Franciæ in lite ſpectante Moniales Divionenſes, ad tenorem Decreti lati die 4. Junii *In Capitulo Generali* 1721.

Pro Congregatione Sanctiſſimi Sacramenti Provinciæ Provinciæ.

I. ATtentâ certè commendabilî regularî Obſervantiâ, quæ benedicente Dominô floreſcit in hac Congregatione, in anteceſſum ab aliis Capitulis Generalibus rectiſſimè confirmata, & nos ipſam libenter ac meritò confirmamus.

Suffragia pro Vivis.

PRo SS. D. N. Benedicto *XIII., Ordinis noſtri, & pro felici ſtatu S. R. E., quilibet Sacerdos unam Miſſam.*

Pro Auguſtiſſimo Imperatore Carolo VI., ejuſque Auguſtiſſima Conjuge, ac Sereniſſimis Prolibus, quilibet Sacerdos unam Miſſam.

Pro Chriſtianiſſimo Galliarum Rege *Ludovico XV quilibet Sacerdos unam Miſſam.*

Pro Catholico Hiſpaniarum Rege Philippo V, Sereniſſima Conjuge, ac Sereniſſimis Filiis *, quilibet Sacerdos unam Miſſam.*

Pro Sereniſſimo Rege Luſitaniæ, ejuſque Regia Familia, quilibet Sacerdos unam Miſſam.

Pro Eminentiſſimo ac Reverendiſſimo D. Cardi-

nali Mareſcotti, Ordinis noſtri Protectore, quilibet Sacerdos unam Miſſam.

Pro Eminentiſſimo ac Reverendiſſimo P. Fr. Auguſtino Cardinali Pipia, Exgenerali Ordinis noſtri, quilibet Sacerdos unam Miſſam.

Pro univerſo Sacro Collegio EE. ac RR. DD. Cardinalium quilibet Sacerdos unam Miſſam.

Pro bono totius Religionis, ejuſque Capite Reverendiſſimo Ordinis Magiſtro, ac Sociis adſiſtentibus, quilibet Sacerdos unam Miſſam.

Pro Pace totius Orbis Chriſtiani quilibet Sacerdos unam Miſſam.

Ubi PP. Sacerdotibus Miſſa, Fratribus Clericis Litaniæ Sanctorum, & Converſis decem Orationes Dominicales cum totidem Salutationibus Angelicis injunguntur.

Suffragia pro Defunctis.

P*Ro Anima* SS. *D. N.* INNOCENTII *XIII., poſt ultimum Generale Capitulum vita functi, quilibet Sacerdos unam Miſſam.*

Pro Animabus EE. & RR. DD. Cardinalium Urſini & Juſtiniani, ex Ordine noſtro adſumptorum, qui perpetuam eleemoſynam Capitulis noſtris Generalibus in ultimis ſuis tabulis legarunt, quilibet Sacerdos unam Miſſam.

Pro Anima Eminentiſſimi ac Reverendiſſimi Car-

D. Cardinalis Caſanate quilibet Sacerdos unam Miſſam.

Pro Anima Reverendiſſimi P. Fr. Antonini Cloche, jam pridem totius Ordinis noſtri Magiſtri Generalis, quilibet Sacerdos U. M.

Pro Anima R. A. P. M. Fr. Antonini Villagomez, Definitoris Apuliæ, qui in Conventu Capitulari Bononienſi obiit poſt abſolutum hoc Capitulum Generali, quilibet Sacerdos unam Miſſam.

Pro Animabus Fratrum & Sororum Ordinis noſtri, quotquot ab ultimo Capitulo Generali obierunt, quilibet Sacerdos unam Miſſam.

Pro Animabus omnium Benefactorum Ordinis noſtri quilibet Sacerdos unam Miſſam.

Ubi Sacerdotibus Miſſa, Clericis Officium Defunctorum unici Nocturni, Converſis verò tertia pars ſacratiſſimi Roſarii imponitur.

Damus Reverendiſſimo Patri Magiſtro Ordinis univerſam Authoritatem noſtram circa omnia & ſingula præmiſſa, ut declarare valeat ea, quæ declaratione indigebunt: juſtis quoque de cauſſis diſpenſare, ac denique facere omnia illa, quæ nos ipſi, ac Capitulum facere poſſet.

Denique univerſis & ſingulis Provinciarum & Congregationum, ſeu Vicariatuum Præſidentibus præcipimus in Virtute Spiritûs Sancti, S. Obedientiæ, & ſub formali Præcepto, ut hæc Acta, quum primùm ad eorum manus pervenerint, jubeant publicari, eorumque

ur-

urgeant Obſervantiam; Volentes, quòd Exemplaribus Sigillô Reverendiſſimi Ordinis Magiſtri munitis eadem ubique adhibeatur Fides, quæ Originali debetur. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti Amen.

Fr. Thomas Ripoll

Magiſter Ordinis.

Fr. Raphaël Figuerolà, Magiſtèr, Exregens Minervæ, & Extheologus Caſanatenſis.
Fr. Johannes Sicard, Magiſter, & Socius.
Fr. Joſephus Muñoz, Doctor Theologiæ in Univerſitate Cæſarauguſtana, & Regens in Collegio Minervitano ac Mag.

Fr. Dominicus Ponsi Mag. Capuli et Socius.

VM 1528625

162
B.
25

Digitized by Google

1